Lecțiunile Școlii de Sabat

Semestrul I, 2016

Trimestrul I

Păziți adevărul cu credincioșie

Trimestrul II

Mie mi le-ați făcut...

LECȚIUNILE ŞCOLII DE SABAT

PENTRU TRIMESTRUL II, 2016

"Mie mi le-ați făcut"

Autor: Antonino Di Franca

Introducere

Vorbind cu o rudă despre o soluție, patriarhul a zis: "...căci suntem frați." Gen. 13:8. Acesta este un mare adevăr. Noi existăm pentru că Dumnezeu, Tatăl nostru ne-a dat darul prețios al vieții. La naştere, toți primim acelaşi duh. Acesta ar trebui să fie suficient pentru a ne convinge că ne tragem existența de la aceeaşi sursă, aparținând aceleaşi familii. Cu toate că circumstanțele vieții ne separă unul de altul, trăim în localități, țări şi continente diferite şi chiar dacă venim din rase diferite - în general cu puține posibilități de a ne cunoaşte unii pe alții - totuşi suntem frați, căci avem aceiaşi părinți inițiali, acelaşi Tată în ceruri şi acelaşi Răscumpărător.

Conceptul frățietății este prezent în familie, biserică şi societate, în mod normal, cuvântul ‚frate' se foloseşte pentru a indica indivizii care au aceiaşi părinți. îl folosim şi pentru frații spirituali, căci împărtăşim aceeaşi credință. Dar cât de diferit înțelegem ce înseamnă să fim frați! Cât de diferit ne tratăm unii pe alții! Şi, uneori, cât de puțină armonie există între pereții unei familii în care trăim împreună mulți ani! Din diferite motive, în unele cazuri uităm de alții, ne concentrăm asupra timpului şi intereselor noastre şi îi tratăm pe alții ca şi cum ar fi străini, mai degrabă decât frați!

Chiar şi primii frați din această lume au avut probleme serioase. Şi de atunci încoace au apărut întotdeauna greutăți care să amenințe această relație. Totuşi, aceasta nu schimbă realitatea fundamentală că trebuie să redescoperim însemnătatea faptului ‚căci suntem frați!' Domnul avea aceasta în minte, când a spus: "... voi toți sunteți frați." Matei 23:8. El ştie că diferențele de caracter, interese, cultură, educație şi opinie fac dificilă ajungerea la o înțelegere şi armonie între indivizi. Tocmai de aceea, El a reafirmat cea de-a doua mare poruncă: "Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuți," şi a concluzionat: "În aceste două porunci se cuprind toată Legea şi Proorocii." Matei 22:39,40. Cuvintele lui Isus sunt clare, iar El ne-a dat un exemplu a ceea ce a însemnat acestea: "Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, aşa să vă iubiți şi voi unii pe alții." Ioan 13:34.

În lecțiile acestui trimestru, este dorința noastră de a redescoperi valoarea sacră a iubirii frățeşti. Cu această țintă în minte, vom studia învățăturile, exemplele şi promisiunile Bibliei, păstrând în minte că credibilitatea noastră în lume depinde nu doar de credința noastră, ci şi de iubirea noastră frățească. "Prin aceasta vor cunoaşte toți că sunteți ucenicii

Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții." Ioan 13:35. Domnul a clarificat faptul că orice facem nu este făcut unui simplu muritor, ci Lui însuşi: "Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din aceşti foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut." Matei 25:40.

Citând un verset din Biblie, Spiritul Profetic subliniază: "Trebuie să ne amintim că este mai ferice a da decât a primi." *Căminul Adventist,* p. 474. Acesta este un adevăr nu doar în probleme financiare, ci şi în iubire, servire şi slujire. Cum este posibil? Răspunsul inspirat este: "Noi suntem în această lume pentru a fi un ajutor şi o binecuvântare pentru alții, uniți cu Hristos în efortul de a restaura chipul lui Dumnezeu în om. Pentru a face acest lucru, trebuie să învățăm de la Isus. 'Luați jugul Meu asupra voastră, şi învățați de la Mine, căci Eu sunt blând şi smerit cu inima; şi veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.' În această promisiune nu există 'dacă.' Cei care au experiență în purtarea jugului lipsurilor şi ascultării lui Hristos ştiu că aceasta înseamnă a avea odihnă şi pace în El. In ascultare există bucurie şi consolare. Îngerii sfinți zboară împrejurul celor ascultători şi îi păzesc pe calea păcii." -*Atlantic Union Gleaner,* September 9, 1903.

"Imaginați-vă un cerc mare din a cărui circumferință pleacă multe raze spre centru. Cu cât se apropie mai mult aceste linii de centru, cu atât se apropie şi una de cealaltă. La fel este şi în viața creştină. Cu cât ne apropiem mai mult de Hristos, cu atât ne vom apropia mai mult unii de alții. Dumnezeu este slăvit când poporul Său se uneşte în armonie." -*CăminulAdventist,* p. 179.

Pe parcursul acestor lecții, să ne apropiem de Isus, văzând în aceste lecții nu doar o doctrină ce trebuie înțeleasă şi acceptată, ci şi o experiență necesară vieții noastre zilnice. Apoi, într-o zi, aşa cum a promis, vom fi nu doar salutați, ci ni se va spune un bun venit: "Veniți, binecuvântații Tatălui Meu de moşteniți împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci... ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din aceşti foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut." *Matei 25:34,35,40.*

- Frații şi surorile din Conferința Generală -

1 Sabatul din 2 Aprilie, 2016

Voi Sunteți Frați

"Dragostea de sine şi auto-mulțumirea stau la baza celor mai mari încercări şi neînțelegeri care au existat vreodată în lumea religioasă.... 'Fiți uniți, fiți uniți, aveți un gând, înțelegeți-vă între voi.' Hristos este Conducătorul, iar voi sunteți frați; urmați-L. Umblați în lumină, căci El este lumina. Cei care călcă pe urmele paşilor lui Hristos nu vor umbla în întuneric, dar cei care se depărtează în independență nesfântă nu pot avea prezența şi binecuvântarea lui Dumnezeu în lucrare...." -*Christian Leadership,* p. 11.

<u>Sfat pentru cei în conflict</u>

1. Pe cine a considerat Moise ca fiind frații săi, cu toate că avea acces în curțile împărăteşti şi a fost recunoscut ca fiul fiicei lui Faraon? Faptele Ap. 7:23; Exodul 2:11.

'"Prin credință, Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire" (Evrei 11,24-26)... Dar, cu toate că avea lumea înaintea sa, Moise a avut tăria morală de a refuza perspectivele îmbietoare ale bogăției, măririi şi faimei, alegând mai degrabă "să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului"....

"El privea dincolo de palatul luxos, dincolo de coroana împăratului, la onorurile cele mari ce vor fi date sfinților Celui Prea înalt, într-o împărăție nemânjită de păcat. Prin credință, el a văzut o coroană nepieritoare pe care împăratul cerurilor o va aşeza pe fruntea biruitorului. Această credință l-a făcut în stare să se depărteze de domnii acestei lumi şi să se unească cu poporul cel umil, sărac şi disprețuit, care a ales să asculte mai degrabă de Dumnezeu decât să slujească păcatului." -*Patriarhi şi profeți,* pp. 245, 246.

2. Ce a văzut când şi-a vizitat frații în sclavie? Ce a spus celui greşit? Cu cât interes a vorbit celor doi? Exodul 2:13; Faptele Ap. 7:26.

"Numai impresiile nu sunt o călăuză sigură spre datorie. Deseori, vrăjmaşul amăgeşte pe oameni să creadă că Dumnezeu îi conduce, când de fapt ei urmează numai nişte porniri omeneşti. Dar, dacă veghem cu multă grijă şi ne consfatuim cu fraţii noştri, ne va fi dată o înțelegere a voinței Domnului; căci făgăduință este aceasta: "El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe cei smeriți calea Sa.' Psalmii 25:9." -*Faptele Apostolilor,* p. 279.

3. Care a fost motivul pentru a le vorbi astfel? Ce a sperat că se va întâmpla spunându-le: "Voi sunteți frați"? Înțelegem frățietatea la fel ca şi Moise? Faptele Ap. 7:25; Efeseni 4:31,32.

"Moise gândea că educația dată de înțelepciunea Egiptului l-a calificat în suficientă măsură pentru a scoate pe Israel din robie.... Da, el simțea că este în stare să-i elibereze. El şi-a început lucrarea, căutând să câştige favoarea poporului său, încercând să le îndrepte greşelile." *Principiile fundamentale ale educației creştine,* p. 342

<u>Noi suntem frați</u>

4. Ce a spus Avraam lui Lot când păstorii lor au intrat în conflict? Ce nu trebuie să aibă loc între frați? Geneza 13:7, 8; Coloseni 3:12,13.

"Aici s-a dat pe față spiritul neegoist al lui Avraam. Cât de mulți sunt aceia care, în condiții asemănătoare, fară să țină seama de urmări, s-ar agăța de drepturile şi preferințele lor personale! Câte familii nu s-au distrus din pricina aceasta! Câte biserici n-au fost dezbinate, făcând ca lucrarea, cauza adevărului, să ajungă de ocară şi batjocură printre cei nelegiuiți! "Să nu fie ceartă între mine şi tine", a spus Avraam, "căci suntem frați", nu numai prin legături naturale de rudenie, ci şi ca închinători ai viului Dumnezeu. Copiii lui Dumnezeu de pe întreaga față a pământului sunt o singură familie şi acelaşi duh al iubirii şi al împăcării ar trebui să-i stăpânească. "Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. în cinste, fiecare să dea întâietate altuia" (Romani 12,10), aceasta este învățătura Mântuitorului. Cultivarea unui comportament totdeauna la fel de plin de curtenie, cultivarea bunăvoinței de a face altora ceea ce am dori ca ei să ne facă nouă, ar reduce la jumătate suferințele vieții. Spiritul de înălțare de sine este spiritul lui Satana; dar inima în care este cultivată iubirea lui Hristos va avea acea dragoste care nu caută la ale sale. În acest fel se va da

ascultare îndemnului divin: "Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci şi la foloasele altora.' Filipeni 2:4." -*Patriarhi şi profeți*, pp. 132,133.

Frații, acuzatorii şi iertarea

5. Când au fost provocați, cum a apelat diaconul Ştefan la ascultătorii săi, care au devenit acuzatorii lui? Ce principiu divin ne-a arătat Isus pentru a ne arăta cum să acționăm în astfel de circumstanțe? Faptele Ap. 7:2; Luca 6:28.

"Mântuitorul lumii doreşte să aibă colaboratori care să îl reprezinte şi, cu cât un om este într-o legătură mai strânsă cu Dumnezeu, cu atât felul lui de a vorbi, comportamentul lui, atitudinea şi gesturile lui vor fi mai lipsite de greşeli. Manierele aspre, necizelate, nu au fost văzute niciodată la Modelul nostru, Isus Hristos. El a fost un reprezentant al Cerului, iar urmaşii Săi trebuie să fie asemenea Lui." -*Slujitorii Evangheliei*, p. 91.

6. Care au fost ultimele cuvinte ale lui Ştefan, după ce ei s-au pregătit să-1 ucidă? Cine Şi-a mai încheiat viața în acelaşi fel, cu cuvinte de iertare față de persecutorii Săi? Faptele Ap. 7:60; Luca 23:34.

"Fiul lui Dumnezeu este El însuşi un mare Mijlocitor în favoarea păcătosului. El, care a plătit prețul pentru răscumpărarea lor, cunoaşte valoarea sufletului omenesc. Cu o aversiune față de rău care poate exista numai într-o natură lipsită de orice mânjitură a păcatului, Hristos a manifestat față de păcătos o iubire pe care numai bunătatea infinită o putea concepe. În agonia răstignirii, fiind El Însuşi apăsat de povara îngrozitoare a păcatelor lumii întregi, El S-a rugat pentru cei ce-L batjocoreau şi pentru ucigaşii Săi: "Tată, iartă-i căci nu ştiu ce fac.' Luca 23:34." -*Patriarhi şi profeți*, p. 140

"Isus este cel mai bun Prieten al tău. Trăieşte zilnic prin credința în Fiul lui Dumnezeu. Lasă ca faptele tale să poată fi aprobate de Dumnezeu. Atunci vei fi o binecuvântare pentru alții.... Nu renunța la credința ta simplă din copilărie. Când erai bolnav, prima cerere a ta era: ‚Tată, mamă, rugați-vă Domnului să mă vindece şi să-mi ierte păcatele.' Când se înălțau rugăciuni pentru tine, îți aduceai rugăciunea ta simplă şi mulțumeai Domnului pentru că te-a ascultat şi a răspuns, spunând cu credință şi încredere perfectă: ‚Mă voi face bine. Domnul m-a binecuvântat.' Apoi te

culcai în pace, cu încrederea că îngerii sfinți îți vor veghea patul." -*This Day with God*, p. 310.

7. Trebuie să existe neînțelegeri între frați? Dacă se iveşte vreo problemă, ce trebuie să ne amintim? Ce lecție spirituală a dat Domnul despre relația dintre frați? Ioan 3:14, 16; 1 Corinteni 4:12, partea a doua, 13; 1 Petru 3:9.

"Sper că voi ca şi creştini veți fi treji față de responsabilitățile tot mai mari şi veți fi pregătiți să vă îndepliniți partea ca slujitori credincioşi, atât cu mijloacele, cât şi cu talanții. Veți da la o parte orice interes egoist şi orice simțământ împărțit şi să manifestați zelul misionar pentru a lucra spre cel mai mare interes al cauzei lui Dumnezeu? Veți da la o parte orice disensiune şi să arătați că sunteți una în Hristos Isus? Dumnezeu să ne ajute ca popor să vedem cât de imperfectă este slujirea noastră față de El. El să te ajute să simți că sunteți frați." -*Manuscript Releases*, voi. 21, pp. 459, 460.

Pentru meditație:

- Ce am învățat din această lecție?
- Pentru mine, cuvântul "frate" este doar un nume sau un titlu ca oricare altul?
- Ce înseamnă a avea frați?
- Trebuie să existe neînțelegeri între frați?
- Dacă apreciem o altă persoană ca aproape sau frate, cum ne comportăm față de ea?
- De ce ne-a dat Domnul exemple despre cum să ne comportăm cu aproapele nostru?

Cum să-ți "distrugi" vrăjmașii

Istoria unui împărat chinez, ne spune că atunci când a fost informat de o răscoală în una din provincii a spus miniştrilor de guvern şi conducătorilor militari: „Veniți. Urmați-mă. Curând îi voi distruge pe vrăjmașii mei."

Când au ajuns împăratul şi armata sa în locul unde erau rebelii, i-a tratat cu bunătate şi, din mulțumire ei s-au supus din nou lui. Toți cei din compania sa au crezut că va ordona executarea imediată a celor care s-au răsculat, aşa că au fost foarte mirați când au văzut că ia tratat omeneşte şi

chiar iubitor. Văzând aceasta, primul ministru a întrebat cu asprime: „Cum îți împlinești promisiunea înălțimea ta? Ai spus că vii să-i distrugi pe vrăjmașii tăi, dar i-ai iertat pe toți și i-ai tratat cu bunătate."

Cu o atitudine umilă, împăratul a răspuns: „Am promis să distrug vrăjmașii, dar vezi, nimeni nu este vrăjmașul meu. I-am făcut pe toți prietenii mei!"

Ce bine ar fi dacă noi, ca membrii ai familiei lui Hristos, ne-am comporta cu un astfel de spirit blând și iertător față de frații și surorile noastre în Domnul. -Adaptat din *Expositor Biblico,* citat în A. Lerin, *500 Ilustraciones,* No. 10.

***

2 Sabatul din 9 Aprilie, 2016

Unde Este Fratele Tău?

'"Care este deci robul credincios și înțelept, pe care 1-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale?" Putem răspunde la întrebarea aceasta? Sunt eu un ispravnic credincios al lucrurilor sfinte care îmi sunt încredințate? Fiecărui om îi este dată o responsabilitate. Străjerul își are lucrarea sa specifică de a sesiza apropierea pericolului și de a da semnalul de avertizare. Soldații crucii lui Hristos trebuie să aibă un auz fin. Responsabilitatea lor este aceea de a suna din trâmbiță cu putere, așa încât toți să-și poată îmbrăca armura și să fie gata de luptă." - *Mărturii pentru Pastori și Slujitorii Evangheliei,* p. 236.

1. Ce a provocat gânduri întunecate și furie în mintea și inima primului născut a lui Adam și a Evei? Geneza 4:3-5.

"Cain gândea despre sine că este neprihănit, drept și de aceea el a venit înaintea lui Dumnezeu numai cu un dar de mulțumire. El nu si-a mărturisit păcatul și n-a recunoscut nevoia lui după mila lui Dumnezeu. Dar Abel a venit înaintea lui Dumnezeu cu jertfa de sânge care simboliza pe Mielul lui Dumnezeu. El a venit ca un păcătos, considerându-se pierdut, singura sa nădejde fiind iubirea nemeritată a lui Dumnezeu. Dumnezeu a privit cu plăcere la jertfa lui, dar la Cain și la jertfa lui n-a privit cu plăcere.

Simțământul nevoii noastre, recunoașterea sărăciei şi păcatelor noastre, iată primele condiții ale primirii noastre de către Dumnezeu. "Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este împărăția cerurilor.' Matei 5:3." - *Parabolele Domnului Hristos,* p. 152.

2. Ce a făcut Domnul pentru ca el să-şi vină în fire? Ce gânduri îi deschid uşa Satanei? Ce se va întâmpla cu o persoană care permite sugestii satanice să intre şi să-i ocupe mintea? Geneza 4:6,7. Ioan 1:14,15

"Creştinismul are o semnificație mult mai vastă decât i-a fost dată până acum. El nu este un crez. Este Cuvântul Aceluia care a trăit şi trăieşte în veşnicii. Este un principiu activ şi dătător de viață, care ia în stăpânire mintea, inima, motivațiile şi întreaga ființă. Creştinismul - oh, dacă am putea să avem experiența lucrării lui asupra noastră! Aceasta este o experiență personală vitală, care înalță şi înnobilează întreaga făptură. Fiecare om este răspunzător față de Dumnezeu, care a asigurat suficiente resurse ca toți să primească binecuvântarea aceasta. Totuşi mulți nu o primesc, deşi Domnul Hristos a cumpărat-o pentru ei cu un preț infinit. Ei nu au căutat să obțină binecuvântarea care se afla la îndemâna lor şi, ca urmare, au păstrat trăsăturile unui caracter neplăcut, iar păcatul zace la uşa lor. În timp ce pretind că sunt evlavioşi, Satana îi foloseşte ca slujitori ai lui pentru a dărâma şi pentru a încurca acolo unde crede el că este locul cel mai potrivit. Ei exercită o influență dăunătoare pentru sufletul multora dintre cei care au nevoie de un exemplu pentru a fi ajutați pe calea spre cer." - *Mărturii pentru Pastori şi Slujitorii Evangheliei, pp. 421, 422.*

3. A fost sfatul lui Dumnezeu acceptat şi urmat de către Cain? Ce faptă teribilă a urmat îngăduinței şi cultivării simțămintelor păcătoase şi a urii față de fratele său Abel? Geneza 4:8; 1 Ioan 2:11.

"Moartea lui Abel a fost o consecință a refuzului lui Cain de a accepta planul lui Dumnezeu în şcoala supunerii, a fi salvat prin sângele lui Isus Hristos, întipărit în darul jertfei care arată spre Hristos. Cain a refuzat vărsarea sângelui, care simboliza sângele lui Hristos vărsat pentru lume. Această întreagă ceremonie a fost pregătită de Dumnezeu, iar Hristos a devenit baza întregului sistem. Aceasta este începutul lucrării sale ca

învățător: de a aduce oamenii păcătoşi la înțelegerea lui Hristos." -*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, voi. 6, p. 1109.

Unde este fratele tău?

4. Ce 1-a întrebat Dumnezeu după ce urmându-şi furia, a comis o astfel de crimă gravă? De ce a pus Dumnezeu această întrebare? Geneza 4:9, prima parte; Iov 13:23, ultima parte; Romani 2:4.

"Cain, ucigaşul, a fost curând chemat să răspundă de crima lui. "Domnul a zis lui Cain: 'Unde este fratele tău Abel?' El a răspuns: 'Nu ştiu. Sunt eu păzitorul fratelui meu?'" (Gen. 4,9). Cain mersese atât de departe în păcat, încât pierduse simțul prezenței continue a lui Dumnezeu, cum şi al măreției şi al atotcunoştinței Sale. De aceea, el se folosi de neadevăr pentru a-şi ascunde vina." -*Patriarhi şi profeți*, p. 77.

"Există o lucrare ce trebuie făcută pentru cei bogați. Ei trebuie treziți la conştiența responsabilității lor, ca unii cărora le-au fost încredințate darurile cerurilor. Lor trebuie să li se amintească faptul că ei au să dea socoteală Aceluia care va judeca pe vii şi pe morți. Cei bogați au nevoie de munca noastră făcută din iubire şi în temere de Dumnezeu. Prea adesea, ei se încred în bogățiile lor, şi nu-şi dau seama de primejdia în care se află. Ochii minții lor au nevoie să fie atraşi la lucrurile cu valoare veşnică. Ei trebuie să recunoască autoritatea adevăratei bunătăți, care spune: "Veniți la Mine, toți cei trudiți şi împovărați, şi Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră, şi învățați de la Mine, căci Eu sunt blând şi smerit cu inima, şi veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun şi sarcina mea este uşoară.' Matei 11:28-30." -*Parabolele Domnului Hristos*, p. 230.

Unde sunt frații noştri?

5. Ce i-a spus Domnul lui Cain - şi nouă, de asemenea - pentru a scoate în evidență valoarea şi respectul datorat fratelui nostru? Geneza 4:10; Psalmii 40:12; 19:12.

"Dumnezeu i-a dat lui Cain prilejul să-şi mărturisească păcatul. El avusese timp să se gândească. Cunoştea grozăvia faptei pe care o săvârşise şi a minciunii pe care o rostise pentru a o ascunde; dar tot el era revoltat şi sentința nu a mai fost amânată." -*Patriarhi şi profeți*, p. 77.

"În ziua acea, Maestrul va cere socoteală poporului Său: 'Ce ați făcut pentru a salva sufletele aproapelui vostru? Mulți erau în legătură cu voi în afacerile lumeşti, care au trăit aproape de voi, pe care i-ați fi putut avertiza. De ce sunt între cei nemântuiți?'

"Frați şi surori, ce scuză puteți aduce înaintea lui Dumnezeu pentru neglijarea sufletelor? Vreau să prezint această chestiune tot aşa cum mi-a fost prezentată mie; şi în lumina vieții Maestrului, de pe crucea de la Calvar, vă îndemn să vă ridicați. Vă rog să luați asupra inimilor voastre povara aproapelui vostru." -*Review and Herald*, May 22, 1888.

6. Ce va spune Domnul tuturor celor care şi-au cunoscut şi ajutat aproapele? Matei 25:34-40.

"În ziua aceea, în loc să prezinte marea lucrare pe care El a facut-o, dându-Şi viața pentru mântuirea oamenilor, Hristos le va arăta lucrarea plină de credință pe care ei au facut-o pentru El.... Dar aceia pe care Hristos îi laudă nu vor şti că I-au servit Lui. La întrebările lor neliniştite, El va răspunde: "Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre aceşti foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.'...

"Dar iubirea lui Hristos nu este restrânsă la o anumită clasă de oameni. El Se identifică astfel cu fiecare copil al omenirii. El a devenit membru al familiei pământeşti, pentru ca noi să putem deveni membri ai familiei cereşti. El este Fiul omului şi, în felul acesta, frate cu fiecare copil al lui Adam. Urmaşii Lui nu trebuie să se simtă despărțiți de lumea care piere în jurul lor. Ei sunt o parte din uriaşa țesătură a omenirii, iar Cerul îi consideră frați cu păcătoşii şi cu sfinții. Iubirea lui Hristos îmbrățişează pe cel decăzut, rătăcit şi păcătos; şi fiecare faptă de bunătate îndeplinită pentru înălțarea unui suflet căzut, fiecare faptă de milă este primită ca fiind făcută pentru El." *Hristos Lumina Lumii*, pp. 637, 638.

7. De ce a venit Isus să trăiască printre oameni? Unde a spus că vrea să îşi ducă ucenicii? Avem aceeaşi dorință de a-i salva pe alții din păcat şi moarte cum a avut El? Matei 18:11; Luca 19:10; Ioan 14:3.

"Înțelepciunea lui Dumnezeu, puterea şi iubirea Lui sunt fară egal. Avem garanția divină că nici măcar una dintre oile pierdute, sau dintre mieluşei, nu este trecută cu vederea sau lăsată neajutorată. Un lanț de aur - îndurarea şi mila puterii divine - este trecut în jurul fiecărui suflet care se

află în primejdie. Atunci, oare agentul omenesc să nu coopereze cu Dumnezeu? Să fie păcătos, cu deficiențe în caracter el însuşi, nepăsător față de sufletele care sunt gata să piară? Domnul Isus l-a legat de tronul Lui veşnic, sacrificându-Şi propria Sa viață." *Principiile fundamentale ale educației creştine,* p. 274.

Pentru meditație:

"Dacă înaintăm în viață fară să lăsăm urme ale dragostei şi ale milei, viața noastră este mai rea decât un faliment. Dumnezeu nu va conlucra cu o persoană aspră, încăpățânată şi lipsită de dragoste. Un astfel de om strică modelul pe care Hristos doreşte ca lucrătorii Săi să-1 arate lumii. Indiferent de domeniul de slujire în care sunt angajați, slujitorii lui Dumnezeu trebuie să lucreze în spiritul bunătății şi al dragostei lui Hristos." -*Evanghelizare,* p. 629.

Imaginează-ți că astăzi te întâlnești cu Domnul şi te întreabă:

Unde este fratele tău? Dar sora ta? Dar soțul sau soția?
Ce ai făcut pentru ei? Au ei un loc în viața şi inima ta?
Te simți responsabil pentru ei? Ai fost o lumină pentru ei?

Ajutând pe alții, ne ajutăm pe noi înşine

Într-o zi, un tânăr pe nume Eddie s-a săturat de viață şi s-a hotărât să îşi pună capăt zilelor sărind de pe un pod într-un râu vijelios. Jim, un străin, 1-a văzut pe Eddie luat de curent şi a sărit să îl salveze. Eddie, un bun înotător, 1-a văzut pe om zbătându-se disperat în curentul puternic şi şi-a dat seama că fară ajutorul lui se va îneca. Ceva 1-a răscolit. Cu toată puterea sa, Eddie a înotat către om şi 1-a salvat. Salvând acel străin care a încercat să îl salveze, s-a salvat pe sine şi a adus o nouă speranță şi valoare vieții lui Eddie.

Haideți să ne convingem de aceasta - ajutând pe alții, ne ajutăm pe noi înşine. Să nu pierdem nici măcar o ocazie de a practica dragostea lui Dumnezeu, atunci noi vom fi primii binecuvântați. - Adaptat din T. Huffman Harris, *Open the Door Wide to Happy Living* and from *Apibs* web page.

* * *

Sunt Eu Păzitorul Fratelui Meu?

"Nu-I este plăcut lui Dumnezeu să vadă că omul se uită numai la ale sale, închizându-şi ochii faţă de interesele altora." -*8T*, p. 137

"Ajutându-i pe alții, ei îşi sporesc propria lor fericire şi utilitate." - *CăminulAdventist*, p. 485.

"Adevărata fericire se regăseşte doar într-o viaţă de servire." - *Fii şi fiice ale lui Dumnezeu*, p. 272.

Unde sunt ceilalţi?

1. Cum a răspuns Cain Domnului la întrebarea unde este fratele tău? Este acesta un gând rar sau un răspuns tipic? Ce le spune Domnul celor care nu vor să se îngrijească de alții? Geneza 4:9; Psalmii 10:13,14; Ioan 4:17.

"Se pare că (unii membrii ai bisericii) nu ştiu sau nu le pasă dacă unii ca aceştia vor fi salvați sau pierduți. Aceasta, gândesc ei, nu este treaba lor. Ei spun împreună cu Cain: "Sunt eu păzitorul fratelui meu?'" - *CăminulAdventist*, p. 168.

"Chiar la uşile noastre, în jurul nostru, oriunde sunt suflete de salvat, suflete care pier - bărbați şi femei care mor fară speranță, fară Dumnezeu - şi totuşi, prin faptele noastre spunem că nu ne pasă, dacă nu prin cuvintele: ‚Sunt eu păzitorul fratelui meu?'" - *(Review and Herald*, August 14, 1888) *Servicii Creştine*, p. 93.

2. Trebuie să ne îngrijim doar de noi sau este datoria şi privilegiul nostru de a fi păzitorii fraților noştri? Filipeni 2:4; Romani 15:1; Ezechiel 34:6.

"Frați şi surori în credință, se naşte întrebarea în inimile voastre: 'Sunt eu păzitorul fratelui meu?' Dacă pretinzi a fi un copil al lui Dumnezeu, atunci eşti păzitorul fratelui tău. Domnul face biserica responsabilă pentru sufletele celor pentru care ar fi putut să fie instrumentele salvării lor. - *(HistoricalSketches, p. 291)....*

"Oamenii care îşi pierd vieţile încercând să-i salveze pe alţii sunt elogiaţi de lume ca eroi şi martiri. Cum ar trebui să ne simţim noi, cei care avem perspectiva vieţii veşnice înaintea noastră, dacă nu facem micile sacrificii pe care le cere Dumnezeu de la noi pentru salvarea sufletelor oamenilor?" (*Review and Herald,* August 14, 1888*)-Christian Service,* pp. 13, 93, 94.

Implicarea frăţietăţii

3. Cu toate că suntem de rase, naţii, limbi şi culturi diferite, ce se spune despre umanitate? De aceea, ce suntem noi toţi de la creaţie? Faptele Ap. 17:26; Maleahi 2:10; Faptele Ap. 7:26.

"Înaintea lui Dumnezeu nu este recunoscută nici o deosebire de naţionalitate, de rasă sau de castă. El este Creatorul întregii omeniri. Toţi oamenii aparţin - prin creaţiune - unei singure familii, şi toţi sunt una prin răscumpărare. Domnul Hristos a venit pentru a dărâma orice zid de despărţire, să deschidă orice despărţitură a templului, pentru ca fiecare suflet să poată avea acces liber la Dumnezeu. Iubirea Sa este aşa de mare, aşa de profundă şi atât de deplină, încât pătrunde pretutindeni. Ea scoate din puterea lui Satana sărmanele suflete care au fost înşelate de amăgirile lui. Ea îi aduce în jurul tronului lui Dumnezeu, tron ce este înconjurat de curcubeul făgăduinţei.

"În Hristos Isus nu mai este nici iudeu, nici grec, nici rob, nici slobod. Toţi au fost apropiaţi prin sângele Său cel preţios. Galateni 3:28; Efeseni 2:13.

"Oricare ar fi deosebirile în ceea ce priveşte credinţa religioasă, chemarea omenirii suferinde trebuie să fie auzită şi să i se răspundă. Acolo unde există sentimente pline de amărăciune, din cauza deosebirilor religioase, poate fi făcut mult bine, printr-o slujire personală. Servirea plină de iubire va sfărâmă barierele prejudecăţilor şi va câştiga sufletele pentru Dumnezeu." - *Parabolele Domnului Hristos,* p. 386.

4. Ce implicaţii deosebite conţine acest mare adevăr? Ce înseamnă a fi păzitorul fratelui tău, în primul rând? Coloseni 3:14; Galateni 5:14.

"Cel care are dragostea lui Dumnezeu revărsată asupra inimii lui, va reflecta curăţia şi dragostea care există în Iehova, pe care a reprezentat-o Hristos în lumea noastră. Cel care are dragostea lui Dumnezeu în inima lui

nu urăşte Legea lui Dumnezeu, ci se supune de bună voie tuturor poruncilor Lui, în aceasta constă creştinismul. Cel ce iubeşte pe Dumnezeu mai presus de orice, va descoperii iubire față de aproapele care aparține lui Dumnezeu atât prin creațiune, cât şi prin răscumpărare. Dragostea este împlinirea legii şi este de datoria fiecărui copil al lui Dumnezeu să se supună poruncilor Lui...." -*Fii şi fiice ale lui Dumnezeu,* p. 51.

Dragostea şi solia Evangheliei

5. Care va fi prima dovadă că inimile noastre sunt cu adevărat pline de dragoste pentru aproapele? Filipeni 1:14,17.

"Dumnezeu cheamă bărbați care sunt gata să-şi părăsească ogoarele, afacerile şi, dacă este nevoie, chiar şi familiile, pentru a deveni misionari pentru El. Şi chemarea va primi răspuns. În trecut, au fost bărbați care, mişcați de iubirea lui Hristos şi nevoile celor pierduți, au părăsit viața comodă din patrie, cum şi societatea prietenilor, ba chiar şi pe aceea a soției şi copiilor, pentru a merge în țări străine, printre idolatri şi sălbatici, spre a vesti solia îndurării. În această lucrare, mulți şi-au pierdut viața, însă alții s-au ridicat să ducă lucrarea mai departe. Şi astfel lucrarea lui Dumnezeu a progresat pas cu pas şi sămânța semănată în întristare a adus un seceriş bogat. Cunoştința despre Dumnezeu s-a întins până departe şi steagul crucii a fost înfipt în țări păgâne....

"Inima lui Pavel ardea de iubire pentru păcătoşi şi el îşi punea toate străduințele în lucrarea de câştigare de suflete. Niciodată nu a trăit un lucrător mai plin de lepădare de sine şi mai stăruitor. Binecuvântările pe care le-a primit el le prețuia ca fiind tot atâtea prilejuri de a le folosi spre binecuvântarea altora. El nu a pierdut nici o ocazie de a vorbi despre Mântuitorul sau de a ajuta celor în necazuri. El a mers din loc în loc predicând Evanghelia lui Hristos şi întemeind biserici. Oriunde putea găsi un ascultător, el căuta să zădărnicească răul şi să îndrepte picioarele bărbaților şi femeilor pe calea neprihănirii." -*Faptele Apostolilor,* pp. 370, 367.

6. Ce vom fi gata să facem când vom privi pe aproapele ca pe fratele nostru? Tit 3:8; Galateni 6:10; 1 Ioan 3:17.

"Ni se porunceşte ca, atâta vreme "cât avem prilej, să facem bine la toţi, şi mai ales fraţilor în credinţă.' Galateni 6:10. În lucrarea noastră de binefacere, ar trebui să se dea ajutor deosebit acelora care, prin prezentarea adevărului, sunt convinşi şi convertiţi. Noi trebuie să avem grijă de aceia care au curajul moral de a accepta adevărul şi care, ca o consecinţă, îşi pierd poziţia lor socială şi nu li se mai dă de lucru pentru a-şi putea întreţine familiile. Ar trebui să se ia măsuri pentru a-i ajuta pe săracii merituoşi şi a procura de lucru acelora care-L iubesc pe Dumnezeu şi păzesc poruncile Lui. Ei nu trebuie lăsaţi fară ajutor spre a avea impresia că sunt forţaţi să lucreze în Sabat sau să moară de foame.... Despre clasa aceasta vorbeşte îndeosebi Domnul atunci când spune: "Adu în casa ta pe nenorociţii fară adăpost.' Isaia 58:7." - *6T, p. 85.*

7. **Putem neglija sau întârzia în ducerea la îndeplinire a acestui principiu sfânt? Ce este promis tuturor celor care îşi iubesc fraţii? Ioan 2:15,16; Matei 25:41, 45; Faptele Ap. 20:35**

"Orice neglijenţă de partea celor care pretind a fi urmaşii lui Hristos, orice ratare în a uşura nevoile vreunui frate sau soră care poartă jugul sărăciei şi a poverilor, este înregistrată în cărţile din ceruri ca făcută lui Hristos în persoana sfinţilor Lui. Ce socoteală va cere Domnul de la mulţi, foarte mulţi, care prezintă cuvintele lui Hristos altora, dar nu manifestă o simpatie atentă şi grijă faţă de fratele de credinţă care este mai sărac şi are mai puţin succes decât ei...." -*Welfare Ministry,* p. 210.

"Adevărata fericire se regăseşte doar într-o viaţă de servire. Cel care trăieşte o viaţă egoistă şi nefolositoare este nefericit. Este nesatisfacut cu sine însuşi şi cu alţii." -*In Heavenly Places,* p. 229.

<u>Pentru studiu aprofundat:</u>

- 1 Corinteni 10:24
- Matei 25:42-44
- Isaia 58:10-12; 20:35

"Fericirea căutată din motive egoiste, departe de locul datoriei, este o fericire excentrică, sporadică şi efemeră. După ce dispare această stare de fericire, sufletul se umple de singurătate şi de tristeţe; dar, în slujba lui Dumnezeu, se află bucurie şi satisfacţie." - *Calea către Hristos,* pp. 124, 125 (1892); *Minte, Caracter şi Personalitate,* voi. 2, p. 644.

"Dar amintiți-vă că fericirea nu va fi dobândită dacă vă limitați la intimitatea voastră... Profitați de orice ocazie de a contribui la fericirea celor din jurul vostru. Amintiți-vă că bucuria adevărată poate fi găsită numai în slujire altruistă." -*Divina Vindecare,* p. 362.

Câştigarea de suflete

Am întâlnit un negustor creştin care avea un reprezentant ce i-a vândut nişte marfa dintr-un catalog. Într-o zi negustorul şi-a zis sie însuşi, am avut afaceri cu acest reprezentant de nouă sau zece ani şi ne-am întâlnit aproape în fiecare zi. El şi-a adus marfa sa, iar eu am plătit-o; dar nu am încercat să fac niciodată ceva bun pentru el. Aceasta nu e corect. Providența la pus în calea mea, iar eu trebuie să îl întreb cel puțin dacă îl iubeşte pe Isus.

Aşa că, următoarea dată când a venit reprezentantul, acest frate bun nu s-a simțit în stare şi a crezut că nu e potrivit să înceapă o convorbire religioasă cu el. Reprezentantul nu s-a mai întors niciodată. Fiul său a adus marfa. "Ce s-a întâmplat?" a întrebat negustorul.

"Tata este mort," a răspuns băiatul.

Negustorul acesta, un prieten bun al meu, mi-a spus mai târziu: "Nu pot să mă iert niciodată. În acea zi nu am putut sta la lucru. M-am simțit responsabil pentru sângele acelui om. Nu m-am gândit la aceasta înainte. Cum pot să scap de vină când îmi amintesc că ruşinea mea mi-a închis gura?"

Dragi frați, suntem responsabili pentru frații noştri, pentru viețile lor, pentru viitorul lor, pentru mântuirea lor. Nu lăsați să vină asupra voastră remuşcări teribile, ci vorbiți-le şi ajutați-i, dați-le solia şi aceasta va fi o binecuvântare şi pentru voi. -*Adaptat din C.H.* Spurgeon, citat în A. Lerin, 500 Ilustraciones, No. 485.

* * *

În Căutarea Fraților Săi

"Fii lui Iacov au fost păstori, hrănindu-şi turmele unde găseau cea mai bună păşune. În călătoriile lor din loc în loc cu turmele, de multe ori rătăceau departe de casa tatălui lor, nevăzându-1 uneori luni în şir. În grija sa pentru ei, el a trimis pe Iosif să vadă dacă sunt bine cu toții. Cu interesul unui adevărat frate, Iosif şi-a căutat frații în locul în care presupunea tatăl lor că ar fi fost, dar ei nu erau acolo. Un om 1-a găsit rătăcind pe câmp în căutarea fraților săi şi 1-a îndrumat spre Dotan. Aceasta a fost o călătorie lungă pentru Iosif. Dar el a facut-o cu bucurie pentru că îşi iubea frații şi dorea să stingă îngrijorarea tatălui său." -*Spiritual Gifts,* voi. 3, pp. 139,140.

<u>Greutăți între frați</u>

1. Care era responsabilitatea lui Iosif în casa tatălui său? Ce ni se spune despre el şi comportamentul fraților lui? Geneza 37:2.

"...Iosif, a cărui rară frumusețe personală părea că nu este decât o reflectare a frumuseții lăuntrice a minții şi inimii. Curat, activ şi plin de bucurie, tânărul dădea de asemenea dovadă de tărie morală şi seriozitate. El asculta de sfaturile tatălui său şi îi plăcea să asculte de Dumnezeu. Calitățile care l-au făcut mai târziu cunoscut în Egipt - bunătatea, credincioşia şi faptul că era vrednic de încredere - se manifestau deja în viața sa zilnică. Murindu-i mama, afecțiunea lui s-a prins tot mai mult de tatăl său, şi inima lui Iacov s-a legat de acest copil al bătrâneților sale." -*Patriarhi şi profeți,* p. 209.

2. Ce se cunoaşte despre relația dintre frații săi şi Iosif? Era Iosif de condamnat pentru această situație? Geneza 37:3, 4.

"Dar tocmai această afecțiune a sa avea să devină un motiv de tulburare şi întristare. Iacov, în mod neînțelept, a manifestat preferința sa pentru Iosif, şi lucrul acesta a trezit gelozia celorlalți fii ai săi. Iosif era martor al comportamentului rău al fraților săi şi a fost tare întristat; el şi-a permis ca

în mod delicat să-i mustre, fapt care n-a făcut altceva decât să le trezească şi mai tare ura şi resentimentele. El nu putea îndura să-i vadă păcătuind împotriva lui Dumnezeu şi de aceea el a făcut cunoscut lucrul acesta tatălui său, nădăjduind ca autoritatea sa să-i poată determina să se îndrepte." -*Patriarhi şi profeţi*, p. 209.

Visurile divine şi însemnătatea lor

3. Au înţeles corect fraţii lui Iosif visul? Ce simtăminte au avut faţă de el? Cum s-a înrăutăţit situaţia după cel de-al doilea vis? Geneza 37:5-11; Faptele Ap. 7:9, prima parte.

"Răutatea lor a crescut şi mai mult când, într-o zi, băiatul le-a povestit un vis pe care 1-a avut....

""Doar n-ai să împărăţeşti tu peste noi? Doar n-ai să ne cârmuieşti tu pe noi?" au spus fraţii săi, cu vădită mânie.

"Nu peste mult timp el a avut un alt vis, la fel de important, pe care de asemenea 1-a relatat: "Soarele, luna şi unsprezece stele se aruncau cu faţa la pământ înaintea mea" (Geneza 37,7- 9). Acest vis a fost tot atât de repede interpretat ca şi primul. Tatăl său, care era prezent, i-a spus mustrător: "Ce înseamnă visul acesta pe care l-ai visat? Nu cumva vom veni eu, mama ta şi fraţii tăi să ne aruncăm cu faţa la pământ înaintea ta?" (vers. 10). În ciuda severităţii aparente a cuvintelor sale, Iacov credea că Dumnezeu îi descoperea lui Iosif viitorul." -*Patriarhi şi profeţi*, pp. 209, 210.

O lungă căutare a fraţilor săi

4. A fost dispus Iosif să asculte instrucţiunile tatălui să îşi caute fraţii, cu toate că avea de mers o distanţă foarte lungă? A murmurat faţă de dorinţa tatălui, ştiind simţămintele fraţilor săi? Geneza 37:13,14.

"Cu o inimă plină de bucurie, Iosif s-a despărţit de tatăl său, fară ca bătrânul om şi nici tânărul său fiu să viseze la cele ce aveau să se întâmple până când ei aveau să se mai revadă. Când, după călătoria sa lungă şi singuratică, Iosif a sosit la Sihem, fraţii săi şi turmele lor nu mai erau de găsit." -*Patriarhi şi profeţi*, p. 210.

5. După ce a parcurs mai mult de 80 km din valea Hebron la Sihem, şi-a găsit fraţii unde se aştepta? În timp ce rătăcea pe câmp fără vreun rezultat, ce 1-a întrebat un om şi ce a răspuns el? Geneza 37:15,16.

"Întrebând de ei, el a fost îndreptat spre Dotan. Făcuse deja mai mult de optzeci de kilometri şi acum o altă distanţă de douăzeci şi cinci de kilometri îi stătea înainte, dar el a pornit în grabă, uitând de oboseală, la gândul de a alina neliniştea tatălui său şi de a-şi întâlni fraţii, pe care, în ciuda răutăţii lor, el încă îi iubea." -*Patriarhi şi profeţi, p. 210.*

6. A **fost gata să meargă mai departe la Dotan sau a abandonat căutarea? După o cale atât de lungă şi în bucuria de a-i găsi, cum l-au primit fraţii săi? Geneza 37:17,18.**

"Fraţii săi l-au văzut venind; dar nici gândul la călătoria cea lungă pe care el a facut-o ca să-i întâlnească, la oboseala şi faptul că era flămând, nici apelurile lui la ospitalitatea şi iubirea lor frăţească, nimic nu a înmuiat asprimea urii lor. Vederea hainei, dovadă a iubirii tatălui său, i-a făcut să turbeze. "Iată că vine făuritorul de vise", au strigat ei în batjocură. Mânia şi răzbunarea, nutrite de mult timp în ascuns, au pus acum stăpânire pe ei." -*Idem,* pp. 210, 211.

<u>Un exemplu demn de urmat</u>

7. În mod similar, Cine a făcut o călătorie periculoasă pentru fraţii Săi, ştiind bine cum va fi primit? Ce vom face în mod asemănător, dacă apreciem caracterul şi căutarea iubitoare a lui Iosif şi Isus,? Luca 19:10; 15:4-7.

"Iosif îl preînchipuie pe Hristos. Isus a venit la ai Săi, dar ai Săi nu L-au primit. El a fost lepădat şi disprețuit, pentru că faptele Lui erau drepte, şi statornica Lui viaţă de sacrificiu de sine era o continuă mustrare pentru cei care mărturiseau a fi evlavioşi, dar ale căror vieţi erau stricate. Integritatea şi virtutea lui Iosif au fost furios atacate şi aceia care voiau să-1 abată din drum n-au putut reuşi, de aceea ura lor a fost puternică împotriva virtuţii şi integrităţii n-au putut să le corupă, şi au depus mărturie falsă împotriva lui. Cel nevinovat a suferit din cauza neprihănirii lui. El a fost aruncat în închisoare din cauza virtuţii lui. Iosif a fost vândut vrăjmaşilor de către

fraţii lui pentru o mică sumă. Fiul lui Dumnezeu a fost vândut celor mai amarnici vrăjmaşi ai Lui de către unul din ucenicii Săi." -*Seventh-day Adventist Bible Commentary,* voi. 1, p. 1096.

Pentru studiu aprofundat:

- Ezechiel 34:11, 12
- Isaia 40:11
- Ieremia23:3
- Spiritual Gifts, voi. 3, pp. 138, 139

"Dar Iosif a fost credincios faţă de Dumnezeu şi credincioşia sa a fost o mărturie continuă în favoarea adevăratei credinţe. Tocmai pentru a stinge această lumină, Satana a lucrat prin gelozia fraţilor lui Iosif, facându-i să-1 vândă ca sclav într-o ţară păgână. Dar Dumnezeu a condus astfel evenimentele, încât cunoaşterea de Dumnezeu să fie împărtăşită poporului din Egipt." -*Patriarhi şi profeţi,* p. 332.

Am făcut tot ce am putut mai bine?

Într-o dimineaţă a ajuns vestea că un vapor era în pericol pe un lac. Studenţii de la un Colegiu Biblic s-au grăbit spre ţărm. Acolo au văzut "Lady Elgin" nu doar în pericol, ci sfarâmându-se în bucăţi sub puterea furtunii. Bărbaţi şi femei erau în pericol de a fi pierduţi. Între echipele de salvare erau şi doi fraţi din Iowa. Unul dintre ei s-a dezbrăcat de toate hainele suplimentare, a înotat până la vapor şi a adus un pasager la ţărm. S-a dus din nou şi a adus altul, apoi altul şi altul, până ce au fost opt sau nouă oameni salvaţi de el stând pe ţărmul lacului Michigan. Dar a fost afectat puternic de frig.

În timp de stătea tremurând înaintea unui foc ce a fost aprins, a privit spre lac şi a văzut un alt om în pericol. A zis: "Trebuie să merg din nou."

Oamenii din jur au zis: "Pentru el aceasta nu înseamnă salvare, ci şi pierderea vieţii tale." Dar el a trecut prin mulţime şi s-a aruncat din nou în apele înghețate şi a adus un al zecelea, al unsprezecelea şi al doisprezecelea la ţărm. Sub un risc serios faţă de el însuşi, dar şi un interes sincer faţă de viețile altora, acest lucru s-a repetat până ce 17 oameni au fost salvaţi de la moarte.

Mai târziu, stând extenuat în camera sa, se întreba: Am făcut tot ce am putut mai bine? Mi-e frică că nu! Se gândea la cei care s-au pierdut. Simţim acelaşi interes pentru alţii? Suntem asemenea lui Isus şi a acestui

tânăr - în căutarea fratelui, dorind salvarea lui? Haideți să ne dăm seama de ajutorul de care au nevoie oamenii şi pe care suntem chemați să îl dăm. - Adaptat din G.B. Thompson, *Soni Winning*, p. 7-9.

***

5 Sabatul din 30 Aprilie, 2016

Două Văduve Deosebite

"Legătura familială este cea mai strânsă, mai gingaşă şi mai sfântă din câte există pe pământ. A fost destinată să fie o binecuvântare pentru omenire. Şi este o binecuvântare ori de câte ori legământul căsătoriei este încheiat cu înțelepciune, în frică de Dumnezeu şi luând în considerație în acelaşi fel răspunderile acestuia." -*Divina Vindecare*, pp. 356, 357.

<u>În spatele istoriei vieții</u>

1. Ce criză 1-a determinat pe Elimelec să se mute cu familia în Moab? Zece ani mai târziu, după ce şi-a pierdut soțul şi fiii prin moarte, ce s-a hotărât Naomi să facă după ce a auzit că Domnul a dat din nou belşug poporului Israel ? Rut 1:1, 2, 6.

"Poporul lui Dumnezeu nu va fi ferit de suferință.... în timp ce îndură lipsa şi suferă de foame, nu vor fi lăsați să moară. Acel Dumnezeu care s-a îngrijit de Hie nu va trece cu vederea copiii Săi care se sacrifică. Cel care numără firele de păr se va îngriji de ei, iar în timp de foamete vor fi săturați. În timp ce nelegiuiții suferă de lipsă de hrană şi boli, îngeri îi vor apăra pe cei drepți şi le vor asigura nevoile. Celui care 'umblă în neprihănire' îi este promis: 'i se va da pâine, şi apa nu-i va lipsi.' Isaia 33:15, 16. 'Cei nenorociți şi cei lipsiți caută apă, şi nu este; li se usucă limba de sete. Eu, Domnul, îi voi asculta, Eu Dumnezeul lui Israel, nu-i voi părăsi.' Isaia 41:17." -*Reflecting Christ*, p. 372.

2. Ce sfat a dat nurorilor sale după ce a pornit spre casă? Descrieți despărțirea emoțională. Rut 1:8, 9

"Am văzut că prin providența lui Dumnezeu au fost aduşi în strânsă legătură cu biserica Sa văduvele şi orfanii, cei orbi, cei surzi, cei schilozi şi cei afectați în diferite moduri; aceasta pentru a-i încerca pe cei din poporul Său şi a-i face să-şi dea în vileag adevăratul lor caracter. Îngerii lui Dumnezeu privesc pentru a vedea cum tratăm aceste persoane care au nevoie de compasiunea, iubirea şi dărnicia noastră dezinteresată. Acesta este testul pe care-1 are Dumnezeu pentru caracterele noastre. Dacă avem adevărata religie a Bibliei, vom simți că-i datorăm lui Hristos iubire, bunătate şi interes, pe care să le manifestăm față de frații Săi; iar pentru a ne arăta recunoştința față de iubirea Sa de necuprins pe care o avea pentru noi pe când eram păcătoşi nevrednici de harul Său, nu putem face nimic mai prejos decât să ne manifestăm interesul profund şi iubirea altruistă față de aceia care ne sunt frați şi care sunt mai puțin norocoşi decât noi." - *3T, p. 511*.

Decizii diferite

3. Au fost dispuse cele două văduve să se întoarcă la familiile lor? Cum a încercat Naomi să le convingă să se răzgândească de la a o însoți? Cine a acceptat sugestia sa? Rut 1:10-14, prima parte.

"Fiecare membru al familiei trebuie să fie conştient de propria sa răspundere, că trebuie să-şi facă partea sa în a adăuga confort, ordine şi bunăstare familiei. Nici unul nu trebuie să lucreze împotriva celuilalt. Toți trebuie să se angajeze, în unitate, în buna lucrare de încurajare a celorlalți; ei trebuie să dovedească blândețe, stăpânire de sine şi răbdare; vorbiți pe un ton jos, calm, evitând confuzia în expresie; fiecare să facă tot ce îi stă în putere pentru a uşura poverile mamei....

"Familia este un grup social sacru, în care fiecare membru trebuie să acționeze ca o parte, fiecare ajutându-1 pe celălalt. Lucrul din gospodărie trebuie să se desfaşoare lin, ca diferitele părți ale unei maşini ce funcționează bine reglată." -*Căminul Adventist*, 179.

4. În contrast cu Orfa, care a fost răspunsul şi decizia hotărâtă a lui Rut? Mai cunoaşteți altă noră care şi-a iubit la fel soacra? Rut 1:14, ultima parte -16, prima parte

"În vremurile din vechime, Avraam, Isaac, Iacov şi Moise cu blândețea şi înțelepciunea lui, Iosua cu multiplele lui daruri, toți au fost înrolați în lucrarea lui Dumnezeu. Muzica Măriei, curajul şi pietatea Deborei, afecțiunea filială a lui Rut, ascultarea şi credincioşia lui Samuel, credincioşia neabătută a lui Hie, influența modelatoare şi cuceritoare a lui Elisei - toate au fost necesare. Tot aşa astăzi aceia, asupra cărora Dumnezeu Şi-a revărsat binecuvântările Sale, trebuie să răspundă printr-o slujire absolută; orice dar trebuie să fie folosit pentru propăşirea împărăției Sale şi pentru slava numelui Său." -*Parabolele Domnului Hristos,* p. 301.

<u>Credință şi hotărâre</u>

5. A fost decizia lui Rut bazată doar pe bunătate şi iubire față de soacră sau mult mai mult decât atât? Ce ne arată că a experimentat o convertire prin credința în adevăratul Dumnezeu? În ce oraş au ajuns cele două văduve? Rut 1:16-18,22.

"Toți aceia care, asemenea lui Rahab, canaanita şi lui Rut moabita, s-au întors de la idolatria lor, la adorarea adevăratului Dumnezeu, trebuia să se alăture poporului ales al lui Dumnezeu. Pe măsură ce numărul poporului Israel creştea, ei trebuia să-şi lărgească granițele, până când împărăția lor avea să cuprindă întreaga lume." -*Parabolele Domnului Hristos,* p. 290.

"Cei răscumpărați se vor întâlni şi recunoaşte pe cei a căror atenție au condus-o spre Mântuitorul înălțat. Ce conversații binecuvântate vor avea cu aceste suflete! 'Am fost un păcătos,' se va spune, 'fară Dumnezeu şi fară speranță în lume, iar tu ai venit şi mi-ai atras atenția către prețiosul Mântuitor ca singura speranță.'... Alții vor spune: 'Am fost un păgân în țări păgâne. Ți-ai lăsat prietenii şi casa confortabilă şi ai venit să mă înveți cum să-L găsesc pe Isus şi să cred în El ca singurul adevărat Dumnezeu. Mi- am dărâmat idolii şi m-am închinat lui Dumnezeu, iar acum îl văd față în față. Sunt salvat, salvat pentru veşnicie, să-L pot vedea veşnic pe Cel ce-L iubesc...." -*My Life Today,* p. 353.

<u>Din strângător de spice, strămoş al lui Mesia</u>

6. Cu ce viață grea s-a confruntat Rut în Betleem? Ce a făcut pentru a obține hrana pentru ea şi soacra ei? Între timp, ce s-a făcut de cunoscut între rudele lui Naomi? Rut 2:2, 3,11,12.

"Un caracter bun este un capital de o valoare mai mare decât aurul sau argintul. El nu este afectat de temeri sau de eşecuri, iar în acea zi când avuțiile pământeşti vor trece, el va aduce beneficii bogate. Integritatea, fermitatea şi perseverența sunt calități pe care toți ar trebui să caute să le cultive în mod sârguincios; deoarece ele îmbracă pe posesor cu o putere irezistibilă - o putere ce-1 întăreşte să facă binele, să reziste răului şi să suporte împotrivirea." - *Îndrumarea copilului,* p. 161.

"Spiritul unei munci neegoiste în favoarea altora dă caracterului profunzime, stabilitate şi frumusețe asemeni celui al Domnului Hristos, aducând pace şi fericire posesorului. Aspirațiile sunt înălțate. Nu există loc pentru trândăvie sau egoism. Cei care exercită harul creştin vor creşte. Ei vor avea tendoane şi muşchi spirituali şi vor fi puternici să lucreze pentru Dumnezeu. Ei vor avea o înțelegere spirituală clară, o credință fermă, crescândă, şi în viața lor va prima puterea rugăciunii." - *5T, p. 607.*

7. Ce plan minunat a avut Domnul pentru această tânără credincioasă? Cine au fost unii dintre nobilii săi urmaşi? Ai vrea să ai aceeaşi bunătate şi credință ca Rut? Rut 4:11-13, 17; Matei 1:5, 6, prima parte.

"Prin credință trebuie să punem stăpânire pe promisiunile lui Dumnezeu şi să ne asigurăm binecuvântările abundente care ne sunt asigurate prin Hristos Isus. Speranța ne-a fost pusă înainte, însăşi speranța vieții veşnice. Nimic mai puțin decât aceasta nu ÎI va mulțumi pe Răscumpărătorul nostru, dar este datoria noastră să punem mâna pe această speranță prin credința în Cel care a promis. Trebuie să ne aşteptăm la suferințe; căci cei care sunt părtaşi Lui în suferințe vor fi părtaşi cu El şi în slavă. El a asigurat iertarea şi viața veşnică sufletelor păcătoase, muritoare ale oamenilor, dar este partea noastră de a primi aceste daruri prin credință. Crezând în El, avem această speranță ca o ancoră a sigură şi neclintită pentru suflet." -*Review and Herald,* Iunie 9, 1896.

<u>Pentru studiu aprofundat:</u>

Proverbe 12:4; 17:17; 18:24

"Aceia care II primesc pe Hristos ca Mântuitor personal nu sunt părăsiți ca nişte orfani, lăsați să-şi ducă singuri povara vieții. El îi primeşte ca membri ai familiei cereşti; îi invită să-L numească pe Tatăl Lui, Tatăl lor.

Ei sunt "cei micuţi" ai Săi, scumpi inimii lui Dumnezeu, legaţi de El prin legăturile cele mai gingaşe şi mai dăinuitoare. El are faţă de ei o iubire nespusă, cu atât mai mare decât aceea pe care tatăl şi mama noastră au simţit-o pentru noi când eram fară ajutor, cu cât cele divine sunt mai presus decât cele omeneşti." -*Hristos Lumina Lumii*, p. 327.

Pentru meditaţie:

Au arătat vreo urmă de amărăciune Rut şi Naomi după pierderea soţilor lor?
Ce alegere fundamentală a făcut Rut în decizia de a merge cu soacra ei?
Unde vedeţi mâna lui Dumnezeu în vieţile acestor două femei?
A asigurat Domnul nevoile lui Rut?
I-a asigurat Domnul doar nevoile de hrană zilnică?
Ce a făcut din Rut o persoană atât de nobilă?
Ai dori să ai aceeaşi legătură cu biserica precum a avut Rut cu soacra sa?
De cine depinde aceasta?

Când putem spune că îi iubim pe ceilalţi?

Cât de uşor iubim - de la distanţă! îi considerăm pe eroii credinţei şi pe cei cunoscuţi nouă persoane minunate. Domnul ar trebui să ne închidă în arca lui Noe împreună cu rudele şi cunoştinţele noastre, câteva zile ar fi de ajuns. Atunci am cunoaşte nu doar feţele prietenilor din Sabat de dimineaţă, ci şi părţile lor mai puţin favorabile, pe care şi ei încearcă să le ascundă, la fel ca noi. Doar atunci, dacă încă "iubim," vom folosi corect acest cuvânt.

Amândouă lucrurile acestea sunt fatale - a te înconjura cu o falsă aureolă sau a privi la alţii prin ochelari roz. Cineva a spus: "Când, vedem la oamenii la care privim prea mult lucruri care ne dezamăgesc, atunci este mila lui Dumnezeu, căci nu trebuie să privim la oameni, ci numai la Isus."

Rut şi Naomi au trăit împreună nu doar câteva zile, ci ani (Rut 1:4) şi, cu ajutorul lui Dumnezeu, au trecut acest test. Cât de multe soacre şi nurori au ajuns la o astfel de armonie? Câţi fraţi şi surori din biserică se iubesc atât de mult? Privind la Isus, putem fi complet transformaţi şi capabili să dezvoltăm această iubire, chiar şi în circumstanţe dificile, aşa cum a fost cazul lor. - *Adaptat din* Paul Dietenbeck, citat în H. Schăfer, In Bilder reden, p. 256.

* * *

Raportul Misionar al Departamentului Bunul Samaritean Al Conferinței Generale

A fi citit în Sabatul din 30 Aprilie, 2016 Colecta Specială a Şcolii de Sabat va fi strânsă în Sabatul din 7 Mai, 2016

Dragi frați şi surori din întreaga lume,

Salutări cu Isaia 58:6-8: "Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți, şi rupe orice fel de jug; împarte-ți pâinea cu cel flămând şi adu în casa ta pe nenorociții fară adăpost; dacă vezi pe un om gol, acopere-1, şi nu întoarce spatele semenului tău. Atunci lumina ta va răsări ca zorile, şi vindecarea ta va încolți repede; neprihănirea ta îți va merge înainte, şi slava Domnului te va însoți."

Deja sunt mai mult de 20 de ani de când Departamentul Bunul Samaritean a lucrat fară oboseală să uşureze suferința celor care se confruntă în mod particular cu situați dificile - copii, orfani, văduve şi bătrâni.

Diferența dintre bogați şi săraci este o realitate tristă în fiecare națiune a acestei planete. Pe cât de ciudat pare, acolo unde sunt cei mai săraci oameni, se găsesc şi cei mai bogați. Aceasta este de multe ori rezultatul exploatării claselor mai puțin privilegiate de către cei cu putere.

Rezumând situația care caracteriza lumea de-a lungul secolelor, Isus a spus: " Pentru că pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna." Matei 26:11. împlinirea cuvintelor lui Isus este o realitate palpabilă. Astăzi, chiar în țările "avansate economic" există oameni săraci care nu pot să-şi satisfacă toate nevoile.

În ultimii zece ani, Conferința Generală a investit foarte mult efort pentru a intra în noi țări cu Evanghelia veşnică. Au fost deschise mai mult de 30 de țări cu solia cerească a speranței. Cei mai mulți oameni din aceste țări trăiesc cu venituri sub limita sărăciei, cu consecința că numărul celor care cer ajutor de la Departamentul Bunul Samaritean este în creştere în fiecare zi.

Auzim la ştiri de valuri uriaşe de emigranți care vin din țările sărace în cele mai bogate cu un vis care de multe ori se sparge asemenea unui balon de săpun. Considerând sărăcia reprezentată de acești oameni, suntem copleşiți de un sentiment de neputință; totuşi, Spiritul Profetic ne

încurajează: "Cât de ades ni se descurajează inimile când vedem necesitățile celor săraci, celor neştiutori, celor bolnavi! Noi întrebăm: "Ce pot face resursele noastre limitate şi puțina noastră tărie pentru a acoperi aceste nevoi teribile? N-ar fi mai bine să aşteptăm ca altcineva, cu o pricepere mai mare, să conducă lucrarea sau vreo organizație să se ocupe de ea?" Hristos spune: "Dați-le voi să mănânce". Folosiți mijloacele, timpul şi priceperea pe care le aveți. Aduceți-vă pâinile de orz la Isus.

"Deşi resursele voastre pot fi insuficiente pentru a hrăni mii, ele pot fi îndeajuns pentru a hrăni o persoană. În mâna lui Hristos, ele pot hrăni pe mulți. Asemenea ucenicilor, dați ceea ce aveți. Hristos va înmulți darul. El va răsplăti simpla şi sincera noastră nădejde pe care ne-o punem în El. Ceea ce nu pare să fie decât un ajutor sărac se va dovedi o masă îmbelşugată.

"'Cine seamănă puțin, puțin va secera; iar ***cine seamănă mult, mult va secera*** ...."- Divina Vindecare, pp. 49, 50.

Cu siguranță că nu putem elimina sărăcia de pe planeta noastră, dar putem uşura suferința unora cu acest efect de multiplicare. Cu cinci pâini şi doi peşti, mii de oameni au fost hrăniți, mulțumită binecuvântărilor lui Hristos. Astăzi, aceeaşi minune poate avea loc din nou. Să punem puțina pâine pe care o avem la dispoziție celor în nevoi, iar a doua zi vom realiza câți au primit hrană din această mică faptă umanitară.

De multe ori, Cuvântul lui Dumnezeu ne învață că fapte mici făcute zilnic pot aduce mari binecuvântări: amintiți-vă de văduva din Sarepta şi de văduva săracă ce a dat doi bănuți, pentru a menționa câteva exemple de generozitate binecuvântate de Tatăl nostru ceresc. În fiecare biserică, oricât de mică ar fi, vom găsi întotdeauna un frate slab care are nevoie de unul mai puternic şi pe cei care vor refuza să îşi ajute aproapele.

Renunțarea de sine este cuvântul cheie. La ce sunt gata să renunț pentru Domnul meu? Dacă îmi urmez inima, nu voi putea renunța la nimic; dacă mă concentrez la nevoile mele reale sau presupuse, voi continua să caut noi căi de a câştiga lucruri în fiecare zi - acel puțin care să mă mulțumească.

Domnul nostru este marele nostru exemplu, inclusiv în **renunțare de sine.** "La înfățişare a fost găsit ca un om, *S-a smerit şi S-a făcut ascultător* până la moarte, şi încă moarte de cruce." Filipeni 2:6-8 *{sublinierile ne aparțin).*

Fiul lui Dumnezeu a **renunțat** la cer şi însăşi viața Sa pentru a ne da posibilitatea răscumpărării. La ce suntem gata a renunța pentru aproapele nostru? Darul care este acceptat de Dumnezeu este acela care vine din **negarea eului.** Valoarea monetară este irelevantă Tatălui nostru ceresc; cel mai important este motivul venit din inimă a gestului. Suntem chemați să dăm altora nu doar ceea ce este al nostru, ci chiar şi ceea ce avem noi nevoie.

Fiecare dintre noi îşi are propria listă de priorități de satisfacut. Dacă le comparăm, vom vedea diferențele care ne fac să gândim şi chiar ne dau puterea de a renunța la lucrurile de care suntem lipiți.

Am nevoie de haine noi, iar acum sunt reduceri! Sunt gata să renunț la mine şi să ofer acea haină cuiva care are o mai mare nevoie decât mine? În acest moment, cerem acest lucru de la tine - **o faptă de renunțare de sine** pentru a ajuta un frate, un prieten, un străin care, la mii de km depărtare, cere ajutorul tău.

Recent au fost lovite mai multe țări de dezastre naturale, mulți dintre frații şi surorile noastre au pierdut totul în afara vieților lor. S-au strâns şi trimis ajutoare, dar încă e nevoie, deci, în interesul celor afectați, cât şi a multor altora care sunt în suferință şi nevoie, ne simțim constrânşi să apelăm la tine pentru a te uni nouă în a-i ajuta. Cu ocazia acestei colecte speciale pentru Departamentul Bunul Samaritean, să demonstrăm puterea şi curajul nostru printr-o faptă de **renunțare de sine!**

"Ferice de cel ce îngrijeşte de cel sărac! Căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăveşte, Domnul îl păzeşte şi-1 ține în viață. El este fericit pe pământ şi nu-1 laşi la bunul plac al vrăjmaşilor lui..." "Cine are milă de sărac, împrumută pe Domnul şi El îi va răsplăti binefacerea." Psalmii 41:1, 2; Proverbe 19:17.

În numele Departamentului, a echipei Bunului Samaritean şi din partea tuturor celor care au primit ajutor, îți mulțumim anticipat pentru darul tău şi **renunțarea ta de sine!**

Fratele tău şi servul Domnului: Stefano LaCorte, responsabilul Departamentului Bunul Samaritean al Conferinței Generale

6 Sabatul din 7 Mai, 2016

Adevărata Prietenie

"Ionatan a fost moştenitor al tronului prin naştere, ştiindu-se însă înlăturat prin hotărâre divină; pentru rivalul său a fost cel mai delicat şi credincios prieten, apărând viața lui David chiar cu prețul primejduirii propriei vieți; statornic lângă tatăl său prin zilele întunecate ale slăbirii puterii acestuia şi tot lângă el căzând în cele din urmă - numele lui Ionatan este prețuit în ceruri, iar pe pământ rămâne ca mărturie despre existența şi puterea iubirii altruiste." - *Educația*, p. 157.

<u>Prietenia dintre David şi Ionatan</u>

1. Ce prietenie s-a format între prințul Ionatan şi David după victoria lui David contra lui Goliat şi conversația cu împăratul Saul? Cât de profundă a fost această prietenie? 1 Samuel 18:1,3

"După înfrângerea lui Goliat, Saul 1-a reținut la sine pe David şi nu 1-a mai lăsat să se înapoieze la tatăl său. "Şi de atunci sufletul lui Ionatan s-a alipit de sufletul lui David şi Ionatan 1-a iubit ca pe sufletul din el". Ionatan şi David au făcut un legământ, de a se uni ca frați, iar fiul împăratului "a scos mantaua pe care o purta ca să i- o dea lui David; şi i-a dat hainele sale, chiar sabia, arcul şi cingătoarea lui". Lui David i s-au încredințat răspunderi importante şi, cu toate acestea, el şi-a păstrat modestia şi a câştigat simpatia atât a poporului, cât şi a familiei împărăteşti." -*Patriarhi şi profeți*, p. 649.

2. În timp ce împăratul Saul s-a schimbat complet şi a devenit gelos şi suspicios pe David, încercând să îl ucidă de multe ori, care era opinia lui Ionatan? 1 Samuel 19:1, 2, prima parte.

"Cu toate acestea, Saul nu a rămas mult timp prietenos cu David .... Demonul geloziei s-a furişat în inima împăratului. El s-a mâniat pentru că, în cântecul femeilor israelite, David a fost pus mai presus de el. In loc să-şi înăbuşe acest sentiment de invidie, el şi-a dovedit slăbiciunea de caracter, strigând: "Lui David îi dau zece mii, şi mie îmi dau mii! Nu-i mai lipseşte decât împărăția.'

"Un mare defect al caracterului lui Saul era dorința lui de a fi lăudat. Trăsătura aceasta avusese o influență stăpânitoare asupra gândirii şi acțiunii lui; totul era caracterizat de această dorință după laudă şi înălțare de sine. Măsura cu care măsura ce este drept şi ce este nedrept era măsura nedemnă a entuziasmului aprobator al gloatelor. Nimeni nu se află în siguranță dacă trăieşte pentru a fi plăcut oamenilor şi nu caută mai întâi să fie plăcut lui Dumnezeu. Era ambiția lui Saul de a fi cel mai prețuit dintre toți oamenii şi, când se cânta imnul acesta, în inima împăratului s-a aprins convingerea sigură că David câştigase inima poporului şi că va domni în locul lui." -*Patriarhi şi profeți*, p. 650.

<u>Informarea şi protejarea prietenului</u>

3. Ce informație confidențială a dat Ionatan prietenului său pentru a-i proteja viața? Cunoscând riscul pericolului mortal, ne-am proteja prietenul în mod similar? Cum se poate vedea providența lui Dumnezeu în astfel de circumstanțe complexe? 1 Samuel 19:2

"Providența divină rânduise ca David să fie unit cu Saul. Poziția pe care David o avea la curte îi oferea ocazii ca să cunoască problemele conducerii în vederea pregătirii pentru viitoarea lui mărire. Aceasta îi dădea posibilitatea de a câştiga încrederea poporului. Dezamăgirile şi greutățile ce s-au abătut asupra lui datorită vrăjmăşiei lui Saul i-au dovedit cât este de dependent de Dumnezeu şi câtă nevoie avea de a-şi pune toată încrederea în El. Chiar şi prietenia dintre Ionatan şi David venea tot din providența lui Dumnezeu, pentru a apăra viața viitorului domnitor al lui Israel, în toate acestea, Dumnezeu Şi-a realizat intențiile pline de har atât față de David, cât şi față de poporul Israel." *Patriarhi şi profeți*, 649

4. Prezentând o imagine obiectivă şi pozitivă, cum la apărat Ionatan pe David în conversația cu tatăl său? Cine face o lucrare similară de mijlocire în ceruri pentru fiecare păcătos vinovat? 1 Samuel 19:4, 5

"Ionatan i-a descoperit lui David intenția împăratului, poruncindu-i să se ascundă, în timp ce el dorea să-i ceară tatălui său cruțarea vieții eliberatorului lui Israel. El i-a prezentat împăratului tot ce făcuse David pentru a apăra onoarea şi chiar viața națiunii şi ce vină teribilă va fi asupra

ucigaşului aceluia de care Dumnezeu Se folosise pentru a împrăştia pe vrăjmaşii lor. "Saul a ascultat glasul lui Ionatan şi a jurat zicând: 'Viu este Domnul, că David nu va muri!'" David a fost adus înaintea lui Saul şi a slujit înaintea împăratului, cum făcuse mai înainte." -*Patriarhi şi profeţi,* p. 652.

<u>Apărat împotriva acuzărilor nedrepte</u>

5. Ce apel serios a făcut David prietenului său Ionatan în situaţia în care zi de zi era în pericol tot mai mare? Ce legământ solemn au făcut? 1 Samuel 20:1,13-17, 23.

"Inima îi era rănită şi dorea tare mult să se întâlnească încă o dată cu prietenul său Ionatan. Conştient de nevinovăţia sa, 1-a căutat pe fiul împăratului şi a făcut cel mai mişcător apel: "Ce am făcut eu?" întrebă el. "Care este nelegiuirea mea, care este păcatul meu înaintea tatălui tău, de vrea să-mi ia viaţa?" Ionatan credea că tatăl său renunţase la planurile sale şi că nu mai intenţiona să-1 omoare pe David. Şi Ionatan îi spuse: "Ferească Dumnezeu! Nu vei muri. Tatăl meu nu face nici un lucru, fie mare, fie mic, fară să-mi dea de ştire; pentru ce mi-ar ascunde el lucrul acesta? Nu este nimic". După minunata manifestare a puterii lui Dumnezeu, Ionatan nu putea crede că tatăl său i-ar mai putea face vreun rău lui David, deoarece aceasta ar fi însemnat o revoltă făţişă împotriva lui Dumnezeu. Dar David nu era convins. În cuvinte pătrunzătoare şi pline de seriozitate, el i-a spus lui Ionatan: "Viu este Domnul şi viu este sufletul tău, că nu este decât un pas între mine şi moarte.'" - *Patriarhi şi profeţi,* p. 654

6. Ce apărare nobilă a adus Ionatan în favoarea lui David? Am făcut vreodată ceva similar când un frate sau o soră au fost acuzaţi pe nedrept? Cum şi-au dedicat cei doi prieteni apropiaţi vieţile şi copiii în grija lui Dumnezeu într-un rămas bun sfâşietor? 1 Samuel 20:31, 32, 41, 42.

"Din nou Ionatan a mijlocit pentru prietenul său, zicând: "Pentru ce să fie omorât? Ce a făcut?" Întrebarea aceasta 1-a făcut pe Saul şi mai satanic în furia lui, iar sulița care fusese pregătită pentru David a fost îndreptată acum asupra propriului său fiu.

"Fiul împăratului era amărât şi descurajat şi, plecând din fața împăratului, n-a mai participat la ospăț. Sufletul lui era copleşit de durere când, la timpul hotărât, se duse la locul unde David aştepta să vadă ce intenții are împăratul față de el. Ei s-au îmbrățișat şi au plâns cu amar. Întunecata patimă a împăratului îşi arunca umbrele asupra vieții tinerilor bărbați şi ei nu găseau cuvânt pentru marea lor durere. Când s-au despărțit pentru a merge pe căi deosebite, David a auzit aceste ultime cuvinte ale lui Ionatan: "Du-te în pace, acum când am jurat amândoi, în Numele Domnului, zicând: 'Domnul să fie pe vecie între mine şi tine, între sămânța mea şi sămânța ta-*Patriarhi şi profeți*, p. 655.

Prietenia adevăraților frați în Hristos

7. Cum la considerat David pe Ionatan? Ce relație trebuie să existe între frații în Hristos? Astfel, cum pot fi recunoscuți urmaşii lui Hristos? 2 Samuel 1:26; Proverbe 18:24; Ioan 15:15.

"Prietenia lui Ionatan față de David a fost... providența lui Dumnezeu pentru a păstra viața viitorului rege a lui Israel." -*My Life Today*, p. 210.

"Aveți modelul, pe Domnul Isus Hristos; călcați pe urmele Lui ca să fiți în stare să îndepliniți orice lucrare la care vă va chema El. Veți fi "înrădăcinați şi zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date şi sporind în ele cu mulțumiri către Dumnezeu" (Coloseni 2:7). Nu trebuie să te simți rob, ci fiu al lui Dumnezeu; căci ai fost onorat, socotindu-te de o valoare atât de mare, încât a plătit un preț de răscumpărare infinit pentru tine. Domnul Isus spune: "Nu vă numesc robi; ... ci v-am numit prieteni. Când veți aprecia minunata Lui iubire, dragostea şi mulțumirea vor fi în inima voastră ca un izvor de bucurie." *Principiile fundamentale ale educației creştine*, pp. 303, 304.

Pentru studiu aprofundat:

- 1 Samuel 23:16-18
- 2 Samuel 1:26; 9:1
- Proverbe 17:17

Pentru meditație:

- Cum ai defini relația dintre David şi Ionatan?
- Cum poate fi exemplul lor o binecuvântare în experiența ta?

- Care sunt calitățile unui prieten adevărat?
- Ce alt exemplu a unei prietenii ideale ne este raportat în Biblie?
- Cine vrea să fie cel mai bun prieten al nostru?

Coliba în flăcări

Singurul supraviețuitor al unui naufragiu a ajuns pe țărmul unei mici insule nelocuite. El s-a rugat cu zel Domnului să îl ajute, dar cu cât privea la orizont zi după zi, acesta era gol. În final s-a decis să construiască o colibă pentru a-1 feri de ploaie şi şi-a pus toate posesiunile înăuntru. Într-o zi, după ce s-a plimbat pe insulă în căutarea hranei s-a întors la colibă şi a găsit-o în flăcări, iar fumul se ridica în sus. Cel mai rău lucru a fost că a pierdut totul. Era împietrit, supărat şi furios. S-a plâns: ‚Doamne, de ce mi-ai făcut aceasta?'

Totuşi, a doua zi s-a trezit la zgomotul unui vapor ce se apropia de insulă. Echipajul a venit să îl salveze. El a întrebat: ‚Cum a-ți ştiut unde sunt?'

"Am văzut semnalul cu fumul," au răspuns ei. Este uşor să te descurajezi când lucrurile merg prost, dar Dumnezeu lucrează în viețile noastre în ciuda durerii şi a suferinței. David a pierdut stima şi dragostea lui Saul şi aproape şi-a pierdut viața de câteva ori. Dar Domnul avea o soluție şi i-a dat prietenia şi dragostea lui Ionatan, o iubire adâncă şi sinceră care rămâne ca un exemplu minunat până în zilele noastre. Data viitoare când te confrunți cu o neînțelegere sau conflict şi coliba ta ia foc, poate fi un semn că harul lui Dumnezeu vine în ajutorul tău. -Adaptat din the web page *Giorno per giorno col Signore* (Day by day with the Lord).

Colecta Specială a Şcolii de Sabat este pentru
Departamentul Bunul Samaritean al Conferinței Generale

* * *

7
Sabatul din 14 Mai, 2016

Dragostea Frățească, partea 1

"Hristos a cerut primilor Săi ucenici să se iubească unul pe celălalt cum i-a iubit El pe ei....

"Nu împotrivirea lumii pune în cel mai mare pericol biserica lui Hristos, ci răul purtat în inimă de credincioşi lucrează cel mai întristător dezastru şi cu siguranță întârzie înaintarea cauzei lui Dumnezeu. Nu există cale mai sigură de a slăbi spiritualitatea decât a îngădui un spirit invidios, suspicios, căutător de greşeli şi rău. Pe de cealaltă parte, cel mai puternic martor că Dumnezeu la trimis pe Fiul Său în lume este existența armoniei şi a unirii între oamenii de diferite caractere care formează biserica Sa...." -*Conflict and Courage,* p. 357.

<u>Dragostea divină şi dragostea frățească</u>
1. Care este cel mai mare atribut al lui Dumnezeu care atrage oamenii la El? 1 Ioan 4:8, partea a doua, 16

""Dumnezeu este iubire" este scris pe fiecare boboc de floare ce stă să se deschidă, pe fiecare fir de iarbă ce se ridică. Păsărelele încântătoare care fac să răsune aerul cu trilurile lor înveselitoare, florile atât de delicat colorate care în desăvârşirea lor îşi răspândesc parfumul, copacii falnici ai pădurii cu bogatul lor frunziş de un verde viu: toate mărturisesc despre grija părintească şi iubitoare a Dumnezeului nostru şi despre dorința Sa de a face fericiți pe copiii Săi." -*Calea către Hristos,* p. 10.

"Prima lecție ce trebuie predată copiilor este aceea că Dumnezeu e Tatăl lor. Această lecție trebuie să le fie dată în primii ani. Părinții să-şi dea seama că sunt răspunzători înaintea lui Dumnezeu ca să-şi obişnuiască copiii cu Tatăl lor ceresc... Faptul că Dumnezeu este iubire trebuie predat în fiecare lecție." *Îndrumarea copilului,* 487.

2. Față de cine şi-a manifestat în mod special dragostea Sa cea mare? 1 Ioan 4:9,10; Romani 5:8.

"În dragostea lui Dumnezeu a fost descoperit filonul cel mai uimitor de adevăr prețios, iar comorile harului lui Hristos sunt deschise pentru biserică și pentru lume. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu..." (Ioan 3,16). Ce dragoste este aceasta - ce dragoste minunată și de nepătruns - care L-a determinat pe Hristos să moară pentru noi, pe când eram încă niște păcătoși! Ce pierdere mare este pentru sufletul care înțelege cerințele serioase ale Legii și totuși nu reușește să înțeleagă harul lui Hristos, care face mult mai mult! Este adevărat că, atunci când este predicată ca fiind un adevăr în Isus, Legea lui Dumnezeu descoperă dragostea lui Dumnezeu, deoarece darul lui Hristos pentru lumea aceasta vinovată trebuie să ocupe o parte însemnată în fiecare predică." -*Solii Alese, voi.* 1, p. 384.

3. De aceea, dacă îl iubim pe Dumnezeu, pe cine mai iubim? Suntem conştienți că adevărata dragoste de frați depinde de dragostea noastră de Dumnezeu? 1 Ioan 4:7, 21.

"După coborârea Duhului Sfanț, ucenicii au mers și au proclamat un Mântuitor înviat, unica lor dorință fiind mântuirea sufletelor. Ei se bucurau în dulceața legăturilor cu sfinții. Erau plini de duioșie, respectuoși, plini de lepădare se sine, gata să facă orice jertfa de dragul adevărului. În legătura zilnică a unuia cu altul, ei descopereau iubirea pe care Hristos le poruncise să o dea pe față. Prin cuvinte și fapte neegoiste, se străduiau să aprindă iubirea aceasta și în alte inimi." - *8T, p. 241.*

<u>Dragostea frățească și credibilitatea</u>

4. Care este testul credibilității noastre în de acord cu cuvintele lui Isus? Ce poruncă nouă a dat El? Ioan 13:35, 34.

"Credincioșii urmau să cultive iubirea aceea care umplea inima apostolilor după coborârea Duhului Sfanț. Ei urmau să meargă mai departe în binevoitoare ascultare de porunca cea nouă: "Cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții." (Ioan 13,34). Atât de strâns trebuia să fie ei uniți cu Hristos, încât să fie în stare să împlinească cerințele Lui. Puterea unui Mântuitor care putea să-i îndreptățească prin neprihănirea Lui urma să fie proslăvită....

"Lumea priveşte cu mulţumire la dezbinarea dintre creştini. Aceasta îi face o mare plăcere necredinţei. Dumnezeu face apel la o schimbare în poporul Său. Unirea cu Hristos şi a unuia cu altul este unica noastră siguranţă în aceste zile de pe urmă. Să ne străduim să facem cu neputinţă ca Satana să arate la membrii comunităţilor noastre, zicând: "Priviţi cum se urăsc unul pe altul, oamenii aceştia care stau sub steagul lui Hristos! Nu trebuie să ne ocupăm cu nimic de ei, câtă vreme îşi cheltuiesc mai multă forţă pentru a se lupta unul cu altul decât pentru a lupta cu forţele mele.'" - *8T, 241, 240.*

Dragostea frăţească şi comportamentul

5. În loc de a ne angaja în conversaţii fără însemnătate şi controversate, ce ni se porunceşte să facem când ne întâlnim cu fraţii noştri pentru a ne întări? 1 Tesaloniceni 5:11; Efeseni 4:29.

"Prin sfântul apostol Pavel, Domnul Hristos ne îndeamnă: "Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har" (Col. 4,6). "Nici un cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-1 aud" (Efeseni 4,29). În lumina acestor texte din Sfânta Scriptură, se poate vedea cum cuvintele rostite de Domnul, pe Munte, osândesc vorbirea glumeaţă, uşuratică şi neruşinată. Ele cer ca vorbirea noastră să fie nu numai sinceră, ci şi curată.

"Aceia care au învăţat de la Hristos nu vor lua deloc parte "la lucrările neroditoare ale întunericului" (Efeseni 5,11). În vorbire, ca şi în viaţă, ei vor fi simpli, cinstiţi şi credincioşi, căci se pregătesc pentru societatea celor sfinţi, în gura cărora "nu s-a găsit minciună.' Apocalipsa 14:5." -*Cugetări de pe Muntele Fericirilor,* pp. 68, 69.

6. În special în caz de boală, ce vom face întotdeauna pentru fraţii noştri? Coloseni 1:9; 2 Tesaloniceni 1:11; Ioan 5:16, partea a doua.

"Aceste cuvinte au fost spuse clar şi cu tărie: "Mărturisiţi-vă greşelile unii altora şi rugaţi-vă unii pentru alţii, ca să puteţi fi vindecaţi. Grăbiţi-vă cu toţii; grăbiţi-vă cu toţii şi iubiţi-vă ca fraţii. Rugaţi-vă împreună." Domnul a plătit preţul propriului Său sânge pentru salvarea lumii. Pentru a putea aduce la îndeplinire planul mântuirii, El a îndurat toată ruşinea şi

umilința pe care au reuşit să le născocească oamenii şi să le inventeze Satana." *Principiile fundamentale ale educației creştine,* p. 527.

"Mai există o altă lucrare care are nevoie de atenție în ziua pregătirii. Orice disensiune dintre frați, fie în familie sau în biserică, trebuie dată la o parte. Lăsați orice amărăciune şi mânie sau răutate să fie dată afară din suflet. Cu un spirit umil: 'Mărturisiți-vă unii altora păcatele şi rugați-vă unii pentru alții.'" -*The Faith ILive By,* p. 34.,

7. Dacă suntem cu adevărat conectati cu Hristos, ce suntem gata să facem în caz de necesitate? Galateni 6:2; 5:13, ultima parte; Romani 15:1.

"Prin poziția pe care o avem ca ispravnici, suntem plasați de asemenea, sub obligație față de oameni, nu numai față de Dumnezeu. Fiecare făptură omenească este îndatorată infinitei iubiri a Răscumpărătorului pentru darurile vieții. Hrană, îmbrăcăminte, adăpost, trup, minte şi suflet - toate sunt cumpărate cu sângele Său. Iar prin obligația recunoştinței şi slujirii, care se impun astfel, Hristos ne-a legat de semenii noştri. El ne îndeamnă: "Slujiți-vă unii altora în dragoste." Galateni 5,13. "Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din aceşti foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.' Matei 25:40.

"'Eu sunt dator," declară Pavel, "şi Grecilor şi Barbarilor şi celor învățați şi celor neînvățați." Romani 1,14. La fel suntem şi noi. Prin tot ceea ce viața noastră a fost mai mult binecuvântată decât a altora avem obligația față de fiecare făptură umană căreia îi putem face bine." - *Educația,* p. 139.

<u>Pentru studiu aprofundat:</u>

- 1 Corinteni 13:1-8, 13
- 5T, pp. 168, 169
- Slujitorii Evangheliei, p. 505

<u>Primii creştini şi dragostea frățească</u>

Dragostea frățească a fost legătura specială a ucenicilor lui Isus. Cum ar fi putut fi înfruntate marile controverse cu păgânismul şi ostilitatea şi persecuția severă fară această unire, fară legătura puternică a dragostei? Victoria a fost câştigată nu prin cunoştința celor mai buni gânditori, ci prin

dragostea celor mai simpli membrii ai bisericii. Într-o carte a apărării, bătrânul apologet Marcus Minucius Felix are doi prieteni care argumentează despre creştinism, unul fiind idolatru. În interviu, unul comentează: "Creştinii se iubesc chiar înainte de a se cunoaşte."

O altă mărturie despre dragostea creştină a fost dată de batjocoritorul păgân Lucian de Samosata. Cu toate că, din punctul său de vedere, creştinii erau "fanatici şi credincioşi orbi" - vorbind despre ei în batjocură - trebuie să recunoască că "Dătătorul Legii lor i-a convins să se iubească unii pe alții, iar ei acționează conform învățăturii Lui." În realitate, dragostea lui Hristos poartă aceleaşi haine peste tot pe unde se răspândeşte pe suprafața pământului.

Aceasta este o mărturie minunată dată cu mulți ani în urmă. Ce putem spune astăzi? Pot cei din afară să ne vadă în acelaşi fel cum au văzut păgânii pe primii creştini? Să ne amintim că mărturia vieților noastre e ceea ce putem da cel mai bine. -Adaptat din H. Schafer, *Mach ein Fenster dran* (Close a Window), pp. 232, 233.

* * *

8
Sabatul din 21 Mai, 2016

Dragostea Frățească, partea 2

"Este cea mai mare şi cea mai fatală înşelăciune să presupui că un om poate avea credință în viața veşnică, fară să aibă o dragoste pentru frații săi asemenea Domnului Hristos. Acela care iubeşte pe Dumnezeu şi pe aproapele său este plin de lumină şi dragoste. Dumnezeu este în El şi în toți cei din jurul lor. Creştinii consideră pe cei din jurul lor ca fiind suflete prețioase pentru care a murit Hristos. Nu există un asemenea lucru şi anume, un creştin lipsit de iubire; căci „Dumnezeu este dragoste" şi „prin aceasta ştim că II cunoaştem, dacă păzim poruncile Lui. Cine zice: 'Îl cunosc' şi nu păzeşte poruncile Lui, este un mincinos şi adevărul nu este în el" (1 Ioan 2,3. 4).'..." -(MS 133, 1899) *Seventh-day Adventist Bible Commentary,* voi. 5, p. 1141.

Dragoste şi lumină frăţească

1. Ce spun Sfintele Scripturi despre adevărata dragoste unii fată de alţii? 1 Ioan 4:7; 3:10.

"Adevărata sfinţire uneşte credincioşii în Hristos şi unul cu altul în legăturile unei simpatii pline de gingăşie. Această unire face să curgă în inimi bogate şi continue curente de dragoste creştină care curg mai departe în dragoste unul pentru celălalt.

"Calităţile care sunt esenţiale pentru toţi ca să le aibă sunt acelea care marchează caracterul complet, desăvârşit al Domnului
Hristos - iubirea Sa, răbdarea Sa, altruismul Său şi bunătatea Sa. Aceste atribute sunt câştigate prin acţiuni pline de bunătate făcute cu o inimă bună....

"'Acesta este porunca Mea, să vă iubiţi unii pe alţii, aşa cum v- am iubit Eu. " Aceasta este roada care trebuie să fie dată înapoi lui Dumnezeu." - (MS 133, 1899) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, voi. 5, p. 1141.

2. În ce condiţie ne aflăm încă, dacă nu îl acceptăm pe fratele nostru? Ce speranţă avem pentru viaţa veşnică, cu aceste simtăminte? 1 Ioan 2:9; 3:15.

"Aceşti fraţi după trup trebuie să se împace perfect unul cu celălalt înainte să poată ridica ruşinea pe care dezbinarea lor a provocat-o cauzei lui Dumnezeu. "Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu şi copiii diavolului. Oricine nu trăieşte în neprihănire, nu este de la Dumnezeu; nici cine nu iubeşte pe fratele său." "Cine zice că este în lumină şi urăşte pe fratele său, este încă în întuneric până acum." Cei care lucrează pentru Dumnezeu ar trebui să fie nişte vase curate, sfinţite, pentru a fi folosite de Stăpânul lor. "Curăţiţi-vă, voi ce purtaţi vasele Domnului!" "Dacă cineva zice: 'Eu iubesc pe Dumnezeu' şi urăşte pe fratele său este un mincinos; căci cine nu iubeşte pe fratele său, pe care-1 vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu pe care nu-L vede? Şi aceasta este porunca pe care o avem de la El: cine iubeşte pe Dumnezeu să iubească şi pe fratele său.'" - *ST, pp.* 59, 60.

3. Ce se poate spune despre umblarea noastră când ne iubim aproapele? Există vreun pericol în a umbla în întuneric de a ne împiedica? 1 Ioan 2:10.

"Domnul aşteaptă să reverse binecuvântări bogate peste noi dacă ne conformăm condițiilor. Nu putem să II slăvim în timp ce nutrim îndoiala. Trebuie să credem că va face ceea ce a promis. Amintiți-vă că avem un Salvator viu. Dacă nu te simți cu inima uşoară şi bucuros, nu vorbi despre simțămintele tale, dezonorân- du-L pe Dumnezeu. Vorbiți despre promisiuni, vorbiți despre dispoziția lui Isus de a binecuvânta şi înainte de a vă da seama, norii se vor risipi şi lumina va veni în suflet, iar voi veți găsi pace şi odihnă în Isus. Nutriți dragostea. 'Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia.' Romani 12:10. Formați-vă obiceiul de a vorbi cuvinte de speranță şi curaj, cuvinte de iubire şi apreciere, care să unească inimile. 'Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuşi este în lumină, avem părtăşie unii cu alții; şi sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat.' 1 Ioan 1:7." *Gospel Workers,* pp. 437, 438 (1892).

<u>În cuvânt şi faptă</u>

4. Ajută doar a spune că iubim pe cineva, fără a o demonstra cu adevărat prin faptele noastre? 1 Ioan 3:18; 1 Petru 1:22; Romani 12:9.

"Necredincioşii urmăresc să vadă dacă credința creştinilor are o influență sfințitoare asupra vieților lor şi sunt rapizi în a vedea defectele de caracter şi contradicțiile din fapte.... Creştinii sunt toți membrii unei familii, copii ai aceluiaşi Tată ceresc, cu aceeaşi speranță binecuvântată a nemuriri. Legătura care îi leagă trebuie să fie foarte strânsă.... 'Copilaşilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta şi cu adevărul.' (1 Ioan 3:18.)" -*Conflict and Courage,* p. 357.

<u>Dragostea este activă</u>

5. Ce demonstrează că îl iubim şi suntem în comuniune cu El? Ioan 14:15; 1 Ioan 5:3.

"Sunt condiții în calea împlinirii făgăduințelor lui Dumnezeu, iar rugăciunea nu poate lua niciodată locul datoriei. "Dacă Mă iubiți", spunea

Domnul Hristos, "veţi păzi poruncile Mele. Cine are poruncile Mele şi le păzeşte, acela Mă iubeşte şi cine Mă iubeşte, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, şi Mă voi arăta lui." Ioan 14,15.21. Aceia care prezintă cererile lor lui Dumnezeu cerând împlinirea făgăduinţelor Lui în timp ce ei nu îndeplinesc condiţiile, insultă pe Iehova. Ei aduc numele Domnului Hristos ca o autoritate, o garanţie a îndeplinirii făgăduinţelor, în timp ce ei nu fac acele lucruri care ar fi o manifestare a credinţei în Hristos şi a iubirii faţă de El.

"Mulţi nesocotesc condiţia acceptării de către Tatăl. Noi trebuie să examinăm îndeaproape adevărul cu privire la credinţa noastră ori de câte ori ne apropiem de Dumnezeu. Dacă suntem neascultători, aceasta înseamnă că prezentăm lui Dumnezeu o notă de plată pe care El s-o onoreze în timp ce noi n-am împlinit condiţiile ce se cer pentru ca nota de plată să ne poată fi onorată. Noi prezentăm lui Dumnezeu făgăduinţele Sale şi-I cerem să le împlinească pe când, dacă ar face acest lucru, şi-ar dezonora propriul Său nume." - *Parabolele Domnului Hristos,* p. 143.

6. Ce este gata să facă dragostea divină în noi ori de câte ori este nevoie? Romani 15:2; Filipeni 2:4; 1 Timotei 6:17-19.

"Apostolul Pavel arată care este singura folosire corespunzătoare a bogăţiilor şi îi cere lui Timotei să-i îndemne pe cei bogaţi să facă bine, ca să poată fi bogaţi în fapte bune, gata să comunice, să dea altora, căci, făcând astfel, ei îşi strâng drept comoară pentru ei înşişi o bună temelie pentru timpul care va veni, cu referire la timpul sfârşitului, ca să poată să apuce viaţa veşnică. Învăţăturile lui Pavel se armonizează perfect cu cuvintele lui Hristos: "Faceţi-vă prieteni cu ajutorul bogăţiilor nedrepte, pentru ca atunci când veţi muri, să vă primească în corturile veşnice" (Luca 16,9). Evlavia însoţită de mulţumire este un mare câştig. În aceasta constă marele secret al fericirii, adevărata prosperitate atât sufletească, cât şi trupească." - *1T, p. 542.*

7. Cum vor răspunde batjocurii cei care sunt plini de iubirea lui Dumnezeu? Romani 12:21; Luca 6:27.

"Nu plătiţi cu aceeaşi monedă. Atât cât depinde de voi, îndepărtaţi orice cauză a unei înţelegeri greşite. Evitaţi provocarea răului. Faceţi tot ce

stă în puterea voastră, fară să jertfiți principiile, pentru a-i împăca pe alții. "Dacă îți aduci darul la altar şi acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul acolo înaintea altarului şi du-te întâi şi împacă-te cu fratele tău; apoi vino şi adu-ți darul." (Matei 5:23-24)

"Dacă vi se spun cuvinte nerăbdătoare, nu dați niciodată un răspuns în acelaşi spirit. Amintiți-vă că "un răspuns blând potoleşte mânia" (Proverbe 15,1). Şi există o putere minunată în tăcere. Cuvintele adresate ca răspuns unuia care este mânios nu servesc uneori decât ca să-1 exaspereze. Dar mânia întâmpinată cu tăcere, într-un spirit iubitor, îngăduitor, se stinge repede.

"Sub o furtună de cuvinte usturătoare, defăimătoare, țineți-vă mintea ancorată în Cuvântul lui Dumnezeu. Mintea şi inima să fie umplute cu făgăduințele lui Dumnezeu. Dacă sunteți tratați rău sau acuzați pe nedrept, în loc să dați un răspuns mânios, repetați-vă în minte promisiunile prețioase..." -*Divina Vindecare,* pp. 485, 486.

Pentru studiu aprofundat:

- Ioan 14:21, 23
- Eclesiastul 10:12

Dragostea transformă

Dacă cineva este rece trebuie să îl încălzim! "Dar dacă tu însuți eşti rece...?"

Ai auzit de vreun lucru care are nevoie să fie încălzit când deja este fierbinte? Probabil ai primit vreodată o pătură electrică, dar dacă ți-e cald, mai ai nevoie de ea? Totuşi, când ți-a fost frig şi pătura cladă, te-a încălzit.

Se poate încălzi doar ceva rece cu ajutorul căldurii. Cum poate fi sfințită o persoană? Dumnezeu este iubire; iar când cineva este schimbat prin puterea dragostei Sale, iubirea lui Dumnezeu îi va fi transmisă, iar persoana va radia chipul lui Dumnezeu. Gândiți-vă la simbolul căldurii: strălucirea soarelui. Dacă vreți ca cineva să se bucure de căldură, întâi trebuie să fi tu însuți cald. Un bloc de gheață nu se poate asemăna cu soarele până nu se topeşte, iar apa se înfierbântă şi se evaporă! Tot aşa, dacă vrei ca cineva să devină cald pentru că tu radiezi căldură, îl poți ajuta să iubească iubindu-1 şi manifestând în mod practic dragostea ta! - Adaptat din A.A. Combes, *Gott spricht* (Dumnezeu vorbeşte), pp. 30, 31.

* * *

9
Sabatul din 28 Mai, 2016

Dragostea Frățească, partea 3

"Una din cele mai puternice dovezi ale adevăratei convertiri este iubirea față de Dumnezeu şi față de oameni. Cei care II primesc pe Isus ca Răscumpărătorul lor au o iubire profundă şi sinceră pentru alții care au o credință tot atât de prețioasă. Aşa era cu credincioşii din Tesalonic. "Cât despre dragostea frățească", scria apostolul, "n-aveți nevoie să vă scriem; căci voi singuri ați fost învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții, şi iubiți într-adevăr pe toți frații, care sunt în toată Macedonia. Dar vă îndemn fraților, să sporiți tot mai mult în ea...." -*Faptele Apostolilor*, pp. 262, 263.

<u>Singura sursă a dragostei</u>
1. Care este sursa dragostei? Cine a plantat semințele iubirii în om? 1 Ioan 4:10; 2 Corinteni 5:21.

"Contemplându-L pe Hristos, noi zăbovim pe țărmul unei iubiri de nemăsurat. Ne străduim să vorbim despre această iubire, dar cuvintele ne lipsesc. Cugetăm asupra vieții Sale pe pământ, asupra sacrificiului Său pentru noi, asupra lucrării Sale în ceruri ca Mijlocitorul nostru, cum şi asupra locaşurilor pe care El le pregăteşte pentru cei care II iubesc; şi nu putem decât să exclamăm: O, înălțimea şi adâncul iubirii lui Hristos! "Dragostea nu stă în faptul că noi L-am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, şi a trimis pe Fiul Său ca jertfa de ispăşire pentru păcatele noastre". "Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu?' 1 Ioan 4:10; 3:1.

"În fiecare ucenic adevărat, această iubire, asemenea focului sacru, arde pe altarul inimii. Iubirea lui Dumnezeu a fost descoperită prin Hristos, pe pământ. Aici, trebuie ca ei, copiii Săi, să dea pe față această iubire printr-o viață nepătată. în felul acesta, păcătoşii vor fi călăuziți la cruce spre a privi pe Mielul lui Dumnezeu." -*Faptele Apostolilor*, pp. 333, 334.

2. De aceea, când poate cineva să iubească? Cine trebuie să locuiască în inimă înainte de a se produce dragostea? 1 Ioan 4:12; 2:5.

"Atributele pe care Dumnezeu le apreciază cel mai mult sunt iubirea şi curăția. Aceste atribute trebuie să fie nutrite de orice creştin. „Şi oricine iubeşte, este născut din Dumnezeu şi cunoaşte pe Dumnezeu". „Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi şi dragostea Lui a ajuns desăvârşită în noi." „Oricine are nădejdea aceasta în El, se curăță după cum El este curat.'" -*5T, p.85* "Printre noi se dă pe față prea puțină iubire adevărată şi neegoistă. Domnul spune: "Oricine iubeşte este născut din Dumnezeu şi cunoaşte pe Dumnezeu. Cine nu iubeşte n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste." "Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, şi dragostea Lui a ajuns desăvârşită în noi.' 1 Ioan 4:7, 8, 12." - *8T, p. 137.*

<u>Tratarea ofenselor şi a slăbiciunilor</u>

3. În caz de ofensă sau fiind tratată rău, cum răspunde dragostea divină? Romani 12:17; 1 Tesaloniceni 5:15.

"Te răneşte când cineva pentru care ai făcut multe lucruri devine vrăjmaşul tău, pentru că a fost adus sub o influență care îți este potrivnică? Dar nu faci şi tu aproape acelaşi lucru față de Isus când te abați de la El? El a fost cel mai bun prieten al tău. El a făcut totul cu putință pentru a-ți câştiga iubirea. El a făcut apel la încrederea ta. El te-a invitat să vi la El cu toate poverile şi toate necazurile tale şi Şi-a dat cuvântul că-ți va da odihnă şi pace, dacă vei purta jugul Lui şi vei duce poverile Lui. El declară că jugul Lui este bun şi povara Lui este uşoară. Dovedeşte că ai încredere în El! Crede-L pe Dumnezeu pe cuvânt. N-ai fi putut sta acolo unde stai acum, purtând răspunderile pe care le-ai purtat, dacă Isus nu ți-ar fi dat un ajutor special. Recunoaşte lucrul acesta. Laudă-L pe Dumnezeu pentru că ți-a fost ajutor şi încrede-te mai departe în El." - *8T, 129.*

4. În confruntarea cu greşelile altora, ce atitudine vom avea dacă dragostea lui Dumnezeu este în noi? Luca 6:36; Ioan 3:17.

"Dumnezeu dă fară încetare; şi asupra cui sunt revărsate darurile Sale? Asupra acelora care sunt fară greşeală în caracter? El "face să răsară soarele Său peste cei răi şi peste cei buni şi dă ploaie peste cei drepți şi peste cei nedrepți" (Matei 5,45). În ciuda păcătoşeniei naturii umane, în ciuda faptului că noi rănim atât de deseori inima lui Hristos şi ne dovedim

cât se poate de nevrednici, totuşi, atunci când îi cerem iertare, El nu ne alungă. Iubirea Lui ne este dată cu dragă inimă şi El ne îndeamnă: "Să vă iubiți unii pe alții, aşa cum v-am iubit Eu." Ioan 13:34." - *6T, p. 284.*

Alte indicatoare ale dragostei lui Dumnezeu în noi

5. Ce trebuie făcut când cineva practică păcatul şi se agață de o atitudine nepotrivită? Ce va face şi ce nu va face un adevărat frate în Hristos într-o astfel de situatie? Proverbe 17:18; Galateni 6:1; 1 Tesaloniceni 5:14.

"Dacă unul dintre aceşti micuți va fi biruit şi va greşi împotriva ta, datoria ta e să cauți îndreptarea lui. Nu aştepta ca el să facă prima încercare de împăcare. "Ce credeți?" a zis Isus. "Dacă un om are o sută de oi şi se rătăceşte una dintre ele, nu lasă el pe cele nouăzeci şi nouă pe munți şi se duce să caute pe cea rătăcită? Şi, dacă se întâmplă să o găsească, adevărat vă spun că are mai multă bucurie de ea decât de cele nouăzeci şi nouă care nu se rătăciseră.
Tot aşa, nu este voia Tatălui vostru din ceruri să piară unul măcar din aceşti micuți.'...

"Nu-l expune ruşinii, punând greşeala lui în fața altora şi nu aduce ocară asupra lui Hristos, făcând să fie cunoscut în public păcatul sau greşeala unuia care poartă Numele Lui. Deseori, adevărul trebuie să fie spus clar către cel care a greşit; el trebuie condus să-şi vadă greşeala, ca să poată să se îndrepte. Dar nu trebuie să-l judeci sau să-l condamni. Nu încerca să te îndreptățeşti. Toată stăruința ta să fie pentru îndreptarea lui. În tratarea rănilor sufletului, este necesară atingerea cea mai delicată şi sensibilitatea cea mai aleasă. Numai iubirea care se revarsă de la Cel ce a suferit pe Golgota poate izbuti în împrejurarea aceasta." *Hristos Lumina Lumii*, p. 440.

6. Ce instrucțiuni ne sunt date pentru a nu cauza aproapelui poticnirea în credință? Romani 14:13; 1 Corinteni 10:32.

"Domnul Hristos ne îndeamnă, când ne ocupăm de cei ispitiți şi greşiți, să luăm seama "să nu fii ispitit şi tu" (Galateni 6,1). Pătrunşi de sentimentul propriilor noastre slăbiciuni, vom avea compasiune pentru slăbiciunile altora.

"'Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai, pe care să nu-1 fi primit?" (1 Corinteni 4,7). "Unul singur este Învățătorul vostru (...) şi voi toți sunteți frați" (Matei 23,8). "Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău?" (Romani 14,10). "Să nu ne mai judecăm dar unii pe alții. Ci mai bine judecați să nu faceți nimic care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire" (Romani 14,13).'

"Întotdeauna este umilitor să ți se arate greşelile. Nimeni nu trebuie să amărască experiența cuiva şi mai mult prin admonestări inutile. Nimeni nu a fost recâştigat vreodată prin certare; dar mulți au fost respinşi în felul acesta şi au fost conduşi să-şi oțelească inimile împotriva unei convingeri proprii. Un duh blând, o purtare gingaşă, care să te câştige, îi pot salva pe cei greşiți şi pot acoperi o mulțime de păcate." -*Divina Vindecare,* p. 166.

7. Ce trebuie să fie acțiunile şi vorbirea noastră în relațiile zilnice cu alții? Eclesiast 10:12; Coloseni 4:6; 1 Petru 3:15.

"Principala cerință a limbii este să fie curată, blândă şi adevărată - 'expresia exterioară a harului interior.'... Cea mai bună şcoală pentru studiul acestui limbaj este căminul.

"Cuvintele bune sunt precum roua sau ploaia blândă pentru suflet. Scriptura spune despre Domnul Hristos că harul era turnat pe buzele Sale "ca să ştie cum să vorbească la vreme potrivită pentru a înviora cu vorba pe cel doborât de întristare." Nouă, Domnul ne porunceşte: "Vorbirea voastră să fie întotdeauna cu har, ca să aducă har celor ce ascultă.'" - *CăminulAdventist,* p. 435.

<u>Pentru studiu aprofundat:</u>

- Coloseni 3:12
- Proverbe 6:1, 2
- Evrei 3:12, 13

<u>Ascultarea şi împărtăşirea soliei</u>

Un camion a lovit în spate un autoturism mic, facându-1 să cadă într-o râpă adâncă. Proprietarul maşinii era o femeie paralizată care conducea cu un echipament special. Femeia, Linda Myers, a încercat să cheme ajutor prin stația radio. Ore în şir, nimeni nu a dat atenție cererilor sale de ajutor.

Într-un târziu, după 14 ore, ea a strigat: "Doamne, trimite pe cineva să mă ajute!" În acel moment, un şofer de tir a auzit-o şi i-a răspuns, chemând poliția prin radio. Aceasta a condus la o intervenție imediată, iar femeia a fost salvată. Linda a spus: "Când îți lipseşte comunicarea umană, Domnul este la dispoziție să te asculte."

Această femeie şi bărbatul din Biblie care a fost atacat pe drumul de la Ierusalim la Ierihon nu sunt singurii care au probleme serioase. Există milioane în capcana păcatului şi a disperării; ei strigă pentru ajutor urgent, iar noi putem să le dăm solia dragostei şi a speranței pe care ne-a însărcinat Domnul să o dăm. Vom face noi ceva diferit decât şoferul de camion sau vom alerga să dăm solia care poate salva o viață? -Adaptat din the Christian calendar *Piu che vincitori in Cristo* (Mai mult decât biruitori în Hristos), 5 Ianuarie, 2011.

****

10 Sabatul din 4 Iunie, 2016

Prieteni, Foc şi Credință

"Isus cunoaşte împrejurările în care evoluează fiecare suflet.... "El nu vrea ca noi să fim biruiți şi să pierim. El, care a închis gura leilor în groapa în care se aflau şi care a umblat împreună cu martorii Săi credincioşi în mijlocul flăcărilor, este tot atât de binevoitor să lucreze pentru noi, pentru a şterge orice rău din firea noastră. Astăzi, El stă în fața altarului îndurării, Înfățişându-I lui Dumnezeu rugăciunile celor care doresc ajutorul Său. El nu respinge nici un suflet înlăcrimat şi pocăit."/Jm/zc/ *Vindecare*, 89,90

<u>Mărturisirea deschisă a credinței</u>

1. Cu toate că nu ni se spune nimic despre vreo intoleranță religioasă anterioară în Imperiul Babilonian, ce lege s-a dat pe vremea captivității iudeilor? Ce au făcut reprezentanții fiecărei națiuni, limbi şi religii din imperiu când a început muzica? Daniel 3:4-7

"După ce a făcut chipul acela mare, Nebucadnețar a poruncit să i se aducă închinare, de toți mari şi mici, de sus şi de jos, bogați şi săraci." -(MS 24, 1891) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, voi. 4, p. 1169.

"Istoria se va repeta. Religia falsă va fi înălțată.... Forța este ultimul mijloc al oricărei religii false. La început încearcă cu atracția, așa cum împăratul Babilonului a încercat cu puterea muzicii și a pompei exterioare. Dacă aceste atracții inventate de oameni inspirați de Satana nu au izbutit să-i facă pe oameni să se închine la chip, flăcările flămânde ale cuptorului au fost gata să-i mistuie. Așa va fi și acum.... Avem nevoie de același spirit care a fost manifestat de slujitorii lui Dumnezeu în conflictul cu păgânismul." -(*Signs of the Times*, 6 Mai, 1897) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, voi. 7, p. 976.

"Legile și tradițiile oamenilor sunt înălțate mai presus de Legea lui Dumnezeu, iar aceia care rămân credincioși Poruncilor lui Dumnezeu au de îndurat disprețul și prigonirea." -*Parabolele Domnului Hristos*, p. 170.

2. Cine a avut curajul și puterea de a se împotrivi poruncii idolatre și închinării? A **determinat această situație clătinarea credinței celor trei tineri? Cum și-au mărturisit ei convingerile și credința în adevăratul Dumnezeu? Daniel 3:12,16-18**

"Dar Dumnezeu hotărâse altfel. Nu toți și-au plecat genunchiul în fața simbolului idolatru al puterii omenești. În mijlocul mulțimii de închinători erau trei bărbați care s-au hotărât categoric să nu necinstească în felul acesta pe Dumnezeul cerului. Dumnezeul lor era împăratul împăraților și Domnul domnilor; ei nu-și vor pleca genunchiul înaintea nici unei alte ființe....

"Când cei trei evrei stăteau înaintea împăratului, el era convins că ei posedă ceva pe care ceilalți înțelepți din împărăția lui nu-1 posedă. Ei fuseseră credincioși în îndeplinirea oricărei îndatoriri. El urma să-i treacă printr-o altă probă. Dacă își vor arăta bunăvoința de a se uni cu mulțimea în adorarea chipului, va fi bine pentru ei;..." -*Profeți și regi*, pp. 506, 507.

<u>Umblând liberi în foc</u>

3. A existat vreun indiciu că s-ar fi plâns sau întristat față de Dumnezeu în înfruntarea acestui test teribil? S-au împotrivit să fie legați și aruncați în cuptor? Cum putem explica o așa statornicie, indiferent de consecințe? Daniel 3:19-21; Psalmii 9:10; 37:28.

"Noi avem ilustrații deosebite ale puterii susținătoare a principiului ferm, religios.... Groapa cu lei nu 1-a putut reține pe Daniel de la rugăciunea lui zilnică şi nici teama de cuptorul aprins nu i-a făcut pe Şadrac şi pe tovarăşii săi să cadă în genunchi înaintea idolului pe care 1-a înălțat Nebucadnețar. Tinerii care au principii ferme vor evita plăcerea, vor sfida mai degrabă durerea şi vor fi plini de curaj chiar şi în groapa cu lei şi în văpaia cuptorului aprins decât să fie găsiți necredincioşi lui Dumnezeu. Să reținem caracterul lui Iosif. Virtutea a fost foarte sever încercată, dar triumful ei a fost deplin. Nobilul tânăr a trecut proba în toate încercările la care a fost supus. Acelaşi principiu înălțător, care nu se îndoaie, este prezent în fiecare încercare. Domnul a fost cu el şi Cuvântul Său a fost lege pentru el.

"Un astfel de principiu ferm şi nepătat străluceşte puternic în contrast cu slăbiciunea şi ineficiența tinerilor din această generație. Doar cu puține excepții, ei sunt şovăitori cu fiecare schimbare a împrejurărilor şi lucrurilor din jur, un lucru astăzi şi altul mâine." - *5T, p. 43.*

4. Ce efect a avut temperatura extrem de înaltă asupra lor şi a hainelor lor? Care a fost efectul credinței şi hotărârii lor? Ce 1-a uimit pe împărat? Daniel 3:23-25, prima parte.

"Aşa a fost în istoria trecută a poporului lui Dumnezeu. Refuzând să se închine chipului cel mare de aur pe care 1-a înălțat Nebucadnețar, cei trei evrei au fost aruncați într-un cuptor aprins. Dar Dumnezeu i-a ocrotit pe slujitorii Săi în mijlocul flăcărilor şi, astfel, încercarea de a impune idolatria a avut ca rezultat aducerea cunoaşterii adevăratului Dumnezeu înaintea adunării prinților şi mai marilor din vasta împărăție a Babilonului." - 5'/,' *p. 453.*

<u>Doar funiile au fost consumate</u>

5. Doar ce a fost consumat de foc, lăsându-i liberi pe tineri? Ce speranță putem avea de a fi complet liberi de păcat, dacă luăm în considerare funiile spirituale ale păcatului? Cu cine trebuie să fim în mod constant în comuniune? Daniel 3:20, 21, 25; Ioan 8:36.

"Robii evrei care ocupau poziții de încredere în Babilon reprezentaseră înaintea lui adevărul prin viața şi caracterul lor. Când li s-a cerut

un motiv pentru credința lor, ei l-au dat fară ezitare. Lămurit şi simplu ei prezentaseră principiile neprihănirii, învățând în felul acesta pe cei din jurul lor despre Dumnezeul Căruia se închinau; şi în înfățişarea celui de-al patrulea din mijlocul focului împăratul a recunoscut pe Fiul lui Dumnezeu.

"Iar acum, uitând de măreția şi demnitatea lui, Nebucadnețar a coborât de pe tron şi mergând până la gura cuptorului a strigat: "Voi, slujitorii Celui Prea Înalt, ieşiți afară şi veniți încoace!'

"Atunci Şadrac, Meşac şi Abed-Nego au ieşit înaintea imensei mulțimi, arătându-se nevătămați. Prezența Mântuitorului lor îi ferise de vătămare şi numai legăturile fuseseră arse." -*Profeți şi regi*, p. 509.

<u>Împreună cu Fiul lui Dumnezeu</u>

6. Credeți că al patrulea "Frate" din foc a fost cu ei doar în acel moment critic sau prezența lui constantă a fost secretul unității şi succesului lor? Cum putem fi uniți în mod similar ca frați pentru a avea astfel de experiențe împreună? Daniel 3:25, ultima parte; Psalmii 37:5; 32:10, partea a doua.

"O, ce învățătură este dată prin aceasta celor fricoşi, şovăitori şi timizi în lucrarea lui Dumnezeu. Dar ce încurajare pentru cei care nu dau înapoi de la îndeplinirea datoriei lor din cauza amenințărilor sau primejdiei! Aceste caractere credincioase şi statornice dădeau pe față valoarea sfințeniei fară să aibă de gând să câştige şi vreo onoare înaltă. S-ar putea ca mărimea binelui săvârşit de creştinii oarecum neluați în seamă, dar totuşi consacrați, să nu poată fi apreciată decât atunci când raportul vieții lor va fi făcut cunoscut, când judecata se va ține şi cărțile cerului vor fi deschise.

"Hristos Se identifică cu interesele acestei clase; El nu Se ruşinează să-i numească frații Săi. Ar trebui să fie o sută de aceştia între noi, acolo unde acum nu e decât unul. Viața lor este atât de alipită de Dumnezeu şi atât de armonizată cu voința Sa, încât ei vor străluci şi vor răspândi lumină, fiind pe deplin sfințiți la corp, suflet şi spirit." -*Sfințirea Vieții*, pp. 40, 41.

7. Ce a spus împăratul despre Dumnezeu după ce a văzut că nici măcar un fir de păr nu a ars tinerilor? Secole mai târziu, cine a ales să se supună poruncii lui Dumnezeu şi să fie binecuvântat? Ce privilegiu avem de a face ca oamenii să II laude pe Domnul cerului? Daniel 3:26-28; Faptele Ap. 5:27-29. Matei 5:16.

"Cei trei tineri evrei au mărturisit în fața întregului popor al Babilonului credința lor în Acela Căruia I se închinau. Ei s-au încrezut în Dumnezeu. În ceasul încercării lor şi-au adus aminte de făgăduință: "Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine şi râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde şi flacăra nu te va aprinde" (Isaia 43,2). Şi într-un mod minunat credința lor în Cuvântul cel viu fusese onorată înaintea tuturor. Veştile cu privire la eliberarea lor minunată au fost duse în multe țări de către reprezentanții diferitelor popoare care fuseseră invitați de către Nebucadnețar la festivitatea dedicării. Prin credincioşia copiilor Săi, Dumnezeu a fost proslăvit pe întregul pământ." -*Profeți şi regi*, p. 511.

Pentru studiu aprofundat:

- Deuteronom 8:16
- Romani 5:3
- 1 Petru 1:7; 4:12, 13

Pentru meditație:

1. Dacă nu suntem cu adevărat uniți cu Dumnezeu, ce se va întâmpla la prima încercare?
2. În timp ce termometrele măsoară temperatura, ce evenimente măsoară nivelul credinței noastre?
3. Ce lecție de statornicie şi armonie putem învăța din această experiență minunată?
4. Eşti gata, asemenea celor trei evrei, să serveşti Dumnezeului cerului şi nimănui altuia?
5. În timp ce mărturia lor 1-a determinat pe împărat să vină la Dumnezeu, cum îi influențează pe alții mărturia noastră?

Valoarea unui cuvânt iubitor

Autorul rus Lev Tolstoy cobora pe o stradă când 1-a oprit un cerşetor să îi ceară de milă. Tolstoy a răspuns: "îmi pare rău frate, dar nu am bani la mine, altfel ți-aş fi dat bucuros."

Fața cerşetorului s-a luminat şi a zis: "Mulțumesc, domnule. Mi-ai dat mai mult decât am cerut, căci m-ai numit 'frate.'"

Recunoaşterea altei persoane ca frate este un prim pas enorm în ducerea iubirii cuprinsă în Evanghelie; iar al doilea pas este tratarea lui ca un frate.

Domnul să ne ajute să le facem pe amândouă, pentru că în acest fel binecuvântăm nu numai persoana, ci şi pe Dumnezeu Însuşi! -Adaptat din S. Vila, *Enciclopedia de anecdotes*, p. 347.

*** * ***

11
Sabatul din 11 Iunie, 2016

Ce Plăcut Este ...

"Cauza neînțelegerilor şi a discordiei din familii şi din biserică este despărțirea de Hristos. A fi aproape de Hristos înseamnă a fi aproape unul de altul. Secretul adevăratei unități în biserică şi familie nu este diplomația, administrarea sau efortul supraomenesc de a învinge greutățile - deşi acestea trebuie făcute - ci unirea cu Hristos *" -Căminul Adventist*, p. 179.

<u>Un lucru bun şi plăcut</u>
1. Cum este exprimată bucuria şi armonia locuirii împreună în Psalmii? Ce lucruri simbolizează parfumul şi harul armoniei? Psalmii 133:1-3

"David a căutat scăpare din cursele pe care i le întindea Saul, în munții lui Iuda. A reuşit să ajungă cu bine în peştera Adulam, un loc care putea să fie apărat cu forțe puține împotriva unei mari oştiri. "Frații lui şi toată casa tatălui său au aflat şi s-au pogorât la el". Familia lui David nu mai putea să se simtă în siguranță, întrucât ştia că, din cauza înrudirii cu David, Saul putea să arunce oricând asupra lor bănuielile sale nesocotite. Aflaseră şi ei ceva ce urma să fie cunoscut de întregul Israel, şi anume că Dumnezeu 1-a ales pe David ca viitor domnitor al poporului Său; şi ei considerau că sunt în mai mare siguranță alături de el, cu toate că era un fugar ascuns într-o peşteră singuratică, decât în orice altă parte unde erau expuşi furiei nebune a unui împărat gelos.

"În peştera Adulam, familia se unise în iubire şi armonie. Fiul lui Isai putea să compună şi să reverse melodii din harpa sa: "Iată ce plăcut şi dulce este să locuiască frații împreună" (Ps. 133,1). El gustase amărăciunea neîncrederii propriilor frați, iar armonia care se aşezase în locul vrajbei

aducea bucurie în inima exilatului. Aici a alcătuit David psalmul 57." - *Patriarhi şi profeţi,* pp. 657, 658.

2. Ce binecuvântări fac parte din încrederea reciprocă a fraților? Eclesiastul 4:9-12; Isaia 41:6.

"Ar fi util pentru tineri şi, de asemenea, pentru părinți şi educatori să studieze lecția cooperării aşa cum este ea predată în Scripturi. Printre multele ei ilustrații, observați construirea cortului întâlnirii - acea lecție a zidirii caracterului - care a unit întregul popor, pe "toți cei cu tragere de inimă şi bunăvoință." Exodul 35,21. Citiți cum a fost reconstruit zidul Ierusalimului de către cei reveniți din robie, în mijlocul sărăciei, dificultăților şi primejdiei, marea sarcină fiind dusă la bun sfârşit cu succes pentru că "poporul lucra cu inimă." Neemia 4,6. Observați rolul jucat de ucenici în miracolul hrănirii mulțimii. Mâncarea s-a înmulțit în mâinile lui Hristos, însă ucenicii au luat pâinea şi peştii şi le-au dat mulțimii care aştepta.

""Suntem mădulare unii altora." Prin urmare, "după darul pe care l-a primit", "fiecare din voi să slujească altora", "ca nişte buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu.' Efeseni 4:25; 1 Petru 4:10....

""Se ajută unul pe altul şi fiecare zice fratelui său: Fii cu inimă!" Isaia 41:6." -*Educația,* p. 286.

<u>Diversitatea este o binecuvântare specială</u>

3. Ce a recomandat Pavel cu privire la unitatea dintre frați? De ce nu este diversitatea de caracter, personalitatea şi felul de a gândi un obstacol de netrecut pentru unitate în împărăția spirituală a lui Hristos? 1 Corinteni 1:10,11; Efeseni 4:3-6.

"Cum stau lucrurile cu apostolul Pavel? Veştile pe care le-a primit de la cei ai Cloei cu privire la starea comunității din Corint l-au determinat să scrie prima sa epistolă către această biserică. El a primit scrisori particulare, prezentând faptele aşa cum erau, şi în răspunsul său, Pavel a stabilit nişte principii generale, care, dacă erau ascultate, aveau să corecteze relele existente. Cu o mare bunătate şi înțelepciune, el i-a îndemnat pe toți să rostească aceleaşi lucruri şi să nu fie nici o disensiune între ei....

"El a fost pus să apere biserica. Trebuia să vegheze asupra sufletelor ca unul care avea să-I dea socoteală lui Dumnezeu de ele şi dacă n-ar fi ţinut seama de veştile primite cu privire la starea de anarhie şi disensiuni, mai mult ca sigur că aşa se întâmpla; şi mustrarea pe care le-a trimis-o a fost scrisă tot atât de mult sub inspiraţia Duhului Sfânt al lui Dumnezeu, cum au fost scrise oricare dintre epistolele sale. Dar atunci când aceste mustrări au venit, unii nu s-au lăsat îndreptaţi. Ei au spus că nu Dumnezeu le-a vorbit prin Pavel, ci că el le-a transmis numai părerea lui ca om, şi au considerat judecata lor tot aşa de bună ca şi aceea a lui Pavel.

"Tot aşa stau lucrurile cu mulţi din poporul nostru care s-au îndepărtat mult de vechile semne de hotar şi care au urmat propria lor înţelegere." - *5T, pp. 684, 685.*

4. De ce a fost imposibil a se rezolva problema controversei doctrinale din Galatia? În contrast, de ce a fost posibil ca aceeaşi controversă să fie rezolvată în pace la Ierusalim, unde au fost chiar mai mulţi membrii prezenţi? Faptele Ap. l5:1,2,25-28.

"În biserica din Antiohia, dezbaterea problemei circumciziunii a dat loc la multă discuţie şi frământare. În cele din urmă, membrii bisericii, temându-se ca nu cumva consecinţa acestei continue discuţii să fie vreo dezbinare între ei, au hotărât să-i trimită pe Pavel şi Barnaba, împreună cu câţiva bărbaţi de seamă din biserică, la Ierusalim spre a prezenta problema înaintea apostolilor şi bătrânilor....

"Diferitele puncte incluse în lămurirea principalei probleme în discuţie păreau să aducă consiliului greutăţi de neînvins. Dar, în realitate, Duhul Sfânt lămurise deja această problemă prin hotărârea de care părea să depindă dezvoltarea, dacă nu chiar însăşi existenţa bisericii creştine....

"Duhul Sfânt a socotit de bine să nu impună legea ceremonială asupra convertiţilor dintre Neamuri şi gândirea apostolilor în această privinţă era în armonie cu Duhul lui Dumnezeu. Iacov a prezidat acest consiliu şi ultima lui hotărâre a fost: "De aceea, eu sunt de părere să nu se pună greutăţi acelora dintre Neamuri care se întorc la Dumnezeu.'" *Inaptele Apostolilor*, pp. 190, 192, 194.

<u>Fundamentul armoniei</u>

5. Cât de importantă este chestiunea unităţii şi armoniei între fraţi? Având crucea înainte, care a fost rugăciunea arzătoare a lui Isus

pentru ucenicii Săi? Pentru cine altcineva S-a mai rugat? Ioan 17:11,21,20.

"Ar trebui să se înțeleagă că unirea perfectă între lucrători e necesară pentru realizarea cu succes a lucrării lui Dumnezeu. Pentru a păstra pacea, toți trebuie să caute înțelepciune la Marele învățător. Toți să fie atenți să nu introducă propuneri ambițioase, care vor crea neînțelegeri.

"Noi trebuie să fim supuşi unul altuia. Nimeni, în sine, nu e un tot deplin. Prin supunerea minții şi voinței Duhului Sfanț, noi trebuie să fim pururea ucenici ai Marelui Învățător.

"Studiați cel de al doilea capitol din Faptele Apostolilor. În biserica primară, Duhul lui Dumnezeu lucra cu putere prin aceia care erau în mod armonios uniți. In Ziua Cincizecimii, ei erau cu toții cu un singur gând, într-un singur loc.

"Noi trebuie să demonstrăm lumii că oamenii de orice naționalitate sunt una în Hristos Isus. Să înlăturăm deci orice barieră şi să venim, în unire, în slujba Domnului." - *9T, p. 196.*

6. Cu cine compară Biblia pe un frate rănit? Doar dragostea cui poate sfărâma barierele dintre oameni? Ce este necesar pentru a birui greutățile care apar datorită diferențelor obişnuite, a defectelor şi slăbiciunilor pe care le au toate ființele umane? Proverbe 18:19. Efeseni 2:14; 1 Corinteni 13:7.

"În zilele Domnului Hristos, egoismul, mândria şi prejudecata înălțaseră un mare şi puternic zid de despărțire între cei rânduiți să fie păzitorii descoperirilor sfinte şi orice altă națiune de pe lume. Dar Mântuitorul venise să schimbe toate acestea. Cuvintele pe care norodul le auzea de pe buzele Sale nu semănau cu cele auzite mereu de la preoți sau rabini. Domnul dărâma zidul de despărțire, iubirea de sine, prejudecata separatistă de naționalitate şi predica iubirea pentru toată familia omenească. El îi înalță pe oameni din cercul strâmt de egoism, desființează orice hotar teritorial şi orice deosebire artificială de clasă socială. Nu face nici o deosebire între vecini şi străini, între prieteni şi duşmani. El ne învață să privim pe oricine se află în nevoie, ca fiind aproapele nostru, iar lumea, ca fiind câmpul nostru de lucru." -*Cugetări de pe Muntele Fericirilor,* p. 42.

7. Ce este înregistrat despre spiritul minunat şi armonios care a existat în biserica apostolică? Cum se poate repeta aceasta în biserica de astăzi? Faptele Ap. 2:42-47;Matei 18:19, 20.

"După coborârea Duhului Sfanț, ucenicii au mers şi au proclamat un Mântuitor înviat, unica lor dorință fiind mântuirea sufletelor. Ei se bucurau în dulceața legăturilor cu sfinții. Ei erau plini de duioşie, respectuoşi, cu lepădare se sine, gata să facă orice jertfa de dragul adevărului. În legătura zilnică a unuia cu altul, ei descopereau iubirea pe care Hristos le poruncise să o dea pe față. Prin cuvinte şi fapte neegoiste, se străduiau să aprindă iubirea aceasta şi în alte inimi.

"Credincioşii urmau să cultive iubirea aceea care umplea inima apostolilor după coborârea Duhului Sfanț. Ei urmau să meargă mai departe în binevoitoare ascultare de porunca cea nouă: "Cum v-am iubit Eu, aşa să vă iubiți şi voi unii pe alții." (Ioan 13,34). Atât de strâns trebuia să fie ei uniți cu Hristos, încât să fie în stare să împlinească cerințele Lui. Puterea unui Mântuitor care putea să-i îndreptățească prin neprihănirea Lui urma să fie proslăvită." *8'/,' 241*

<u>Pentru studiu aprofundat:</u>

- Filipeni 1:27
- Coloseni3:15
- Romani 15:6, 7

<u>Zidul</u>

A

Intr-un deşert aspru şi pietros erau doi călugări. Amândoi au găsit o peşteră cu deschiderea către peştera celuilalt. După ani de rugăciuni şi mortificări grele, unul dintre ei credea că a ajuns perfect. Celălalt om era la fel de pios, grijuliu şi iertător. El îşi lua timp să vorbească cu rarii pelegrini care veneau în acel loc şi încuraja şi găzduia pe cei pierduți sau care au părăsit civilizația.

Primul călugăr gândea: ,Mi-am dedicat tot timpul în meditație şi rugăciune.' Aşa că nu era de acord cu micile, dar frecventele greşeli ale colegului său. De aceea, pentru a-1 face să înțeleagă ceea ce, după părerea sa, era departe de sfințenie, s-a decis să pună câte o piatră la deschiderea peşterii sale de fiecare dată când prietenul său facea vreo greşeală. Care a

fost rezultatul? După câteva luni, intrarea în peştera sa era complet blocată de un zid de pietre colțuroase, cenuşii, iar săracul călugăr zidit înăuntru.

Credeți că acest călugăr a fost singurul care şi-a zidit un zid de despărțire față de prietenul său şi şi-a construit astfel un fel de închisoare? Jignirile, neînțelegerile şi problemele nerezolvate pot să ne conducă la acelaşi rezultat - construirea unui zid de despărțire, evitare, distanță şi tăcere. În felul acesta ne închidem într-o închisoare proprie. Cât de important este să nu permitem să fie zidite ziduri de despărțire şi închidere în jurul inimilor noastre! - Adaptat din B. Ferrero, *A volte basta un raggio di sole*, p. 24.

***

12 Sabatul din 18 Iunie, 2016

Dacă Fratele Tău Păcătuieşte

"Domnul doreşte ca urmaşii Săi să dea pe față multă grijă cu privire la felul cum se poartă unii față de alții. Ei trebuie să ridice, să refacă, să vindece. Dar nu trebuie să se dea pe față neglijență în ceea ce priveşte disciplina cuvenită în biserică....

"Iubirea lui Dumnezeu pentru neamul omenesc decăzut este o manifestare aparte a iubirii - o iubire născută din îndurare; deoarece ființele omeneşti sunt toate nevrednice. îndurarea implică nedesăvârşirea obiectului față de care aceasta se manifestă. Din cauza păcatului a fost nevoie ca îndurarea să se exercite activ." - *7T, p. 264.*

<u>Cine este responsabil?</u>

1. Putem crede că noi facem uneori greşeli sau ne comportăm urât? Care este prima datorie creştină a noastră când devenim conştienți de greşelile noastre? Ioan 3:2; Proverbe 20:9; Matei 5:23, 24.

"În tăcere se află o putere minunată. Când ți se spun cuvinte neplăcute, nu te răzbuna. Cuvintele spuse în replică unuia care este nervos acționează de obicei ca un bici, stârneşte şi mai mult furia. Dar mânia care întâlneşte tăcere se stinge curând. Creştinii să-şi înfrâneze limba şi cu fermitate să se

străduiască să nu vorbească aspru şi repezit. Cu limba înfrânată, poţi fi victorios în orice încercare a răbdării prin care eşti chemat să treci.

"Prin forţe proprii, omul nu-şi poate conduce spiritul. Dar, prin Hristos, poate câştiga autocontrolul. Prin puterea Lui, poate să-şi aducă gândurile şi cuvintele în subordonare faţă de voinţa lui Dumnezeu. Religia lui Hristos aduce sentimentele sub controlul raţiunii şi disciplinează limba. Sub influenţa sa, temperamentul repezit este supus, iar inima este umplută cu răbdare şi amabilitate." -*Solii către tineret,* pp. 135, 136.

2. Trebuie să căutăm împăcarea doar când jignim pe cineva sau şi când suntem jigniţi? Care este experienţa ta? Care ar trebui să fie soluţia problemelor dintre fraţi? Luca 17:3; Matei 18:15.

"Dar păcatul n-ar trebui tratat cu uşurinţă. Dumnezeu ne-a poruncit să nu suferim răul la fratele nostru. El spune: "Dacă fratele tău păcătuieşte împotriva ta, mustră-1!" Luca 17,3. Păcatul trebuie să fie numit pe numele lui şi trebuie să fie în mod deschis pus înaintea celui ce 1-a săvârşit." -*Parabolele Domnului Hristos,* 248.

"Amândoi aveţi nevoie de un comportament mai amabil. Cuvintele voastre trebuie să liniştească, nu să agaseze. Inima voastră să fie plină de dragoste faţă de suflete. Lucraţi pentru cei din jurul vostru cu un interes adânc şi duios. Dacă vedeţi pe cineva săvârşind o greşeală, mergeţi la el în conformitate cu modalitatea pe care v-a arătat-o Domnul Hristos în Cuvântul Său şi căutaţi să discutaţi despre aceasta cu o duioşie creştinească. Rugaţi-vă împreună cu el şi aveţi credinţa că Mântuitorul vă va arăta calea de a ieşi din acea situaţie dificilă." -*Evanghelizare,* p. 637.

<u>Vorbeşte persoanei potrivite</u>

3. Dacă vorbim cu un frate despre ceva ce a făcut cum nu trebuie şi nu vrea să asculte, este corect să de ,despărţim' de el şi să-1 tratăm ca pe un străin? Cum ne-am simţi dacă Domnul ne-ar trata la fel? Apocalipsa 3:20; Matei 23:37.

"Martorul Credincios zice: "Iată, Eu stau la uşă şi bat" (Apoc. 3,20). Fiecare avertizare, fiecare mustrare şi fiecare îndemnare, care ni se dau prin Cuvântul lui Dumnezeu sau prin trimişii Săi, reprezintă o bătaie la uşa inimii. Este glasul lui Isus, care cere să intre. Cu fiecare bătaie neluată în

seamă, dispoziția de a deschide slăbeşte. Dacă impresiile din partea Duhului Sfanț sunt disprețuite astăzi, ele nu vor mai fi aşa de puternice mâine. Inima devine mai puțin sensibilă şi cade într-o inconştiență primejdioasă cu privire la scurtimea vieții şi la durata veşniciei." *Hristos Lumina Lumii,* pp. 489, 490.

"În Ierusalim, Isus vedea un simbol al lumii care lepădase şi disprețuise harul Său. El plângea pentru tine, O, inimă împietrită! Chiar atunci când lacrimile lui Isus curgeau, cu ocazia Predicii de pe Munte, Ierusalimul ar fi putut să se întoarcă şi să scape de o aşa soartă. Darul cerului aştepta încă puțină vreme ca această cetate să-L primească. Tot aşa, iubite suflet, Isus încă îți vorbeşte, cu accente pline de iubire. "Iată, Eu stau la uşă şi bat. Dacă aude cineva glasul Meu şi deschide uşa, voi intra la el, voi cina cu el şi el cu Mine" (Apoc. 3,20). "Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.' Apocalipsa 3:20; 2 Corinteni 6:2." - *Cugetări de pe Muntele Fericirilor, p. 151.*

4. Cum trebuie să-1 tratăm pe cel care nu vorbeşte despre problemă cu fratele său care 1-a supărat, dar le-o spune altora? Ce va cădea asupra noastră dacă ne comportăm aşa? Leviticul 19:17; Psalmii 141:5; 1 Timotei 5:20.

"Învățătura dată de Hristos cu privire la felul în care trebuie să ne purtăm cu cei greşiți repetă într-o formă mai concretă învățătura dată lui Israel prin Moise: "Să nu urăşti pe fratele tău în inima ta; să mustri pe aproapele tău, ca să nu te încarci cu un păcat din pricina lui" (Lev. 19,17). Adică acela care neglijează datoria pe care i-a încredințat-o Hristos, de a încerca să-i îndrepte pe cei care sunt în rătăcire şi păcat, se face părtaş la păcat. Pentru relele pe care le-am fi putut împiedica, suntem răspunzători ca şi când noi le-am fi înfăptuit.

"Noi trebuie să discutăm personal cu cel care a greşit şi să-i arătăm greşeala pe care a facut-o. Nu trebuie să facem din aceasta un obiect al discuțiilor şi criticilor între noi; nici chiar după ce acest caz a fost prezentat înaintea bisericii nu avem libertatea să repetăm lucrul acesta către alții." *Hristos Lumina Lumii,* p. 441.

<u>Rugăciune şi milă</u>

5. Ce se poate întâmpla dacă permitem să se înrădăcineze în inima noastră amărăciunea în locul dragostei? Cine poate fi afectat de aceasta? Deuteronom 29:18, ultima parte; Evrei 12:14,15.

"Păcatul a pus în pericolul sentinței de moarte lumea întreagă. Dar s-a auzit în ceruri o voce care a spus: 'Am găsit o răscumpărare.'" -(Letter 22, 1900) *Seventh-day Adventist Bible Commentary,* voi. 6, p. 1076.

"Cunoaşterea greşelilor săvârşite de creştini va fi o piatră de poticnire pentru lumea necredincioasă; şi, stăruind asupra acestor lucruri, noi nu avem decât de pierdut, căci privind suntem transformați *" Hristos Lumina Lumii,* p. 441.

6. Cum ne considerăm datoria față de Domnul şi oameni: enormă (zece mii de talanți) sau mică (o sută de bani)? Este atitudinea noastră similară cu a împăratului din pilda lui Isus sau cu a servului nemilos? Matei 18:26-30.

"Cât de mulți, astăzi, dau pe față un spirit asemănător. Când datornicul a cerut stăpânului său milă, el n-avea simțământul real al enormei lui datorii. El nu-şi dădea seama de starea lui disperată." - *Parabolele Domnului Hristos,* p. 245.

Toți am fost datori dreptății divine, dar n-am avut cu ce să plătim datoria. Atunci Fiul lui Dumnezeu, căruia I s-a făcut milă de noi, a plătit prețul pentru răscumpărarea noastră. El S-a făcut sărac pentru ca, prin sărăcia Lui, noi să ne îmbogățim. Prin faptele de dărnicie față de săracii Săi, putem dovedi sinceritatea recunoştinței noastre pentru mila revărsată peste noi. "Cât avem prilej, să facem bine la toți", îndeamnă apostolul Pavel "şi mai ales fraților în credință" (Galateni 6,10).... " Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă Legea şi Proorocii" (Mat. 7,12)." -*Profeți şi regi,* p. 652.

7. **De aceea, ce trebuie să facem de fiecare dată când îngenunchem pentru a cere iertare lui Dumnezeu? Cum ne-a instruit Isus să ne iertăm fratele? Marcu 11:25; Coloseni 3:13; Matei 18:35.**

"Atunci când cineva, care mărturiseşte că îi serveşte lui Dumnezeu, îi face rău sau îl vatămă pe un frate, el reprezintă în mod fals caracterul lui Dumnezeu față de acel frate, dar răul trebuie să fie mărturisit, iar el trebuie să-1 recunoască drept păcat, pentru ca să fie în armonie cu Dumnezeu. Poate că fratele nostru ne-a făcut un rău mai mare decât i-am făcut noi, dar aceasta nu micşorează cu nimic răspunderea noastră. Dacă atunci când

venim înaintea lui Dumnezeu ne aducem aminte că cineva are ceva împotriva noastră, trebuie să lăsăm darul nostru de rugăciune, de mulțumire, darul de bunăvoie şi să mergem la fratele cu care suntem dezbinați, să ne mărturisim păcatul cu umilință şi să-i cerem iertare." -*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 58, 59.

"Avem o audiență divină căreia putem să-i prezentăm cererile noastre. Prin urmare, nimic să nu ne împiedice să-I adresăm rugăciunile noastre în Numele lui Isus, cu încrederea fermă că Dumnezeu ne ascultă şi ne va răspunde. Să aducem greutățile noastre înaintea lui Dumnezeu, umilindu-ne înaintea Sa. Noi avem de îndeplinit o mare lucrare şi, chiar dacă avem privilegiul de a ne sfătui unii cu alții, trebuie să fim foarte siguri că urmăm sfatul lui Dumnezeu în toate privințele, deoarece El nu ne va duce niciodată în rătăcire. Să nu ne bazăm pe puterile omeneşti. Dacă vom depinde, în primul rând, de ajutorul şi de călăuzirea omenească, necredința se va strecura în sufletul nostru şi ne vom pierde credința." -*Slujitorii Evangheliei*, p. 487.

Pentru studiu aprofundat:

- Proverbe 25:12; 9:8
- Efeseni 4:32
- Luca 6:38

Turnul pocăinței

Aproape de Castelul Hoddam, Dumfrieshire, Scoția, era un turn numit "Turnul pocăinței." Ni se spune despre un englez, care se plimba în apropiere de turn într-o zi că a întâlnit un păstor care stătea pe pajişte citind Biblia.

"Ce citeşti, tinere?" la întrebat călătorul.

"Biblia, domnule," a răspuns băiatul.

"Biblia! Trebuie să fi mai deştept decât preotul parohiei. Îmi poți spune calea către cer?"

Fără să fie supărat de tonul batjocoritor al omului, păstorul a răspuns, "Da, domnule, pot; trebuie să urmezi calea către turn."

Omul şi-a dat seama că băiatul a învățat bine lecția Cărții sale; iar după ce a înjurat o dată a plecat în tăcere.

Dragă prietene, tu ai trecut pe la "Turnul pocăinței"? Dacă nu, fi conştient că trebuie să intri pe acolo.

Dacă am supărat pe cineva, este evident că este de datoria noastră a ne duce la cel pe care l-am supărat şi să căutăm iertarea şi împăcarea. Dacă fratele este cel care ne-a supărat, în de acord cu învăţătura lui Isus, suntem instruiţi să mergem, să-1 ajutăm să-şi recunoască greşeala şi să facem primul pas spre împăcare. Oricum, oricine ar fi ofensatorul, trebuie să intrăm în turnul pocăinţei, a dragostei şi a iertării. Domnul să ne ajute să continuăm să facem această experienţă. -Adaptat din *N. T. Anecdotal,* citat în A. Lerin, *500 Ilustraciones,* No. 14.

* * *

13 Sabatul din 25 Iunie, 2016

Mie Mi Le-ati Făcut

Hristos S-a identificat cu nevoile oamenilor. Necesităţile lor, suferinţele lor erau ale Sale. El spune: "Am fost flămând şi Mi-aţi dat de mâncat; Mi-a fost sete şi Mi-aţi dat de băut; am fost străin şi M-aţi primit; am fost gol şi M-aţi îmbrăcat; am fost bolnav şi aţi venit să Mă vedeţi; am fost în temniţă şi aţi venit pe la Mine." Robii lui Dumnezeu ar trebui să aibă inimi pline de afecţiune adâncă şi dragoste sinceră pentru urmaşii lui Hristos. Ar trebui să dea pe faţă acel interes profund pe care îl evidenţiază Hristos prin grija păstorului pentru oaia pierdută; ei ar trebui să urmeze exemplul dat de Hristos şi să manifeste aceeaşi compasiune şi blândeţe, aceeaşi dragoste gingaşă, plină de milă, pe care le-a arătat El faţă de noi." - *ST, pp. 186, 187.*

<u>Slujindu-ne nouă înşine</u>

1. Ce pildă a prezentat Isus pentru a ilustra atitudinea bogatului? La cine se gândea şi pentru cine lucra? Ce plan avea cu toate bogăţiile lui? Luca 12:16-19.

"Dumnezeu a deschis căi prin care lăcomia poate fi biruită; făcând acte de binefacere. Prin viaţa ta, tu spui că preţuieşti comorile lumii mai mult decât bogăţiile nepieritoare. Spui practic: "Adio Cer; adio viaţă veşnică; am ales această lume." Vinzi mărgăritarul de preţ pentru câştigul de moment. în timp ce eşti astfel mustrat de Dumnezeu, în timp ce în

providența Sa te-a adus deja, ca să spunem așa, cu picioarele în râul întunecat, vei mai cultiva înclinațiile iubirii de bani?... Mântuitorul nostru a mustrat frecvent și hotărât păcatul poftei." - *3T, p. 545.*

2. Ce s-a întâmplat cu el și bunurile lui? Cum trebuie să aplicăm această pildă, astăzi, în viața și circumstanțele noastre? Luca 12:20, 21; Matei 25:41-45.

"Oamenii vor cutreiera pământul și marea pentru un câștig pământesc și vor trece prin lipsuri și suferințe să își atingă scopul, întorcând spatele atracțiilor cerești, fară să bage în seamă bogățiile veșnice. Oamenii care sunt mai degrabă săraci sunt cei care fac de obicei cele mai multe pentru cauza lui Dumnezeu. Ei sunt generoși cu puținul lor. Ei și-au întărit impulsurile generozității prin dăruirea continuă. Când cheltuielile se apropie de suma veniturilor lor, pasiunea pentru bogății pământești nu are nici o șansă să câștige. Dar mulți, când încep să câștige posesiuni pământești, încep să calculeze cât va dura până vor avea o anumită sumă. în grija lor de a acumula posesiuni pentru ei înșiși, dau greș în a deveni bogați față de Dumnezeu.

"Scopul tău, în orice slujbă ai avea, trebuie să fie a-ți face lucrarea în așa fel încât să-L slăvească pe Dumnezeu. Tot ceea ce câștigi, trebuie privit ca un capital de investit în banca cerului. Ar trebui să fie bucuria ta să poți închina mijloace, timp și talente pentru a câștiga suflete pentru Hristos, pentru a da lumina celor care sunt în întuneric." -*Fii și fiice ale lui Dumnezeu,* p. 275.

<u>Slujirea lui Hristos</u>

3. Cine este în contrast cu astfel de oameni? Ce a spus Isus despre Sine și misiunea Sa? Matei 20:28; Luca 22:27.

"Apostolul Pavel îi îndeamnă pe frații din Filipi: "Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus: El măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat, să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat chip de rob, facându-Se asemenea oamenilor" (Filipeni 2,5-7). Este slujitorul mai mare decât stăpânul? Hristos ne-a dat viața Sa ca model și noi îl dezonorăm când pentru orice nimic devenim invidioși și suntem gata să ne irităm pentru fiecare

vătămare, presupusă sau reală. Nu este o dovadă de spirit mărinimos să fii pregătit să-ți aperi eul spre a-ți păstra demnitatea.... Există putere care trebuie obținută de la Dumnezeu. El poate ajuta. El poate da har şi înțelepciune. Dacă vei cere în credință, vei primi; dar trebuie să veghezi în rugăciune. Veghează, roagă-te, lucrează, aceasta să fie lozinca ta." - *21. pp. 426, 427.*

4. Ce slujire a făcut Isus pentru ucenicii Săi, care era în mod normal efectuată de sclavii sau slujitorii neevrei? Ioan 13:4, 5; Filipeni 2:7.

"Ritualul spălării picioarelor ilustrează cel mai elocvent nevoia de adevărată umilință. In timp ce ucenicii se luptau pentru locul cel mai înalt, în împărăția viitoare, Hristos s-a încins şi a făcut slujba de serv spălând picioarele celor care II numeau Domn....

"După ce le-a spălat picioarele, El (Isus) le-a zis: 'Eu v-am dat o pildă, ca şi voi să faceți cum am făcut Eu.'... Hristos a instituit aici un serviciu religios. Prin acest act al Domnului de umilire, ceremonia aceasta a devenit un ritual consacrat. Trebuia să fie respectat de către ucenici pentru a păstra totdeauna în minte lecția umilinței şi a slujirii." -*The Faith ILive By,* p. 298.

<u>Slujirea creştină</u>

5. Făcând referire la slujirea altora, ce instrucțiuni ne sunt date de apostolul Pavel? Luând în considerare nevoile diferite ale oamenilor, cum s-a considerat Pavel pe sine? Galateni 5:13, ultima parte; Efeseni 6:7; Romani 1:14.

"Este o dispoziție generală printre slujitori de a face cât de mult posibil? Sau e mai degrabă moda care predomină, de a te strecura şi a scăpa de lucru cât de repede se poate şi de a obține salarii cu un efort minim? Scopul lor nu este acela de a fi cât mai muncitori, cât mai serioşi cu putință, ci de a-şi primi remunerația. Cei care practică slujirea față de Hristos ar trebui să nu uite îndemnul apostolului Pavel: "Robilor, ascultați în toate lucrurile pe stăpânii voştri pământeşti; nu numai când sunteți sub ochii lor, ca cei ce caută să placă oamenilor, ci cu curăție de inimă, ca unii care vă temeți de Domnul. Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care ştiți că veți primi de la Domnul

răsplata moştenirii. Voi slujiți Domnului Hristos.'" -*Solii către tineret,* pp. 229, 230.

6. De aceea, cu ce spirit trebuie să îi servim pe frații noştri? în numele cui trebuie făcute toate acestea? Coloseni 3:17; 1 Corinteni 10:31.

"Cu un spirit plin de iubire, putem îndeplini cele mai umile îndatoriri ale vieții "ca pentru Domnul" (Coloseni 3,23). Dacă iubirea lui Dumnezeu este în inimă, ea se va manifesta atunci în viața de fiecare zi. Vom fi atunci înconjurați de parfumul plăcut al prezenței lui Hristos, iar influența noastră va fi spre înălțare şi binecuvântare.

"Nu trebuie să aştepți ocazii mari, speciale sau talente extraordinare pentru ca numai atunci să lucrezi pentru Dumnezeu. Nu trebuie să te gândeşti ce va gândi lumea despre tine. Dacă viața ta zilnică este o mărturie despre curăția şi sinceritatea credinței tale şi dacă şi ceilalți sunt convinşi că dorința ta este să le fi de folos, atunci eforturile tale nu vor fi în totul zadarnice." -*Calea către Hristos,* pp. 82, 83.

<u>Slujirea noastră pentru Hristos</u>

7. Cu cine s-a identificat complet Isus? De aceea, când facem vreo slujbă celor în nevoie, pentru cine o facem de fapt? Ce promisiune a fost dată tuturor celor care lucrează pentru alții în acest spirit? Matei 25:34-40.

"Prin poziția pe care o avem ca ispravnici, suntem plasați de asemenea sub obligație față de oameni, nu numai față de Dumnezeu. Fiecare făptură omenească este îndatorată infinitei iubiri a Răscumpărătorului pentru darurile vieții. Hrană, îmbrăcăminte, adăpost, trup, minte şi suflet - toate sunt cumpărate cu sângele Său. Iar prin obligația recunoştinței şi slujirii, care se impun astfel, Hristos ne-a legat de semenii noştri. El ne îndeamnă: "Slujiți-vă unii altora în dragoste." Galateni 5,13. "Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din aceşti foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.' Matei 25:40." - *Educația,* p. 139.

<u>Pentru meditație:</u>

• Ce vor crede cei respinşi de Dumnezeu despre ei şi faptele lor? Pe cine au slujit ei de fapt?

- Pe cine au crezut cei primiți în împărăția veşnică că au slujit?
- Cu ce scop au făcut aceasta?
- Credem că în slujirea altora suntem o binecuvântare pentru Hristos?
- În lucrul nostru, lucrăm ca pentru Hristos?
- Vorbirea noastră este ca şi cum am vorbi cu El?
- Ne comportăm ca şi cum am face-o pentru El?

Iubire înseamnă a sluji altora

O învățătoare de grădiniță încerca să le explice micilor copii din grupa ei ce înseamnă dragostea. Deoarece îi era greu, i-a întrebat pe ei ce este dragostea. O fetiță de şase ani s-a ridicat de pe scaunul ei, a mers la învățătoare, a îmbrățişat-o, a pupat-o şi a zis: ‚Aceasta este dragostea.'

Atunci învățătoarea a zis: ‚Da, dar dragostea e ceva mai mult. Ce e acel ceva?' După ce s-a gândit puțin aceeaşi fetiță s-a ridicat şi a început să pună în ordine scaunele, a curățat tabla, a strâns hârtiile de pe jos, a aranjat cărțile împrăştiate, iar apoi a spus cu satisfacție învățătoarei: ‚Dragostea e mai mult decât cuvinte, e a ajuta altora!'

Acesta este adevărul. Dragostea e mai mult decât cuvinte. Aceasta am învățat în lecțiile acestui trimestru. Aceasta a demonstrat fetița. Să ne amintim că dragostea e a ajuta altora şi să luăm aminte la ce spune apostolul Ioan: "Copilaşilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta şi cu adevărul." 1 Ioan 3:18. - Adaptat din, *Expositor Biblico*, citat de A. Lerin, în *500 Ilustraciones*, povestirea No. 7.

***

Raportul Misionar din Bangalore, India

A fi citit în Sabatul din 25 iunie, 2016 Colecta Specială a Şcolii de Sabat va fi strânsă în Sabatul din 2 Iulie, 2016

"Bisericile din Asia vă trimit sănătate." 1 Corinteni 16:19.

Bangalore, cunoscut oficial ca Bengaluru, un oraş renumit din India, este capitala regiunii de sud a Karnataka. Cu o populație de peste 10 milioane, este al treilea cel mai mare oraş din India şi al 27-lea cel mai mare oraş din lume, localizat în sudul Indiei pe Platoul Deccan la peste 900 metrii deasupra nivelului - cel mai înalt dintre marile orașe ale Indiei. Bangalore este cunoscut pentru climatul plăcut tot timpul anului.

Orașul este şi cel mai diversificat etnic oraş din țară, cu peste 62% din populație format din emigranți din alte părți ale Indiei. Fiind un oraş istoric mulți cultural, Bangalore a experimentat o schimbare dramatică atât socială, cât şi culturală odată cu liberalizarea şi expansiunea industriei tehnologiei informaționale (IT) şi externalizarea multor locuri de muncă din țările dezvoltate către India. Companiile de IT din Bangalore angajează 35% din disponibilul Indiei de un milion de profesionişti IT.

Regiunea Karnataka este bine cunoscută pentru violența împotriva creştinilor. În 2008, un grup extremist Hindu a început acțiuni anti-creştine în această regiune, inclusiv bombardarea bisericilor Protestante. Acest act violent a fost repetat de multe ori în această regiune. Este dificil pentru creştini să organizeze activități evanghelistice publice. Majoritatea populației Hindu se opune violent convertirii Hinduşilor la creştinism. De fapt, Bangalore este bine cunoscut datorită statuilor sale uriaşe a zeilor Hindu.

Lucrarea Societății Misionare Internaționale, a bisericii AZŞ, Mişcarea de Reformațiune, a început în 1982 cu înființarea unei biserici locale. La început, au fost mai mult de 40 de membrii, dar a existat un declin al membrilor datorită greutăților asociate cu întrunirile în case private. Totuşi, membrii credincioşi ai bisericii au continuat lucrarea în Bangalore, iar în prezent sunt 13 membrii şi alți 10 participanți la Şcoala de Sabat.

Datorită faptului că India are un sistem foarte puternic bazat pe caste, este dificil a convinge un necredincios să participe într-o biserică în casă particulară. Totuşi, lucrătorii voluntari care duc înainte lucrarea din această regiune strâng diferite grupuri în fiecare Sabat, chiar dacă nu pot primi

mulţi oameni într-un loc central unde se adună datorită spațiului limitat. Au încercat de multe ori să închirieze un local mai mare pentru închinare, dar proprietarii Hinduşi nu sunt dispuşi să închirieze clădirile pentru activități religioase creştine.

De multă vreme, această biserică din India a cerut ajutor pentru o clădire de biserică. Fiind un oraş important în India, prețurile proprietăților din Bangalore sunt foarte mari. Dar există şi un potențial mare pentru lucrarea lui Dumnezeu acolo, pentru că cei mai mulți dintre membrii sunt angajați şi există posibilitatea de a ajunge la mulți intelectuali în această regiune. Tinerii din biserica Bangalore sunt foarte activi în a ajuta la înaintarea lucrării lui Dumnezeu între tinerii din alte părți ale Indiei. Ei sunt de un mare ajutor câmpului Indian pentru că toți au loc de muncă. Pentru slujbele de părtăşie toți membrii călătoresc la Tirupattur, în regiunea de sud a Tamilnadu, unde este localizat sediul.

Darurile voastre generoase pentru clădirea bisericii din Bangalore de Sabatul viitor va da posibilitatea de a achiziționa un loc de închinare fraților credincioşi şi vizitatorilor. Salutări şi binecuvântări din cer pentru toți cu: 2 Corinteni 8:12: "... darul este primit, având-se în vedere ce are cineva, nu ce n-are."

- Douglas Francis, Conducătorul Diviziei Asia

DEVOȚIONAL

ISTORIA MÂNTUIRII

Cu versete biblice,
un gând inspirat din Spiritul Profetic
și „Biblia la rând.”
(plan de citire a Bibliei într-un an)

Aprilie

1 **aprilie.** Exodul 19.10-11, Biblia la rând: 1 Samuel 18-20 Poporului i s-a cerut să se abțină de la muncă şi grijă lumească şi să aibă gânduri evlavioase. Dumnezeu le-a mai cerut şi să-şi spele hainele. El nu este mai puțin meticulos acum decât era atunci. El este un Dumnezeu al ordinii şi cere poporului Său de astăzi să păstreze o curățenie strictă. Cei care nu se închină lui Dumnezeu având hainele şi trupurile curate nu vin înaintea Lui într-o manieră acceptabilă. Lui nu-I place lipsa lor de venerație față de El şi nu va accepta slujirea închinătorilor murdari, deoarece ei II insultă pe Făcătorul lor. Creatorul cerului şi al pământului consideră curățenia de o aşa importanță, încât a spus: "Pune-i să-şi spele hainele." *Istoria Mântuirii pag. 138*

2 **aprilie.** Exodul 19.17-18, Biblia la rând: 1 Samuel 21-24

"A treia zi dimineața, au fost tunete, fulgere şi un nor gros pe munte; trâmbița suna cu putere şi tot poporul din tabără a fost apucat de spaimă." Oastea îngerească ce însoțea Maiestatea divină a convocat poporul printr-un sunet semănând cu cel al trompetei, care răsuna din ce în ce mai tare, până ce tot pământul s-a cutremurat. "Moise a scos poporul din tabără în întâmpinarea lui Dumnezeu şi s-au aşezat la poalele muntelui. Muntele Sinai era tot numai fum, pentru că Domnul Se pogorâse pe el în mijlocul focului. Fumul acesta se înălța ca fumul unui cuptor şi tot muntele se cutremura cu putere." Maiestatea divină a coborât pe nor cu o suită de îngeri, ce păreau ca flăcări de foc. *Istoria Mântuirii pag. 139*

3 **aprilie.** Exodul 20.1, Biblia la rând: 1 Samuel 25-27

Domnul a rostit astfel Legea de pe Sinai într-un cadru de o măreție înfricoşătoare, ca poporul să creadă. A însoțit darea Legii cu manifestări grandioase ale autorității Sale, ca ei să ştie că El este singurul Dumnezeu viu şi adevărat. Lui Moise nu i s-a îngăduit să intre în norul de slavă, ci doar să se apropie şi să intre în întunericul des ce înconjura norul. El a stat între popor şi Dumnezeu. *Istoria Mântuirii pag. 140*

4 **aprilie,** Exodul 20.22, Biblia la rând: 1 Samuel 28-31

Poporul stătea în depărtare, iar Moise s-a apropiat de norul în care era Dumnezeu. Domnul a zis lui Moise: 'Aşa să vorbeşti copiilor lui Israel: Ați văzut că v-am vorbit din ceruri.'" Prezența maiestuoasă a lui Dumnezeu la Sinai, freamătul pământului datorită prezenței Sale, tunetele şi fulgerele înfricoşătoare ce au însoțit această vizită a lui Dumnezeu, i-au impresionat

pe oameni cu frică şi venerație față de maiestatea Lui sacră într-o așa măsură, încât ei s-au retras în mod instinctiv din prezența grozavă a lui Dumnezeu, ca nu cumva să nu poată să suporte slava Lui. *Istoria Mântuirii pag. 142*

5 **aprilie.** Exodul 23.20, Biblia la rând: 2 Samuel 1-3

Dumnezeu voia să-i păzească pe copiii lui Israel de idolatrie şi de aceea le-a spus: "Să nu faceți dumnezei de argint şi dumnezei de aur, ca să-i puneți alături de Mine; să nu vă faceți alți dumnezei." Ei se aflau în primejdia de a imita exemplul egiptenilor şi de a-şi face chipuri care să-L reprezinte pe Dumnezeu. Domnul i-a spus lui Moise: "Iată, Eu trimit un înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum şi să te ducă în locul pe care l-am pregătit. *Istoria Mântuirii pag. 142*

6 **aprilie.** Exodul 23.23-24, Biblia la rând: 2 Samuel 4-7

Dumnezeu voia ca poporul Său să înțeleagă că numai El trebuia să fie obiectul închinării lor; şi că, atunci când aveau să înfrângă națiunile idolatre din jurul lor, ei nu trebuia să păstreze nici un chip la care se închinau acestea, ci să le distrugă cu desăvârşire. Multe din aceste zeități păgâne erau foarte scumpe şi frumos lucrate, ceea ce-i putea ispiti pe cei care fuseseră martori la închinarea la idoli, atât de obişnuită în Egipt, chiar să privească aceste obiecte neînsuflețite cu oarecare respect. *Istoria Mântuirii pag. 143*

7 aprilie. Exodul 24.1-3, Biblia la rând: 2 Samuel 8-12

După ce Moise a primit judecățile de la Domnul şi le-a scris, precum şi făgăduințele condiționate de ascultare, Domnul i-a spus: "Suie-te la Domnul, tu şi Aaron, Nadab şi Abihu şi şaptezeci de bătrâni ai lui Israel şi să vă închinați de departe, aruncându-vă cu fața la pământ. Numai Moise să se apropie de Domnul; ceilalți să nu se apropie şi să nu se suie cu el. Moise a venit şi a spus poporului toate cuvintele Domnului şi toate legile. Tot poporul a răspuns într-un glas: 'Vom face tot ce a zis Domnul.'" *Istoria Mântuirii pag. 144*

8 aprilie, Exodul 24.7-8, Biblia la rând: 2 Samuel 13-15

Moise nu a scris cele Zece Porunci, ci judecățile pe care voia Dumnezeu ca ei să le respecte şi făgăduințele făcute cu condiția să-L asculte. El le-a citit poporului, iar ei şi-au luat angajamentul să asculte toate cuvintele pe care le spusese Domnul. Moise a scris apoi angajamentul lor solemn într-o carte şi a adus Domnului o jertfă pentru popor. "A luat cartea legământului şi a citit-o în fața poporului. Ei au zis: 'Vom face şi vom asculta tot ce a zis

Domnul.' Moise a luat sângele şi a stropit poporul zicând: 'Iată sângele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul acestor cuvinte.'" Poporul a repetat promisiunea solemnă de a face tot ce spusese Domnul şi de a asculta de El. *Istoria Mântuirii pag. 144-145*

9 aprilie. Geneza 2.3, Biblia la rând: 2 Samuel 16-18

Legea lui Dumnezeu exista înainte ca omul să fi fost creat. îngerii erau conduşi de ea. Satana a căzut pentru că a încălcat principiile guvernării lui Dumnezeu. După ce i-a creat pe Adam şi Eva, Dumnezeu le-a făcut cunoscut Legea Sa. Nu a fost scrisă atunci, ci le-a fost repetată de Iehova. Sabatul poruncii a patra a fost instituit în Eden. După ce a făcut lumea şi l-a creat pe om pe pământ, Dumnezeu a făcut Sabatul pentru om. După păcatul şi căderea lui Adam, nu a fost nimic scos din Legea lui Dumnezeu. Principiile celor Zece Porunci existau înainte de cădere şi aveau un caracter potrivit unei categorii de ființe sfinte. *Istoria Mântuirii pag. 145*

10 aprilie, Exodul 31.18, Biblia la rând: 2 Samuel 19-21

Pentru a-i lăsa fară scuze, însuşi Domnul a binevoit să coboare pe Sinai, învăluit în slavă şi înconjurat de îngerii Lui, şi în modul cel mai grozav şi teribil le-a făcut cunoscut Legea celor Zece Porunci. El nu i- a încredințat nimănui altcuiva pentru a fi învățați, nici chiar îngerilor Săi, ci Şi-a rostit Legea cu voce tare, în auzul întregului popor. Nici chiar atunci nu a încredințat-o memoriei slabe a unui popor predispus să-I uite cerințele, ci a scris-o cu însuşi degetul Său pe table de piatră. El voia să le ia orice posibilitate de a amesteca vreo tradiție cu preceptele Sale sfinte sau de a-I confunda cerințele cu practicile oamenilor. *Istoria Mântuirii pag. 148*

11 aprilie. Exodul 36.6-7, Biblia la rând: 2 Samuel 22-24

În pregătirea unui locaş pentru Dumnezeu, era nevoie în primul rând de devotament față de lucrarea Lui şi de sacrificiu făcut din inimă. În timp ce construirea sanctuarului continua, poporul îşi aducea darurile la Moise, iar el le înmâna lucrătorilor. Toți înțelepții care se ocupau de lucrări examinau darurile şi la un moment dat au hotărât că poporul adusese îndeajuns, ba chiar mai mult decât puteau ei folosi. *Istoria Mântuirii pag. 152*

12 aprilie, Exodul 36.1, Biblia la rând: 1 Regi 1-2

Cârtirile repetate ale israeliților, precum şi pedepsele mâniei lui Dumnezeu pentru nelegiuirile lor, sunt înregistrate în istoria sacră pentru folosul poporului lui Dumnezeu care avea să trăiască după aceea, dar mai ales pentru a servi drept avertizare pentru cei care vor trăi la sfârşitul timpului. La fel, consacrarea lor, energia şi dărnicia cu care şi-au adus darurile de

bună voie la Moise, sunt înregistrate pentru beneficiul poporului lui Dumnezeu. Voioşia cu care au pregătit materialele pentru tabernacol este un exemplu pentru toţi aceia care iubesc cu adevărat închinarea la Dumnezeu. *Istoria Mântuirii pag. 152*

13 aprilie, Numeri 10.35-36, Biblia la rând: 1 Regi 3-5

Când călătoreau, seminţiile mărşăluiau în ordine, fiecare sub stindardul său. Când se opreau să se odihnească, se înălţa cortul întâlnirii, apoi, în jurul lui şi la distanţă de el, seminţiile îşi aşezau corturile în ordine, exact în poziţia pe care o poruncise Dumnezeu. Când poporul călătorea, chivotul legământului era purtat înaintea lor. "Când pornea chivotul, Moise zicea: 'Scoală-Te, Doamne, ca să se împrăştie vrăjmaşii Tăi şi să fugă dinaintea feţei Tale cei ce Te urăsc!' Iar când îl aşezau, zicea: 'Intoarce-Te, Doamne, la zecile de mii ale miilor lui Israel.'" *Istoria Mântuirii pag. 157*

14 aprilie. Numeri 13.1-2, Biblia la rând: 1 Regi 6-7

Domnul i-a poruncit lui Moise să trimită oameni să cerceteze ţara Canaanului, pe care voia s-o dea copiilor lui Israel. In acest scop a fost ales câte un conducător din fiecare seminţie. Au plecat şi, după patruzeci de zile, s-au întors din cercetarea lor. Au venit înaintea lui Moise, Aaron şi a întregii adunări a copiilor lui Israel şi le-au arătat din roadele ţării. Toţi au fost de acord că era o ţară bună şi au expus ca dovadă roadele bogate pe care le aduseseră. Un ciorchine de strugure era atât de mare, încât îl cărau doi oameni pe un toiag. Au mai adus din smochinele şi rodiile care creşteau acolo din abundenţă. *Istoria Mântuirii pag. 158*

15 aprilie, Numeri 13.30-31, Biblia la rând: 1 Regi 8-9

Caleb şi Iosua au căutat să se facă auziţi, dar oamenii erau atât de agitaţi, încât nu se puteau înfrâna ca să-i asculte pe cei doi bărbaţi. După ce s-au liniştit puţin, Caleb a început să vorbească. El a zis poporului: "Haidem să ne suim şi să punem mâna pe ţară, căci vom fi biruitori!" Ceilalţi bărbaţi care fuseseră cu el au zis: "Nu putem să ne suim împotriva poporului acestuia, căci este mai tare decât noi." Ei au continuat să-şi repete raportul negativ şi au declarat că toţi oamenii erau de statură înaltă. "Am mai văzut în ea pe uriaşi, pe copiii lui Anac, care se trag din neamul uriaşilor: În ochii noştri, parcă eram nişte lăcuste şi la fel eram şi în ochii lor." *Istoria Mântuirii pag. 159*

16 aprilie. Numeri 14.1-3, Biblia la rând: 1 Regi 10-11

Israeliţii nu numai că şi-au dat frâu liber plângerilor împotriva lui Moise, dar L-au acuzat pe Însuşi Dumnezeu că i-a înşelat, promiţându- le o ţară pe

care nu erau în stare să o ia în stăpânire. Spiritul lor răzvrătit s-a înălțat într-atât încât, uitând de brațul puternic al Omnipotenței care îi scosese din țara Egiptului şi îi condusese până acolo printr-o serie de minuni, au hotărât să-şi aleagă un comandant care să-i conducă înapoi în Egipt, unde fuseseră sclavi şi înduraseră aşa de multe greutăți. De fapt, şi-au ales o căpetenie, îndepărtându-1 astfel pe Moise, conducătorul lor răbdător şi îngăduitor şi au murmurat cu amărăciune împotriva lui Dumnezeu. *Istoria Mântuirii pag. 160*

<u>17</u> <u>aprilie,</u> Numeri 14.8,9, Biblia la rând: 1 Regi 12-14

Ei nu mai au nici un sprijin: Domnul este cu noi, nu vă temeți de ei!'" ... Aceasta înseamnă că locuitorii Canaanului umpluseră măsura nelegiuirii lor şi protecția divină fusese retrasă de la ei, iar ei nu se simțeau în siguranță deplină şi erau nepregătiți pentru luptă; şi, prin legământul lui Dumnezeu, țara ne este garantată.

<u>18</u> <u>aprilie,</u> Numeri 14.5-8, Biblia la rând: 1 Regi 15-17

Moise şi Aaron au căzut cu fața la pământ înaintea Domnului, în prezența întregii adunări, ca să implore mila lui Dumnezeu în favoarea unui popor răzvrătit. Durerea şi întristarea lor erau prea mari ca să poată vorbi. Au rămas cu fața la pământ în linişte deplină. Caleb şi Iosua şi-au rupt hainele, ca expresie a întristării lor foarte mari. "Şi au vorbit astfel întregii adunări a copiilor lui Israel: 'Țara pe care am străbătut-o noi ca s-o iscodim este o țară foarte bună, minunată. Dacă Domnul va fi binevoitor cu noi, ne va duce în țara aceasta şi ne-o va da: este o țară în care curge lapte şi miere. *Istoria Mântuirii pag. 160*

<u>19</u> <u>aprilie.</u> Numeri 14.17-19, Biblia la rând: 1 Regi 18-20

Din nou Moise a refuzat ca Israel să fie distrus, iar el să fie făcut o națiune mai puternică decât acest popor. Acest privilegiat slujitor al lui Dumnezeu îşi manifestă iubirea pentru Israel şi îşi arată zelul pentru slava Creatorului lui şi pentru onoarea poporului Său: După cum ai iertat poporul acesta, din Egipt şi până acum, ai fost îndelung răbdător şi îndurător față de acest popor nerecunoscător; oricât de nevrednici ar fi ei, harul Tău este acelaşi. El pledează: Nu-i vei cruța, deci, de data aceasta şi nu vei adăuga încă o pildă de răbdare divină la multele pe care deja le-ai dat? *Istoria Mântuirii pag. 161-162*

<u>20</u> <u>aprilie,</u> Numeri 14.25, Biblia la rând: 1 Regi 21-22

Domnul le-a poruncit evreilor să se întoarcă şi să plece în pustiu pe calea care duce spre Marea Roşie. Ei erau foarte aproape de țara cea bună, dar,

prin răzvrătirea lor, au pierdut protecția lui Dumnezeu. Dacă ar fi acceptat raportul lui Caleb şi Iosua şi s-ar fi suit imediat, Domnul le-ar fi dat țara Canaanului. Dar ei nu au crezut şi au arătat un spirit atât de obraznic față de Dumnezeu, încât au atras asupra lor sentința de a nu intra niciodată în țara făgăduită. Datorită milei şi harului Său, i-a trimis Dumnezeu înapoi spre Marea Roşie, deoarece, în timp ce ei întârziau şi murmurau, amaleciții şi canaaniții au aflat despre iscoade şi se pregăteau să facă război cu copiii lui Israel. *Idem pag. 162-163*

21 aprilie. Numeri 14.34, Biblia la rând: 2 Regi 1-3

Domnul a declarat că, din cauza răzvrătirii părinților lor, copiii evreilor aveau să rătăcească prin pustiu timp de patruzeci de ani, perioadă calculată de când părăsiseră Egiptul până când părinții aveau să moară cu toții. Astfel aveau să îndure şi să sufere timp de patruzeci de ani consecințele nelegiuirii lor, după numărul zilelor în care cercetaseră țara: o zi pentru un an. "Şi vor cunoaşte atunci călcarea făgăduinței Mele." Ei trebuiau să înțeleagă pe deplin că pedeapsa pentru idolatria şi cârtirea lor răzvrătită II obligase pe Domnul să-Şi schimbe planul cu privire la ei. *Istoria Mântuirii pag. 163*

22 aprilie. Numeri 20.10-11, Biblia la rând: 2 Regi 4-5

Moise a păcătuit. Era obosit din cauza cârtirilor neîncetate ale poporului împotriva lui şi împotriva poruncii Domnului. A luat toiagul şi, în loc să vorbească stâncii, cum îi poruncise Dumnezeu, a lovit stânca de două ori, după care a spus: "Trebuie oare să vă scoatem noi apă din stânca aceasta?" De data aceasta a vorbit neînțelept. El nu a zis: Dumnezeu vă va arăta acum încă o dovadă a puterii Sale şi vă va scoate apă din această stâncă. El nu I-a atribuit lui Dumnezeu puterea şi slava de a face să curgă iarăşi apă din stânca de granit şi, prin urmare, nu L-a înălțat înaintea poporului. Din cauza acestei căderi a lui Moise, Dumnezeu nu i-a îngăduit să conducă poporul în țara făgăduită. *Istoria Mântuirii pag. 165-166*

23 aprilie. Numeri 20.12, Biblia la rând: 2 Regi 6-8

Domnul a vrut să îndepărteze pentru totdeauna din mintea lor această impresie, interzicându-i lui Moise să intre în țara făgăduită. El îl înălțase foarte mult pe Moise. îi descoperise slava Sa măreață. îl luase într-o apropiere sacră cu El pe munte şi binevoise să-i vorbească, aşa cum vorbeşte un om cu prietenul lui. El îi comunicase lui Moise şi, prin el, poporului, voința, rânduielile şi legile Sale. Faptul că Moise fusese înălțat

şi onorat de Dumnezeu în felul acesta, îi agrava şi mai mult greşeala. *Istoria Mântuirii pag. 167*

24 aprilie. Numeri 20.24,28, Biblia la rând: 2 Regi 9-11

Din fire, Moise era nerăbdător, dar se prinsese tare de harul lui Dumnezeu şi cu atâta umilință implorase înțelepciune din cer, încât a fost întărit şi şi-a biruit nerăbdarea, aşa că Dumnezeu l-a numit cel mai blând om de pe fața pământului. Aaron a murit la muntele Hor, căci Domnul spusese că nu va intra în țara făgăduită pentru că, împreună cu Moise, păcătuise şi el când au scos apă din stâncă, la Meriba. Moise şi fiii lui Aaron l-au îngropat pe munte, ca poporul să nu fie ispitit să facă o ceremonie prea mare pentru trupul lui şi să se facă vinovat de păcatul idolatriei. *Istoria Mântuirii pag. 168-169*

25 aprilie, Deuteronomul 11.7,8., Biblia la rând: 2 Regi 12-14

Moise le-a spus că, din cauza răzvrătirii lor, Domnul intenționase de câteva ori să-i nimicească, dar el a mijlocit pentru ei cu atâta stăruință, încât Dumnezeu i-a cruțat cu îndurare. Le-a amintit de minunile pe care le făcuse Domnul față de Faraon şi întreaga țară a Egiptului. El le- a spus: "Căci ați văzut cu ochii voştri toate lucrurile mari pe care le-a făcut Domnul. Astfel, să păziți toate poruncile pe care vi le dau eu astăzi, ca să puteți pune mâna pe țara în care veți trece ca s-o luați în stăpânire." *Istoria Mântuirii pag. 171*

26 aprilie, Deuteronomul 33.1,29, Biblia la rând: 2 Regi 15-17

Moise şi-a încheiat ultimele învățături către popor printr-o cuvântare profetică plină de putere. A fost emoționantă şi elocventă. Inspirat de Dumnezeu, el a binecuvântat fiecare seminție a lui Israel în parte. În cuvintele de încheiere, a zăbovit în mare măsură asupra maiestății lui Dumnezeu şi a superiorității lui Israel, care n-ar fi încetat niciodată, dacă ei ar fi ascultat de Dumnezeu şi s-ar fi prins de tăria Lui. *Istoria Mântuirii pag. 172*

27 aprilie, Deuteronomul 34.1,5, Biblia la rând: 2 Regi 18-19

“Moise s-a suit din câmpia Moabului pe muntele Nebo, pe vârful muntelui Pisga, în fața Ierihonului. Şi Domnul i-a arătat toată țara: de la Galaad până la Dan, tot ținutul lui Neftali, țara lui Efraim şi Manase, toată țara lui Iuda până la marea de apus, partea de miazăzi, împrejurimile Iordanului, valea Ierihonului, cetatea finicilor, până la Țoar. Domnul a zis: ‚Aceasta este țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov, zicând: O voi da seminței tale. Ți-am arătat ca s-o vezi cu ochii tăi, dar nu vei intra în ea.

Moise, robul Domnului, a murit acolo, în țara Moabului, după porunca Domnului. *Istoria Mântuirii pag. 172*

28 aprilie, Iosua 1.9,17, Biblia la rând: 2 Regi 20-22

După moartea lui Moise, Iosua avea să fie conducătorul lui Israel, ca să-i ducă în țara făgăduită. El fusese prim-ministrul lui Moise cea mai mare parte a timpului cât Israeliții au rătăcit prin pustiu...El era calificat pentru această funcție importantă. Domnul i-a promis că va fi cu el cum fusese şi cu Moise şi va face Canaanul uşor de cucerit, dacă el avea să fie credincios în respectarea tuturor poruncilor Lui.... Iosua le-a poruncit copiilor lui Israel să se pregătească pentru o călătorie de trei zile şi ca toți bărbații de război să meargă la luptă. "Ei au răspuns lui Iosua şi au zis: 'Vom face tot ce ne-ai poruncit şi ne vom duce oriunde ne vei trimite. Te vom asculta în totul, cum am ascultat pe Moise, numai Domnul, Dumnezeul tău, să fie cu tine cum a fost cu Moise! *Istoria Mântuirii pag. 175*

29 aprilie, Iosua 3.17, Biblia la rând: 2 Regi 23-25

Preoții trebuiau să meargă înaintea poporului şi să poarte chivotul ce conținea Legea lui Dumnezeu. Când au intrat cu picioarele în apă la malul Iordanului, apele care curgeau au fost oprite şi preoții au trecut purtând chivotul în care era simbolul Prezenței Divine, iar poporul i-a urmat. Când preoții au ajuns în mijlocul Iordanului, li s-a poruncit să rămână în albia râului până când toată oştirea lui Israel a trecut de partea cealaltă. Aici s-a convins generația aceea de israeliți că apele Iordanului erau supuse aceleiaşi puteri pe care părinții lor o văzuseră manifestându-se la Marea Roşie, cu patruzeci de ani mai înainte. Mulți dintre aceştia trecuseră prin Marea Roşie când erau copii. Acum treceau Iordanul ca bărbați de război, complet echipați de luptă. *Istoria Mântuirii pag. 175*

30 aprilie, Iosua 5.9, Biblia la rând: 1 Cronici 1-2

Când au auzit împărații amoriților şi ai canaaniților că Dumnezeu a oprit apele Iordanului înaintea copiilor lui Israel, li s-au topit inimile de frică. Israeliții îi uciseseră pe doi din împărații Moabului, iar trecerea lor miraculoasă prin Iordanul umflat şi năvalnic i-a umplut de groază. Iosua i-a circumcis pe toți care se născuseră în pustiu. După această ceremonie, au ținut Paştele în câmpiile Ierihonului. "Domnul a zis lui Iosua: Astăzi am ridicat ocara Egiptului de deasupra voastră.'" *Istoria Mântuirii pag. 177*

MAI

1 mai, Iosua 5.13-15, Biblia la rând: 1 Cronici 3-5

Când Iosua s-a retras din mijlocul oştirii lui Israel, să mediteze şi să se roage pentru ca să-1 însoțească prezența deosebită a lui Dumnezeu, a văzut un bărbat de statură înaltă, îmbrăcat ca de război şi ținând în mână sabia scoasă din teacă. Iosua nu 1-a recunoscut ca fiind din oştirea lui Israel, dar totuşi nu părea să fie nici duşman. În zelul său, Iosua s-a apropiat de el şi i-a zis: "'Eşti dintre ai noştri sau dintre vrăjmaşii noştri?' El a răspuns: 'Nu, ci Eu sunt Căpetenia oştirii Domnului şi acum am venit.' Iosua s-a aruncat cu fața la pământ... Acesta nu era un înger obişnuit. Era Domnul Isus Hristos care îi condusese pe evrei prin pustiu, învăluit în stâlpul de foc noaptea şi în stâlpul de nor ziua. Locul era sfințit de prezența Lui; de aceea i s-a poruncit lui Iosua să-şi scoată încălțămintea. *Istoria Mântuirii. 178*

2 mai, Iosua 6.2-3, Biblia la rând: 1 Cronici 6

Atunci Domnul 1-a instruit pe Iosua ce cale să urmeze pentru a cuceri Ierihonul. Tuturor bărbaților de război avea să li se poruncească să înconjoare cetatea o dată pe zi, timp de şase zile, iar în a şaptea zi să meargă de şapte ori în jurul Ierihonului. Luarea Ierihonului "Iosua, fiul lui Nun a chemat pe preoți şi le-a zis: 'Luați chivotul legământului şi şapte preoți să poarte cele şapte trâmbițe de corn de berbece înaintea chivotului Domnului.' Şi a zis poporului: 'Porniți, înconjurați cetatea şi bărbații înarmați să treacă înaintea chivotului Domnului.' După ce a vorbit Iosua poporului, cei şapte preoți care purtau înaintea Domnului cele şapte trâmbițe de corn de berbece au pornit şi au sunat din trâmbițe. Chivotul legământului Domnului mergea în urma lor. *Istoria Mântuirii pag. 178-179*

3 mai, Iosua 6.6, Biblia la rând: 1 Cronici 7-8

Uimiți şi alarmați, străjerii acelei cetăți osândite observau fiecare mişcare şi o raportau celor cu autoritate. Ei nu puteau să spună ce însemna toată această manifestare. Unii luau în derâdere ideea ca cetatea să fie luată în felul acesta, în timp ce alții erau uimiți şi înfricoşați văzând splendoarea chivotului şi înfățişarea solemnă şi demnă a preoților şi a oştirii lui Israel care-i urma, cu Iosua în fruntea ei. Ei îşi aminteau că Marea Roşie se despărțise înaintea izraeliților cu patruzeci de ani în urmă şi că prin râul Iordan tocmai fusese pregătită o cale de trecere pentru ei. Erau prea îngroziți ca să glumească. îşi țineau cu strictețe închise porțile cetății şi luptători puternici păzeau fiecare poartă. *Istoria Mântuirii pag. 180*

4 mai, Iosua 6.20, Biblia la rând: 1 Cronici 9-11
Dumnezeu intenționa să le arate izraeliților că luarea Canaanului nu trebuia să le fie atribuită lor. Căpetenia oştirii Domnului a biruit Ierihonul. împreună cu îngerii Săi, era angajat în cucerire. Domnul Hristos a poruncit armatelor cereşti să dărâme zidurile Ierihonului şi să pregătească intrarea pentru Iosua şi armatele lui Israel. În această minune, Dumnezeu nu doar că a întărit credința poporului Lui în puterea Sa de a le supune vrăjmaşii, ci le-a şi mustrat necredința de mai înainte. *Istoria Mântuirii pag. 181*
5 mai, Iosua 24.14-15, Biblia la rând: 1 Cronici 12-14
Nici o pată nu se afla pe caracterul sfânt al lui Iosua. El era un conducător înțelept. Viața i-a fost în întregime consacrată lui Dumnezeu. înainte de a muri a adunat poporul evreu şi, urmând exemplul lui Moise, le-a reamintit călătoriile prin pustiu şi felul îndurător în care lucrase Dumnezeu cu ei. Apoi li s-a adresat cu elocvență. Le-a relatat cum împăratul Moabului pornise la luptă împotriva lor şi îl chemase pe Balaam să-i blesteme; dar Dumnezeu "n-a vrut să asculte pe Balama: el v-a binecuvântat." Apoi Iosua le-a spus: "Şi dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voştri dincolo de Râu, sau dumnezeilor amoriților în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu şi casa mea vom sluji Domnului." *Istoria Mântuirii. 181-182*
6 mai, Exodul 28.15,21, Biblia la rând: 1 Cronici 15-17
Chivotul lui Dumnezeu era un scrin sacru, făcut cu scopul de a se păstra în el Cele Zece Porunci, Lege care II reprezenta pe Dumnezeu însuşi. Acest chivot era considerat slava şi tăria lui Israel. Dovada Prezenței Divine sălăşluia deasupra lui zi şi noapte. Preoții care slujeau înaintea lui erau consacrați cu sfințenie acestei slujbe sfinte. Ei purtau un pieptar cu o țesătură de pietre scumpe de diferite feluri, la fel cu acelea care alcătuiesc cele douăsprezece temelii ale cetății lui Dumnezeu. Numele celor douăsprezece seminții ale lui Israel erau săpate în pietrele prețioase ferecate în aur. Aceasta era o lucrătură foarte bogată şi frumoasă, prinsă de umerii preoților şi acoperindu-le pieptul. *Istoria Mântuirii pag. 183*
7 mai, 1 Samuel 2.22-23, Biblia la rând: 1 Cronici 18-21
Când Eli era mare preot, şi-a înălțat fiii la preoție. Numai lui Eli îi era permis să intre în locul prea sfânt, o dată pe an. Fiii lui slujeau la uşa tabernacolului şi oficiau tăierea animalelor şi slujba de la altarul jertfelor. Ei faceau mereu abuzuri în această slujbă sacră. Erau egoişti, pofticioşi, lacomi şi desfrânați. Dumnezeu l-a mustrat pe Eli pentru neglijarea

criminală a disciplinei familiei. Eli şi-a mustrat fiii, dar nu i- a stăpânit. După ce au intrat în slujba sfântă a preoției, el a auzit cum se purtau ei, deposedându-i pe copiii lui Israel de jertfe, precum şi despre încălcările pline de încumetare ale Legii lui Dumnezeu şi despre purtarea lor violentă, lucruri ce l-au făcut pe Israel să păcătuiască. *Istoria Mântuirii pag. 184-185*

8 mai, 1 Samuel 3.13, Biblia la rând: 1 Cronici 22-24

Domnul i-a făcut cunoscut copilului Samuel judecățile pe care voia să le aducă asupra casei lui Eli din cauza neglijenței lui. "Atunci Domnul a zis lui Samuel: 'Iată că voi face în Israel un lucru care va asurzi urechile oricui îl va auzi. În ziua aceea voi împlini asupra lui Eli tot ce am rostit împotriva casei lui; voi începe şi voi isprăvi. I-am spus că vreau să pedepsesc casa lui pentru totdeauna, din pricina fărădelegii de care are cunoştință şi prin care fiii lui s-au făcut vrednici de lepădat, fără ca el să-i fi oprit. De aceea jur casei lui Eli că niciodată fărădelegea casei lui Eli nu va fi ispăşită, nici prin jertfe, nici prin daruri de mâncare.'" *Istoria Mântuirii pag. 185*

9 mai, 1 Samuel 3.18, Biblia la rând: 1 Cronici 25-27

Samuel i-a spus lui Eli cuvintele Domnului; "şi Eli a zis: 'Domnul este acesta, să facă ce va crede.'" Ştia că Dumnezeu fusese dezonorat şi simțea că el însuşi păcătuise. El a recunoscut că Dumnezeu pedepsea astfel neglijarea lui păcătoasă. Eli a făcut cunoscut întregului Israel cuvântul Domnului către Samuel. Făcând aceasta, el credea că va corecta într-o oarecare măsură neglijența lui păcătoasă din trecut. Răul pronunțat împotriva lui Eli n-a mai întârziat mult. Izraeliții au făcut război cu filistenii şi au fost biruiți, iar patru mii dintre ei au fost ucişi. *Istoria Mântuirii pag. 185*

10 mai, 1 Samuel 4.3-5, Biblia la rând: 1 Cronici 2 8 - 2 Cronici 1

"Când a intrat chivotul legământului Domnului în tabără, tot Israelul a scos strigăte de bucurie, de s-a cutremurat tot pământul. Răsunetul acestor strigăte a fost auzit de filisteni şi au zis: 'Ce înseamnă strigătele acestea care răsună în tabăra evreilor?' Şi au auzit că sosise chivotul Domnului în tabără. Filistenii s-au temut, pentru că au crezut că Dumnezeu a venit în tabără. 'Vai de noi!' au zis ei, 'căci n-a fost aşa ceva până acum. Vai de noi! Cine ne va izbăvi din mâna acestor dumnezei puternici? Dumnezeii aceştia au lovit pe egipteni cu tot felul de urgii în pustie. Întăriți-vă şi fiți oameni, filistenilor, ca nu cumva să fiți robi evreilor, cum v-au fost ei robi vouă; fiți oameni şi luptați!' *Istoria Mântuirii pag. 186*

11 mai, 1 Samuel 4.10-11, Biblia la rând: 2 Cronici 2-5
Filistenii au început lupta şi Israel a fost bătut. Fiecare a fugit în cortul lui. Înfrângerea a fost foarte mare şi din Israel au căzut treizeci de mii de oameni pedeştri. Chivotul lui Dumnezeu a fost luat şi cei doi fii ai lui Eli, Hofni şi Fineas, au murit." Filistenii credeau că acest chivot era zeul israeliților. Ei nu ştiau că Dumnezeul cel viu, care a creat cerurile şi pământul şi a dat Legea la Sinai, trimitea prosperitate şi blestem, potrivit cu ascultarea sau călcarea Legii Sale conținute în chivotul sacru. *Istoria Mântuirii pag. 187*
12 mai, 1 Samuel 4.17-18, Biblia la rând: 2 Cronici 6-8
Eli stătea lângă drum aşteptând cu inima tremurând să primească veşti de pe front. El se temea că va fi luat chivotul şi pângărit de oastea filisteană. Un sol de la oaste a alergat la Silo şi l-a informat pe Eli că cei doi fii ai lui fuseseră omorâți. El a putut suporta acest lucru cu oarecare calm, deoarece avea motive să se aştepte la aşa ceva. Când, însă, mesagerul a adăugat: "Şi chivotul Domnului a fost luat," Eli s-a clătinat în suferință pe scaunul lui, a căzut pe spate şi a murit. S-a împărtăşit de mânia lui Dumnezeu care venise asupra fiilor lui. El era vinovat într-o mare măsură de fărădelegile lor, pentru că neglijase în mod criminal să le pună restricții. Capturarea chivotului lui Dumnezeu de către filisteni a fost considerată cea mai mare calamitate ce putea lovi pe Israel. *Istoria Mântuirii pag. 187*
13 mai, 1 Samuel 5.2-3, Biblia la rând: 2 Cronici 9-12
Dumnezeu a îngăduit ca duşmanii să captureze chivotul, ca să-i arate lui Israel cât de zadarnic era ca el să se încreadă în chivot, simbolul prezenței Sale, în timp ce profana poruncile din interiorul lui... Filistenii erau triumfători, pentru că aveau, după cum credeau ei, pe dumnezeul renumit al israeliților, care făcuse mari minuni pentru ei şi îi făcuse spaima duşmanilor lor. Au dus chivotul lui Dumnezeu la Asdod, într-un templu splendid ridicat în cinstea celui mai popular zeu al lor, Dagon, şi l-au aşezat lângă acesta. Dimineața, preoții acelor dumnezei au intrat în templu şi s-au îngrozit să-1 găsească pe Dagon căzut cu fața la pământ înaintea chivotului Domnului. *Istoria Mântuirii pag. 188*
14 mai, 1 Samuel 5.4, Biblia la rând: 2 Cronici 13-17
Îngerii lui Dumnezeu, care însoțeau întotdeauna chivotul, au doborât la pământ idolul fără simțuri şi apoi l-au mutilat, ca să arate că Dumnezeu, Dumnezeul cel viu, era mai presus de toți dumnezeii şi că în fața Lui orice zeu păgân era un nimic. Păgânii aveau mare respect față de dumnezeul lor,

Dagon, iar când l-au găsit distrus şi zăcând cu faţa la pământ înaintea chivotului lui Dumnezeu s-au întristat şi au considerat aceasta ca o prevestire foarte rea pentru filisteni. Ei au interpretat că filistenii şi toţi dumnezeii lor vor fi supuşi şi nimiciţi de către evrei, iar Dumnezeul acestora va fi mai mare şi mai puternic decât toţi dumnezeii. Au scos chivotul lui Dumnezeu din templul idolului lor şi l-au aşezat singur într-un alt loc. *Istoria Mântuirii. 188*

15 mai, 1 Samuel 6**.8,** Biblia la rând: 2 Cronici 18-20

Aceştia i-au sfătuit să-1 trimită înapoi, la poporul căruia îi aparţinea, împreună cu o mare jertfa pentru vina lor gravă şi, dacă Dumnezeu va avea plăcerea s-o primească, ei vor fi vindecaţi. Ei trebuiau să mai înţeleagă faptul că mâna lui Dumnezeu era asupra lor din cauză că îi luaseră chivotul, care aparţinea numai lui Israel. Unii n-au fost de acord cu aceasta. Era prea umilitor să ducă înapoi chivotul şi au insistat că nici unul dintre filisteni n-ar îndrăzni să-şi rişte viaţa purtând chivotul Dumnezeului lui Israel, care adusese moartea asupra lor. *Istoria Mântuirii pag. 189*

16 mai, 1 Samuel 6.20-21, Biblia la rând: 2 Cronici 21-24

Locuitorii din Bet-Şemeş s-au temut de chivot şi au zis: "'Cine poate sta înaintea Domnului, înaintea acestui Dumnezeu sfânt? Şi la cine trebuie să se suie chivotul, dacă se depărtează de la noi?' Au trimis nişte soli la locuitorii din Chiriat-Iearim ca să le spună: 'Filistenii au adus înapoi chivotul Domnului; pogorâţi-vă şi luaţi-l la voi.'" Locuitorii din Chiriat-Iearim au dus chivotul Domnului în casa lui Abinadab şi l-au sfinţit pe fiul lui ca să-l păzească. Timp de douăzeci de ani, evreii fuseseră sub puterea filistenilor. Erau foarte umiliţi şi s-au pocăit de păcatele lor, iar Samuel a mijlocit în favoarea lor şi Dumnezeu a fost iarăşi îndurător cu ei. Filistenii s-au războit cu ei şi Domnul a lucrat din nou într-un mod minunat pentru Israel, iar ei i-au biruit pe vrăjmaşi. *Istoria Mântuirii pag. 191*

17 mai, 2 Samuel 6.6-7, Biblia la rând: 2 Cronici 25-27

David şi toată casa lui Israel cântau înaintea Domnului cu tot felul de instrumente muzicale. "Când au ajuns la aria lui Nacon, Uza a întins mâna spre chivotul lui Dumnezeu şi 1-a apucat pentru că erau să-1 răstoarne boii. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Uza şi 1-a lovit pe loc pentru păcatul lui şi a murit acolo lângă chivotul lui Dumnezeu." Uza era supărat pe boi, pentru că s-au împiedicat. El a arătat clar neîncredere în Dumnezeu, ca şi când El, care adusese chivotul din ţara filistenilor, nu putea să-i poarte de grijă. Îngerii care însoţeau chivotul l-au lovit pe loc pe Uza pentru că s-a

încumetat cu nerăbdare să pună mâna pe chivotul Domnului. *Istoria Mântuirii. 192*

18 mai, 2 Samuel 6.11-12, Biblia la rând: 2 Cronici 28-31

Dumnezeu voia să-şi învețe poporul că, în timp ce chivotul Lui însemna groază şi moarte pentru cei care-I călcau poruncile, însemna totodată binecuvântare şi tărie pentru cei care ascultau de poruncile Sale. Când a auzit cât de mult a fost binecuvântată casa lui Obed- Edom şi că tot ce avea prosperase datorită chivotului lui Dumnezeu, David a fost nerăbdător să-1 aducă în cetatea sa. înainte de a porni să aducă chivotul sacru, însă, el însuşi s-a sfințit lui Dumnezeu şi a poruncit ca toți bărbații cu cea mai înaltă autoritate în împărăție să se păzească de orice ocupație lumească şi de orice ar fi putut să le distragă atenția de la consacrarea sfântă. *Istoria Mântuirii pag. 193*

19 mai, 1 Regii 8.6-7, Biblia la rând: 2 Cronici 32-34

Solomon a urmat exemplul tatălui său, David. La fiecare şase paşi aducea jertfa. Cu cântare, cu muzică şi cu ceremonie măreață, "preoții au dus chivotul legământului Domnului la locul lui, în locul prea sfânt al casei, în sfânta sfintelor, sub aripile heruvimilor. Căci heruvimii aveau aripile întinse peste locul chivotului şi acopereau chivotul şi drugii lui pe deasupra." *Istoria Mântuirii pag. 193-194*

20 mai, Ieremia 3.16, Biblia la rând: 2 Cronici 35-36

Dumnezeu a îngăduit ca Israel să meargă în robie, ca să-i smerească şi să-i pedepsească din cauza călcării poruncilor Lui şi din cauza faptelor lor rele. Înainte de distrugerea templului, Dumnezeu a făcut cunoscut soarta acestuia câtorva dintre slujitorii Săi credincioşi. Templul era mândria națiunii şi era privit cu idolatrie, în timp ce poporul păcătuia împotriva lui Dumnezeu. El le-a descoperit şi robia lui Israel. Chiar înainte de distrugerea templului, acești oameni neprihăniți au mutat chivotul sfânt conținând tablele de piatră şi, cu jale şi întristare, l-au închis într-o peşteră, unde avea să fie ascuns de poporul Israel, din cauza păcatelor lor, şi nu avea să le mai fie redat. *Istoria Mântuirii pag. 195*

21 mai, Luca 2.7-9, Biblia la rând: Ezra 1-3

Am fost dusă înapoi, la timpul când Isus avea să ia asupra Lui natura omului, să Se umilească pe Sine, ca om, şi să îndure ispitele lui Satana. Naşterea Sa a fost lipsită de măreție lumească. S-a născut într-un staul şi a fost legănat într-o iesle; totuşi naşterea Lui a fost onorată cu mult mai presus decât a oricăruia dintre fiii oamenilor. Îngeri din cer i-au anunțat pe

păstori despre venirea Lui, iar lumina şi slava de la Dumnezeu au însoţit mărturia lor. Oastea cerească şi-a atins harpele şi a slăvit pe Dumnezeu. *Istoria Mântuirii pag. 196*

22 **mai,** Luca 3.21-22, Biblia la rând: Ezra 4-7

Îngerii lui Dumnezeu planau deasupra scenei botezului Lui; Duhul Sfânt a coborât în forma unui porumbel şi a luminat peste El şi, în timp ce oamenii stăteau foarte uimiţi, cu ochii aţintiţi asupra Lui, din cer s-a auzit glasul Tatălui spunând: Tu eşti Fiul Meu prea iubit; în Tine îmi găsesc plăcerea. Ioan nu era sigur că Acela care venise să fie botezat de el în Iordan era chiar Mântuitorul. Dumnezeu, însă, îi făgăduise un semn prin care să-L cunoască pe Mielul lui Dumnezeu. Acel semn a fost dat când porumbelul ceresc a coborât asupra Domnului Isus şi slava lui Dumnezeu a strălucit în jurul Lui. *Istoria Mântuirii pag. 197*

23 **mai.** Matei 3.3-4, Biblia la rând: Ezra 8-10

Când Isus avea să-Şi înceapă activitatea ca învăţător, Ioan ştia că atunci el trebuia să moară. Vocea lui rareori s-a auzit în altă parte decât în pustie. Viaţa i-a fost singuratică. El nu a rămas alături de familia tatălui său, ca să se bucure de societatea membrilor ei, ci i-a părăsit pentru a-şi îndeplini misiunea. Mulţimile plecau din oraşele şi satele aglomerate şi se adunau în pustie ca să asculte cuvintele minunatului profet. El a înfipt securea la rădăcina pomului. A mustrat păcatul, fără frică de urmări, şi a pregătit calea pentru Mielul lui Dumnezeu. *Istoria Mântuirii pag. 197*

24 **mai,** Matei 4.1-2, Biblia la rând: Neemia 1-3

După botezul Său în Iordan, Isus a fost condus de Duhul în pustie, să fie ispitit de diavolul. Duhul Sfânt îl pregătise pentru acea scenă deosebită a ispitei cumplite. Timp de patruzeci de zile a fost ispitit de Satana şi în acest timp nu a mâncat nimic. Totul în jurul Lui era neplăcut. Natura omenească ar fi înclinată să dea înapoi în astfel de circumstanţe. El Se afla cu fiarele sălbatice şi cu diavolul, într-un loc pustiu şi singuratic. Fiul lui Dumnezeu era palid şi slăbise din cauza postului şi suferinţei, dar calea îi fusese trasată şi El trebuia să îndeplinească lucrarea pe care venise s-o facă. *Istoria Mântuirii. 198*

25 **mai,** Luca 4.3-4, Biblia la rând: Neemia 4-6

Satana a profitat de suferinţele Fiului lui Dumnezeu şi s-a pregătit să-L asalteze cu multe ispite, sperând să-L învingă, pentru că Isus Se smerise devenind om. Satana a venit cu ispita aceasta: "Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, porunceşte pietrei acesteia să se facă pâine." L-a ispitit pe

Domnul Isus să consimtă a-i dovedi faptul că El era Mesia, prin exercitarea puterii Sale divine. Isus i-a răspuns cu blândețe: "Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu." Luca 4,3.4. *Istoria Mântuirii pag. 198-199*

26 **mai,** Luca 3.22, Biblia la rând: Neemia 7

Satana căuta o dispută cu Domnul Isus cu privire la faptul că El era Fiul lui Dumnezeu. S-a referit la condiția Lui slabă şi suferindă şi a afirmat cu trufie că era mai tare decât Isus. Cuvintele rostite din cer, însă, "Tu eşti Fiul Meu prea iubit; în Tine îmi găsesc toată plăcerea Mea" (Luca 3,22), au fost suficiente pentru a-L susține pe Isus în toate suferințele Lui. Am văzut că Domnul Hristos nu avea ce să facă pentru a-1 convinge pe Satana de puterea Lui sau de faptul că El era Mântuitorul lumii. Satana are suficiente dovezi despre poziția înălțată şi autoritatea Fiului lui Dumnezeu. Nesupunerea lui față de autoritatea lui Hristos 1-a dat afară din cer. *Istoria Mântuirii pag. 199*

27 **mai,** Luca 4.10-12, Biblia la rând: Neemia 8-9

Ca să-şi manifeste puterea, Satana L-a dus pe Isus la Ierusalim, L-a aşezat pe vârful templului şi acolo L-a ispitit să dovedească faptul că era Fiul lui Dumnezeu, aruncându-Se de la acea înălțime amețitoare. Satana a venit cu cuvintele inspirației: "Căci este scris: El va porunci îngerilor Lui să Te păzească şi ei Te vor lua pe mâini ca nu cumva să- ți loveşti piciorul de vreo piatră. Isus a răspuns: 'S-a spus: Să nu ispiteşti pe Domnul, Dumnezeul tău." Luca 4,10-12. Satana dorea să-L provoace pe Isus să abuzeze de îndurarea Tatălui Său şi să-Şi rişte viața înainte de îndeplinirea misiunii Sale. El spera ca Planul de Mântuire să eşueze; dar acesta era prea solid întemeiat pentru a fi răsturnat sau mânjit de Satana. *Istoria Mântuirii pag. 199*

28 **mai.** Matei 16.23, Biblia la rând: Neemia 10-11

Satana a triumfat când Domnul Isus Şi-a lăsat la o parte puterea şi slava şi a părăsit cerul. Credea că Fiul lui Dumnezeu a fost atunci lăsat în puterea lui. Ispitirea reuşise atât de uşor în Eden cu perechea sfântă, încât el spera ca prin puterea lui satanică şi prin vicleşug să-L învingă chiar şi pe Fiul lui Dumnezeu şi, astfel, să-şi salveze viața şi împărăția. Dacă L-ar fi putut ispiti pe Isus să Se depărteze de voia Tatălui Său, obiectivul lui ar fi fost atins. Dar Domnul Isus însă, l-a întâmpinat pe ispititor cu mustrarea: "înapoia Mea, Satano!" El trebuia să Se plece numai înaintea Tatălui Său. *Istoria Mântuirii pag. 201*

29 **mai**, Luca 4.28-29, Biblia la rând: Neemia 12-13
După ce şi-a sfârşit ispitele, Satana s-a depărtat de Isus pentru un timp, iar îngerii I-au pregătit mâncare în pustiu, L-au întărit şi binecuvântarea Tatălui Său se afla asupra Lui. Satana, cu cele mai cumplite ispite ale lui, a eşuat; totuşi, el aştepta cu nerăbdare perioada lucrării Domnului Isus, când în diferite ocazii avea să-şi încerce viclenia împotriva Lui. El încă spera să-L învingă, stârnindu-i pe cei ce nu voiau să-L primească pe Isus să-L urască şi să caute să-L omoare. *Istoria Mântuirii pag. 202*
30 **mai**, Luca 15.10, Biblia la rând: Estera 1-5
Satana încă mai spera ca măreţul Plan de Mântuire să eşueze. El îşi încorda toate puterile ca să împietrească inima oamenilor şi să-i facă să aibă simţăminte amare împotriva lui Isus. Satana spera că atât de puţini Îl vor primi pe Isus ca pe Fiul lui Dumnezeu, încât El va considera suferinţele şi jertfa Lui prea mari ca să fie făcute pentru un grup atât de mic. Am văzut, însă, că şi dacă ar fi fost numai doi care L- ar fi acceptat pe Domnul Isus ca Fiu al lui Dumnezeu şi ar fi crezut în El spre mântuirea sufletelor lor, El tot ar fi adus planul la îndeplinire. *Istoria Mântuirii pag. 202*
31 mai, Luca 15.10. Biblia la rând: Estera 6-10
Mi s-a arătat că Satana şi îngerii lui erau foarte ocupaţi în timpul lucrării Domnului Hristos, inspirându-le oamenilor necredinţă, ură şi batjocură. *Istoria Mântuirii pag. 202*

IUNIE

1 **iunie,** Ioan 1.11, Biblia la rând: Iov 1 -4
Satana a ţinut un sfat special cu îngerii lui. Ei erau dezamăgiţi şi furioşi că nu reuşiseră nimic împotriva Fiului lui Dumnezeu. Au hotărât că trebuie să fie mai şireţi şi să-şi folosească la maximum puterea pentru a inspira, chiar în mintea celor din poporul Lui, necredinţă cu privire la faptul că El era Mântuitorul lumii, iar în felul acesta să-L descurajeze pe Isus în misiunea Lui. Nu conta cât de scrupuloşi puteau fi evreii în ceremoniile şi jertfele lor; dacă ei puteau fi ţinuţi în orbire faţă de profeţii şi făcuţi să creadă că Mesia avea să apară ca un împărat pământesc puternic, atunci era posibil să fie conduşi să-L disprețuiască şi să-L respingă pe Isus. *Istoria Mântuirii pag. 202*
2 **iunie,** Ioan 1.7-10, Biblia la rând: Iov 5-7
Satana încă mai spera ca măreţul Plan de Mântuire să eşueze. El îşi încorda toate puterile ca să împietrească inima oamenilor şi să-i facă să aibă

simțăminte amare împotriva lui Isus. Satana spera că atât de puțini Îl vor primi pe Isus ca pe Fiul lui Dumnezeu, încât El va considera suferințele şi jertfa Lui prea mari ca să fie făcute pentru un grup atât de mic. Am văzut, însă, că şi dacă ar fi fost numai doi care L- ar fi acceptat pe Domnul Isus ca Fiu al lui Dumnezeu şi ar fi crezut în El spre mântuirea sufletelor lor, El tot ar fi adus planul la îndeplinire. *Istoria Mântuirii pag. 203*

3 **iunie.** Matei 4.23-24, Biblia la rând: Iov 8-10

Isus Şi-a început lucrarea, zdrobind puterea lui Satana asupra celor suferinzi. El restabilea sănătatea celor bolnavi, dădea vedere orbilor şi-i vindeca pe şchiopi, făcându-i să sară de bucurie şi să-L slăvească pe Dumnezeu. Domnul Isus a redat sănătatea celor infirmi, care fuseseră legați de puterea crudă a lui Satana timp de mulți ani. Prin cuvinte pline de har i-a mângâiat pe cei slabi, tremurânzi şi deznădăjduiți. Pe cei plăpânzi şi suferinzi, peste care Satana stăpânise victorios, Isus i-a smuls din strânsoarea lui, aducându-le sănătate trupului, precum şi mare bucurie şi fericire. El a înviat morții la viață, iar ei II slăveau pe Dumnezeu pentru manifestarea măreață a puterii Sale. Isus lucra cu putere pentru toți care credeau în El. *Istoria Mântuirii pag. 203*

4 **iunie,** Ioan 7.45-46, Biblia la rând: Iov 11-13

Satana şi îngerii lui le-au orbit ochii evreilor, le-au întunecat înțelegerea şi i-au stârnit pe mai marii poporului şi pe conducători să ia viața Mântuitorului. Alții au fost trimişi să-L aducă pe Domnul Isus, dar, când au ajuns aproape de locul unde se afla El, au fost foarte uimiți. L-au văzut plin de înțelegere şi compasiune față de suferința omenească. L-au auzit vorbind încurajator, cu iubire şi blândețe, celor slabi şi nenorociți. L-au mai auzit mustrându-l pe Satana cu glas autoritar şi poruncindu-le captivilor lui să plece, eliberați. Au ascultat cuvintele înțelepte rostite de Isus şi au fost captivați; nu au putut pune mâna pe El. S-au întors la preoți şi la bătrâni fară Isus. *Istoria Mântuirii pag. 204*

5 iunie, Luca 9.29-31. Biblia la rând: Iov 14-16

Credința ucenicilor a fost întărită în mare măsură cu ocazia schimbării la față, când li s-a îngăduit să privească slava Domnului Hristos şi să audă glasul din cer mărturisind despre caracterul Său divin. Dumnezeu a ales să le dea urmaşilor lui Isus o dovadă puternică a faptului că El era Mesia cel făgăduit, astfel ca în întristarea şi dezamăgirea lor amară, la răstignirea Lui, ei să nu-şi piardă cu totul credința. Cu ocazia schimbării la față, Domnul a trimis pe Moise şi pe Ilie să vorbească cu Isus despre suferințele şi moartea

Lui. în loc să aleagă îngeri ca să discute cu Fiul Său, Dumnezeu i-a ales pe aceia care experimentaseră ei înşişi încercările de pe pământ. *Istoria Mântuirii pag. 205-206*

6 iunie, Marcu 9.7-8, Biblia la rând: Iov 17-20

Domnul Isus le spusese ucenicilor Lui că erau unii care stăteau cu El şi care nu vor gusta moartea până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere. Această făgăduință s-a împlinit cu ocazia schimbării la față. Înfățişarea lui Isus s-a schimbat şi a strălucit ca soarele. Veşmântul Lui era alb şi sclipitor. Moise era acolo, reprezentându-i pe cei care vor fi înviați din morți la a doua venire a lui Isus. Ilie, care a fost luat la cer fară să vadă moartea, îi reprezenta pe cei care vor fi schimbați în nemurire la a doua venire a Domnului Hristos şi vor fi înălțați la cer fără să guste moartea. Ucenicii priveau cu uimire şi teamă maiestatea desăvârşită a Domnului Isus şi norul care-i umbrea şi au auzit glasul lui Dumnezeu spunând cu măreție nemaipomenită: "Acesta este Fiul Meu prea iubit; de El să ascultați." *Istoria Mântuirii pag. 207*

7 iunie, Marcu 14.18, Biblia la rând: Iov 21-23

Am fost dusă la timpul în care Domnul Isus mânca cina Paştelui cu ucenicii Săi. Satana îl înşelase pe Iuda, făcându-1 să creadă că era unul din ucenicii adevărați ai Domnului Hristos; dar inima lui fusese întotdeauna firească. El a văzut lucrările pline de putere ale lui Isus, a fost cu El în timpul lucrării Sale, şi a cedat dovezilor copleşitoare că El era Mesia, dar Iuda lucra în ascuns, era invidios şi iubea banii. El s-a plâns cu mânie de parfumul costisitor turnat pe Isus. *Istoria Mântuirii pag. 208*

8 iunie, Ioan 12.9-11, Biblia la rând: Iov 24-28

Domnul Isus l-a înviat pe Lazăr din morți, iar ei se temeau că, dacă II vor omorî pe Isus, Lazăr va mărturisi despre puterea Sa. Oamenii se adunau să-l vadă pe cel care fusese înviat din morți, iar conducătorii au hotărât să-l omoare şi pe Lazăr şi să stingă entuziasmul. Apoi vor întoarce poporul către tradițiile şi doctrinele omeneşti, să dea zeciuială din izmă şi mărar, iar ei vor avea iarăşi influență asupra lui. Au căzut de acord să-L ia pe Isus când era singur, căci, dacă ar fi încercat să-L ia din mulțime, când tot interesul era îndreptat asupra Lui, ar fi fost ucişi cu pietre. *Istoria Mântuirii pag. 209*

9 iunie, Luca 22.31-32, Biblia la rând: Iov 29-31

Iubirea de bani l-a condus să-L trădeze pe Domnul lui în mâinile celor mai înverşunați duşmani ai Săi. Satana lucra direct prin Iuda şi, în mijlocul

scenei impresionante de la ultima cină, trădătorul născocea planuri pentru a-şi trăda învăţătorul. Isus, plin de întristare, le-a spus ucenicilor că toţi vor avea un prilej de poticnire din cauza Lui chiar în noaptea aceea. Dar Petru a afirmat cu înflăcărare că, şi dacă toţi ceilalţi s-ar poticni din cauza Lui, el nu se va poticni. Domnul Isus i-a spus: "Satana a dorit să vă aibă ca să vă poată cerne ca grâul. Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credinţa ta; şi, după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întăreşti pe fraţii tăi.". *Istoria Mântuirii. 209.*

10 iunie, Luca 22.42, Biblia la rând: Iov 32-34

L-am privit pe Isus în grădină cu ucenicii. Cu adâncă durere, i-a implorat să vegheze şi să se roage, ca să nu cadă în ispită. El ştia că avea să le fie încercată credinţa şi speranţele aveau să le fie dezamăgite, iar ei vor avea nevoie de toată tăria pe care o puteau obţine prin veghere strictă şi rugăciune fierbinte. Plângând cu strigăte tari, Isus S-a rugat: "Tată, dacă voieşti, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuşi, facă-se nu voia Mea, ci a Ta." Fiul lui Dumnezeu Se ruga în agonie. Picături mari de sânge se adunau pe faţa Lui şi cădeau la pământ. Îngerii zburau deasupra locului, privind scena, dar numai unul a fost trimis să-L întărească pe Fiul lui Dumnezeu în agonia Lui. În cer nu mai era bucurie. Îngerii şi-au aruncat coroanele şi harpele şi, cu cel mai profund interes, îl priveau în tăcere pe Isus. *Istoria Mântuirii pag. 210*

11 iunie, Matei 26.40, Biblia la rând: Iov 35-37

După ce S-a rugat, Isus a venit la ucenici, dar ei dormeau. În ceasul acela grozav, n-a avut măcar compasiunea şi rugăciunile ucenicilor Lui. Petru, care fusese atât de zelos cu puţin timp în urmă, era îngreuiat de somn. Isus i-a amintit declaraţia lui hotărâtă şi i-a spus: "Ce, un ceas n-aţi putut să vegheaţi împreună cu Mine?" Matei 26,40. De trei ori S-a rugat în agonie Fiul lui Dumnezeu. *Istoria Mântuirii pag. 210-211*

12 iunie, Ioan 18.3-7, Biblia la rând: Iov 38-39

Atunci a apărut Iuda cu grupul de oameni înarmaţi. S-a apropiat de Maestrul lui ca de obicei, să-L salute. Ceata L-a înconjurat. El, însă, Şi-a manifestat puterea divină când i-a întrebat: "Pe cine căutaţi?" "Eu sunt." Ei s-au dat înapoi şi au căzut la pământ. Isus a pus această întrebare ca ei să poată fi martori ai puterii Lui şi să aibă dovada că El putea să Se elibereze din mâinile lor, dacă ar fi vrut. Ucenicii au început să spere când au văzut mulţimea cu toiege şi săbii căzând atât de uşor. Când s-au ridicat şi L-au înconjurat din nou pe Fiul lui Dumnezeu, Petru şi-a scos sabia, l-a lovit pe

un slujitor al marelui preot şi i-a tăiat urechea. Isus i-a poruncit să-şi pună sabia la loc, spunând: "Crezi că n-aş putea să rog pe Tatăl Meu, care Mi-ar pune îndată la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?" *Istoria Mântuirii pag. 211*

13 iunie, Marcu 14.50, Biblia la rând: Iov 40-42

Ucenicii se temeau pentru viețile lor şi toți L-au părăsit şi au fugit. Isus a fost lăsat singur în mâinile gloatei ucigaşe. O, ce triumf pe Satana, atunci! Şi ce tristețe şi durere pe îngerii lui Dumnezeu! Multe companii de îngeri sfinți, fiecare cu câte un înger comandant în frunte, au fost trimişi să vadă scena. Îngerii aveau să înregistreze fiecare insultă, fiecare cruzime manifestată asupra Fiului lui Dumnezeu şi fiecare spasm de durere pe care Isus avea să-1 sufere; pentru că exact aceiaşi oameni care s-au alăturat acestei scene îngrozitoare vor vedea totul din nou, în imagini clare. *Istoria Mântuirii pag. 212-213*

14 iunie. Matei 26.74-75, Biblia la rând: Psalmii 1-8

Petru l-a urmat pe Domnul Lui după ce a fost trădat... Ucenicii erau renumiți pentru puritatea limbajului lor, iar Petru, pentru a-şi convinge acuzatorii că nu era unul din ucenicii Domnului Hristos, a tăgăduit acuzația a treia oară cu blestem şi jurământ. Isus, care Se afla la o oarecare distanță de Petru, a întors spre el o privire tristă şi dojenitoare. Atunci, ucenicul şi-a amintit cuvintele pe care i le spusese Isus în camera de sus, precum şi propria sa afirmație zeloasă. "Chiar dacă toți ar găsi în Tine o pricină de poticnire, eu niciodată nu voi găsi în Tine o pricină de poticnire." El se lepădase de Domnul lui, chiar cu blestem şi jurământ, dar acea privire a lui Isus i-a topit inima şi l-a salvat. Petru a plâns cu amar, s-a pocăit de marele lui păcat, a fost convertit şi apoi pregătit să-i întărească pe frații lui. *Istoria Mântuirii pag. 213-214*

15 iunie, Ioan 19.1-3, Biblia la rând: Psalmii 9-16

Mulțimea striga după sângele lui Isus. L-au biciuit cu cruzime, L-au îmbrăcat cu o veche manta regească de purpură, iar pe capul Lui sfânt au pus o cunună de spini. I-au pus o trestie în mână, se plecau înaintea Lui şi II salutau în batjocură: "Plecăciune, împăratul evreilor!" Ioan 19,3. Apoi I-au luat trestia din mână şi L-au lovit cu ea peste cap, făcând ca spinii să-I intre în tâmple şi sângele să I se prelingă pe față şi pe barbă. Pentru îngeri era greu să îndure priveliştea. Ei L-ar fi eliberat pe Domnul Isus, dar îngerii comandanți le-au interzis, spunând că acesta era un mare preț de

răscumpărare care trebuia plătit pentru om; şi trebuia să fie complet şi să ducă la moarte. *Istoria Mântuirii. 214*

16 iunie, Luca 22.63-65, Biblia la rând: Psalmii 17-20

Blând şi smerit, Domnul Isus stătea înaintea mulţimii înfuriate, în timp ce aceasta îi oferea cel mai josnic tratament. I-au scuipat faţa ~ acea faţă de care vor dori să se ascundă într-o zi, faţă care va da lumină cetăţii lui Dumnezeu şi va străluci mai tare decât soarele. Domnul Hristos nu le-a aruncat criminalilor o privire mânioasă. Ei I-au acoperit capul şi faţa cu o haină veche, apoi îl loveau şi strigau: "Proorocește, cine Te-a lovit?" Luca 22,64. Între îngeri a fost agitaţie. Ei L-ar fi salvat pe loc, dar îngerii comandanţi i-au oprit. *Istoria Mântuirii. 215*

17 iunie, Ioan 16.16-17, Biblia la rând: Psalmii 21-25

Unii dintre ucenici au căpătat permisiunea să intre unde era Isus şi să vadă judecarea Lui. Ei se aşteptau ca El să-Şi manifeste puterea divină, să Se elibereze din mâinile duşmanilor Lui şi să-i pedepsească pentru cruzimea cu care L-au tratat. Speranţele lor se înălţau şi coborau, după cum aveau loc diferitele scene. Uneori se îndoiau şi se temeau că fuseseră înşelaţi, dar glasul auzit pe muntele schimbării la faţă şi slava văzută acolo le-au întărit credinţa că El era Fiul lui Dumnezeu. îşi aminteau scenele la care fuseseră martori, minunile pe care le văzuseră înfăptuite de Isus, vindecarea bolnavilor, deschiderea ochilor orbilor şi urechilor surzilor, mustrarea şi scoaterea demonilor, învierea morţilor şi chiar potolirea vântului şi mării. *Istoria Mântuirii pag. 215*

18 iunie. Matei 27.3-4, Biblia la rând: Psalmii 26-31

Iritarea şi confuzia i-au făcut pe preoţi să tacă pentru puţin timp. Nu doreau ca lumea să ştie că îl plătiseră pe unul din pretinşii urmaşi ai lui Isus să-L dea în mâinile lor. Doreau să ascundă faptul că îl vânaseră pe Isus ca pe un tâlhar şi că îl prinseseră pe ascuns. Mărturisirea lui Iuda, însă, precum şi înfăţişarea lui vinovată şi sălbatică, i-au expus înaintea mulţimii, arătând că ura fusese cea care îi făcuse să-L prindă pe Domnul Isus. În timp ce Iuda, cu voce tare, îl declara nevinovat, preoţii au răspuns: "Ce ne pasă nouă? Treaba ta." îl aveau pe Isus în puterea lor şi erau hotărâţi să nu le scape. Copleşit de tulburare, Iuda a aruncat banii pe care acum îi disprețuia, la picioarele celor care îl plătiseră şi, cu groază şi chin sufletesc, a plecat şi s-a spânzurat. *Istoria Mântuirii pag. 216*

19 iunie, Matei 27.19, Biblia la rând: Psalmii 32-35
Pilat a fost convins de la început că Isus nu era un om obişnuit. El a crezut că Isus era o persoană remarcabilă şi absolut nevinovat de toate acuzațiile aduse împotriva Lui. Îngerii care erau martorii scenei au înregistrat convingerile guvernatorului roman. Pentru a-1 împiedica să se angajeze în fapta îngrozitoare de a-L da pe Domnul Isus să fie răstignit, la soția lui Pilat a fost trimis un înger, care i-a dat printr-un vis informația că Acela pe care îl judeca soțul ei era Fiul lui Dumnezeu şi că suferea nevinovat. Ea i-a trimis imediat lui Pilat o solie, spunându-i că a suferit mult într-un vis din cauza lui Isus şi l-a prevenit să nu aibă nimic de-a face cu acel Om sfânt. *Istoria Mântuirii pag. 217*
20 iunie, Matei 27.24-25, Biblia la rând: Psalmii 36-39
Satana şi îngerii lui îl ispiteau pe Pilat şi încercau să-1 conducă spre propria-i ruină. I-au sugerat că, dacă nu va lua parte la condamnarea lui Isus, o vor face alții; mulțimea înseta după sângele Lui; şi, dacă nu-L dădea pe Isus să fie răstignit, îşi va pierde puterea şi onoarea lumească şi va fi denunțat ca unul care crede în acel impostor. De frică să nu-şi piardă puterea şi autoritatea, Pilat a consimțit la moartea lui Isus. Cu toate că el a aşezat sângele lui Isus asupra acuzatorilor Săi, iar mulțimea l-a primit strigând: "Sângele Lui să fie asupra noastră şi asupra copiilor noştri." (Matei 27,25), totuşi Pilat nu era curat; el era vinovat de sângele Domnului Hristos. *Istoria Mântuirii pag. 219*
21 iunie, Marcu 15.40-41, Biblia la rând: Psalmii 40-45
Domnul Hristos, Fiul scump al lui Dumnezeu, a fost dus şi predat poporului ca să fie răstignit. Ucenicii şi credincioşii din împrejurimi, s- au alăturat mulțimii care-L urma pe Isus la Calvar. Era şi mama lui Isus acolo, sprijinită de Ioan, ucenicul iubit. Inima ei a fost lovită de un chin de nedescris; totuşi, ca şi ucenicii, ea spera ca scena dureroasă să se schimbe, iar Isus să-Şi afirme puterea şi să apară înaintea duşmanilor Lui ca Fiul lui Dumnezeu. Apoi inima ei de mamă era iarăşi zdrobită, când îşi amintea cuvintele în care El Se referise pe scurt la lucrurile care se întâmplau în acea zi. *Istoria Mântuirii. 220*
22 iunie, Marcu 15.31, Biblia la rând: Psalmii 46-50
După ce Domnul Isus a fost prins în cuie de cruce, aceasta a fost ridicată de câțiva bărbați puternici şi împlântată cu mare violență în locul pregătit, producâdu-I Fiului lui Dumnezeu cea mai chinuitoare agonie. Apoi s-a petrecut o scenă teribilă. Preoții, conducătorii şi cărturarii au uitat

demnitatea slujbei lor sacre şi s-au alăturat gloatei, batjocorind în chip grosolan şi luând în derâdere pe muribundul Fiu al lui Dumnezeu. Ei spuneau: "Dacă eşti Tu împăratul evreilor, mântuieşte-Te pe Tine însuți!" Luca 23,37. "Pe alții i-a mântuit şi pe Sine însuşi nu se poate mântui!". Demnitarii templului, soldații înăspriți, tâlharul netrebnic de pe cruce, precum şi cei josnici şi cruzi din mulțime, s-au unit cu toții ca să-şi bată joc de Domnul Hristos. *Istoria Mântuirii pag. 222*

23 iunie, Luca 23.40-42, Biblia la rând: Psalmii 51-57

Tâlharii răstigniți cu Isus au suferit tortură fizică asemănătoare cu a Lui, dar pe unul din ei durerea n-a făcut decât să-1 împietrească, el ajungând astfel disperat şi sfidător. Acesta a preluat batjocura preotului şi L-a ocărât pe Isus spunând: "Nu eşti Tu Hristosul? Mântuieşte-Te pe tine însuți şi ne mântuieşte şi pe noi!" ...Când a auzit cuvintele disprețuitoare ale tovarăşului lui de crimă, "l-a înfruntat şi i-a zis: Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care eşti sub aceeaşi osândă? Pentru noi este drept pentru că primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre; dar Omul acesta n-a făcut nici un rău." Apoi, în timp ce el arăta compasiune față de Domnul Hristos, mintea i s-a umplut de iluminare cerească. În Isus cel zdrobit, batjocorit şi atârnând pe cruce, L-a văzut pe Mântuitorul său, singura lui speranță, şi a apelat la El cu credință umilă: "Doamne, adu-Ți aminte de mine, când vei veni în împărăția Ta! *Istoria Mântuirii pag. 223*

24 iunie. Psalmul 22.16.18., Biblia la rând: Psalmii 58-65

Duşmanii lui Isus îi aşteptau acum moartea cu speranță nerăbdătoare, îşi imaginau că acel eveniment va aduce pentru totdeauna la tăcere zvonurile despre puterea Lui divină şi despre minunile Sale. Se măguleau că de atunci înainte nu vor mai tremura din cauza influenței Lui. Soldații insensibili, care întinseseră trupul lui Isus pe cruce, şi-au împărțit între ei hainele Sale, certându-se pentru un articol de îmbrăcăminte care era țesut fară nici o cusătură. Până la urmă au hotărât să tragă la sorți pentru el. Pana inspirației descrisese cu acuratețe această scenă cu sute de ani înainte de a avea loc: "Căci nişte câini Mă înconjoară, o ceată de nelegiuiți dau târcoale împrejurul Meu, Mi-au străpuns mâinile şi picioarele.... îşi împart hainele Mele între ei şi trag la sorți pentru cămaşa Mea." *Istoria Mântuirii pag. 223-224*

25 iunie, Ioan 19.27, Biblia la rând: Psalmii 66-69

Ochii lui Isus priveau peste mulțimea adunată pentru a fi martoră la moartea Lui. La piciorul crucii l-a văzut pe Ioan, susținând-o pe Maria,

mama Domnului Hristos. Ea se întorsese la grozava scenă, nefiind în stare să mai stea departe de Fiul ei. Ultima lecție a lui Isus a fost una de dragoste filială. El S-a uitat la fața lovită de întristare a mamei Sale, apoi la Ioan, şi a zis: "Femeie, iată fiul tău! Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta!". Ioan a înțeles foarte bine cuvintele lui Isus şi încrederea sacră ce i-a fost acordată. El a luat-o îndată pe mama lui Hristos de la scena înfricoşătoare a Calvarului. Din ceasul acela el a îngrijit-o ca un fiu supus, luând-o acasă la el. *Istoria Mântuirii pag. 224*

26 iunie, Marcu 15.34, Biblia la rând: Psalmii 70-73

Natura neînsuflețită şi-a exprimat compasiunea față de Creatorul ei batjocorit şi muribund. Soarele a refuzat să privească scena aceea îngrozitoare. Razele sale strălucitoare luminau pământul la miezul zilei, când deodată soarele a părut că dispare. Bezna adâncă a învăluit crucea şi totul în jur ca într-un lințoliu de înmormântare. Întunericul a durat trei ore. La ceasul al nouălea, teribila întunecime s-a ridicat de la oameni, dar încă îl înfăşură ca într-o manta pe Mântuitorul. Fulgere mânioase păreau să fie aruncate asupra Lui, în timp ce atârna pe cruce. Apoi, "Isus a strigat cu glas tare: Eloi, Eloi, lama sabactani? care tălmăcit înseamnă: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?". *Istoria Mântuirii pag. 226*

27 iunie, Luca 23.46, Biblia la rând: Psalmii 74-77

Deodată întunecimea se ridică de la cruce, iar Isus strigă pe un ton clar, ca de trâmbiță, ce pare să răsune în întreaga creațiune: "S-a sfârşit!" "Tată, în mâinile Tale îmi încredințez duhul!". O lumină înconjoară crucea, iar fața Mântuitorului străluceşte de o slavă ca a soarelui. îşi pleacă apoi capul pe piept şi moare. În clipa când a murit Domnul Hristos, în templu erau preoți care slujeau înaintea perdelei ce despărțea locul sfânt de locul prea sfânt. Deodată, aceştia au simțit pământul cutremurându-se sub ei, iar perdeaua templului, o draperie groasă şi bogată care era reînnoită în fiecare an, a fost ruptă în două de sus până jos de acelaşi cap de mână care scrisese cuvintele de osândă pe zidul palatului lui Belşațar. *Istoria Mântuirii pag. 226*

28 iunie, Ioan 19.30, Biblia la rând: Psalmii 78-79

Isus nu Şi-a dat viața până când nu a îndeplinit lucrarea pe care venise s-o facă; şi cu ultima suflare a strigat: "S-a sfârşit!" Când au fost rostite aceste cuvinte, îngerii s-au bucurat pentru că marele Plan de Mântuire a fost îndeplinit în mod triumfător. În cer a fost bucurie pentru că fiii lui Adam puteau de acum, printr-o viață de ascultare, să fie la urmă înălțați în

prezența lui Dumnezeu. Satana a fost înfrânt, iar el ştia că îşi pierduse împărăția. *Istoria Mântuirii pag. 227*

29 iunie, Matei 27.62-64, Biblia la rând: Psalmii 80-85

Deşi conducătorii evrei îşi aduseseră la îndeplinire scopul lor diavolesc dându-L pe Fiul lui Dumnezeu la moarte, temerile nu li s-au stins şi nici gelozia față de Hristos cel mort. Cu bucuria răzbunării satisfăcute era amestecată o frică permanentă că trupul Lui mort, întins în mormântul lui Iosif, va reveni la viață. De aceea, "preoții cei mai de seamă şi fariseii s-au dus împreună la Pilat şi i-au zis: 'Doamne, ne-am adus aminte că înşelătorul acela, pe când era încă în viață, a zis: După trei zile voi învia. Dă poruncă dar ca mormântul să fie bine păzit până a treia zi, ca nu cumva să vină ucenicii Lui noaptea, să-I fure trupul şi să spună norodului: A înviat din morți! Atunci înşelăciunea aceasta din urmă ar fi mai rea decât cea dintâi.'". *Istoria Mântuirii pag. 229*

30 iunie, Matei 27.65-66, Biblia la rând: Psalmii 86-89

Pilat, la fel ca şi evreii, nu voia ca Isus să Se ridice cu putere să pedepsească vina celor care II omorâseră, şi a aşezat sub comanda preoților o grupă de soldați romani. El a spus: "'Aveți o strajă; duceți-vă de păziți cum puteți.' Ei au plecat şi au întărit mormântul, pecetluind piatra şi punând strajă." Evreii au realizat avantajul faptului de a avea o asemenea strajă în jurul mormântului lui Isus. Ei au pus un sigiliu pe piatra de la intrarea mormântului, ca să nu poată fi deranjată fără să se cunoască, şi au luat toate măsurile ca nu cumva ucenicii să facă vreo înşelătorie cu privire la trupul lui Isus. Dar toate planurile şi precauția lor au ajutat doar să facă desăvârşit triumful învierii şi să-i stabilească mai pe deplin adevărul. *Istoria Mântuirii pag. 22*

APRILIE		
1	**V.**	a.s. CT 19:32; B 19:43; MS 19:52; AR 20:03
2	**S.**	a.s. CT 19:34; B 19:45; MS 19:53; AR 20:05
8	**V.**	a.s. CT 19:41; B 19:51; MS 20:01; AR 20:13
9	**S.**	a.s. CT 19:43; B 19:53; MS 20:02; AR 20:15
15	**V.**	a.s. CT 19:50; B 20:00; MS 20:10; AR 20:22
16	**S.**	a.s. CT 19:52; B 20:02; MS 20:12; AR 20:24
22	**V.**	a.s. CT 20:00; B 20:11; MS 20:21; AR 20:31
23	**S.**	a.s. CT 20:02; B 20:12; MS 20:23; AR 20:33
29	**V.**	a.s. CT 20:08; B 20:19; MS 20:30; AR 20:43
30	**S.**	a.s. CT 20:10; B 20:20; MS 20:32; AR 20:45
MAI		
6	**V.**	a.s. CT 20:15; B 20:26; MS 20:40; AR 20:50
7	**S.**	a.s. CT 20:17; B 20:28; MS 20:41; AR 20:52
13	**V.**	a.s. CT 20:24; B 20:35; MS 20:46; AR 21:00
14	**S.**	a.s. CT 20:25; B 20:36; MS 20:48; AR 21:02
20	**V.**	a.s. CT 20:31; B 20:42; MS 20:55; AR 21:06
21	**S.**	a.s. CT 20:32; B 20:43; MS 20:57; AR 21:08
27	**V.**	a.s. CT 20:38; B 20:50; MS 21:03; AR 21:14
28	**S.**	a.s. CT 20:39; B 20:51; MS 21:04; AR 21:16
IUNIE		
3	**V.**	a.s. CT 20:44; B 20:54; MS 21:10; AR 21:21
4	**S.**	a.s. CT 20:45; B 20:56; MS 21:11; AR 21:22
10	**V.**	a.s. CT 20:48; B 21:00; MS 21:13; AR 21:24
11	**S.**	a.s. CT 20:49; B 21:01; MS 21:15; AR 21:26
17	**V.**	a.s. CT 20:52; B 21:02; MS 21:18; AR 21:28
18	**S.**	a.s. CT 20:52; B 21:03; MS 21:18; AR 21:29
24	**V.**	a.s. CT 20:53; B 21:04; MS 21:19; AR 21:30
25	**S.**	a.s. CT 20:52; B 21:03; MS 21:18; AR 21:29

*Abrevieri: CT = Constanța, B= Bucureşti, MS=Mureş, AR= Arad.
Pentru Rep. Moldova se va folosi ora Constanței.

Colectele speciale ale Școlii de Sabat:

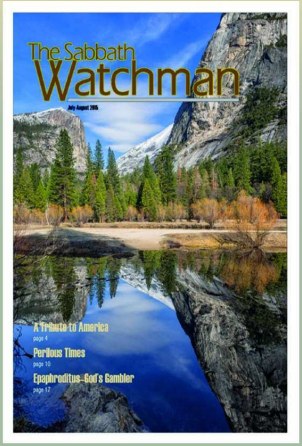

Păzitorul Sabatului
2 ianuarie 2016

Școala de Științe Informatice din Guatemala
5 martie 2016

Departamentul Bunul Samaritean
7 mai 2016